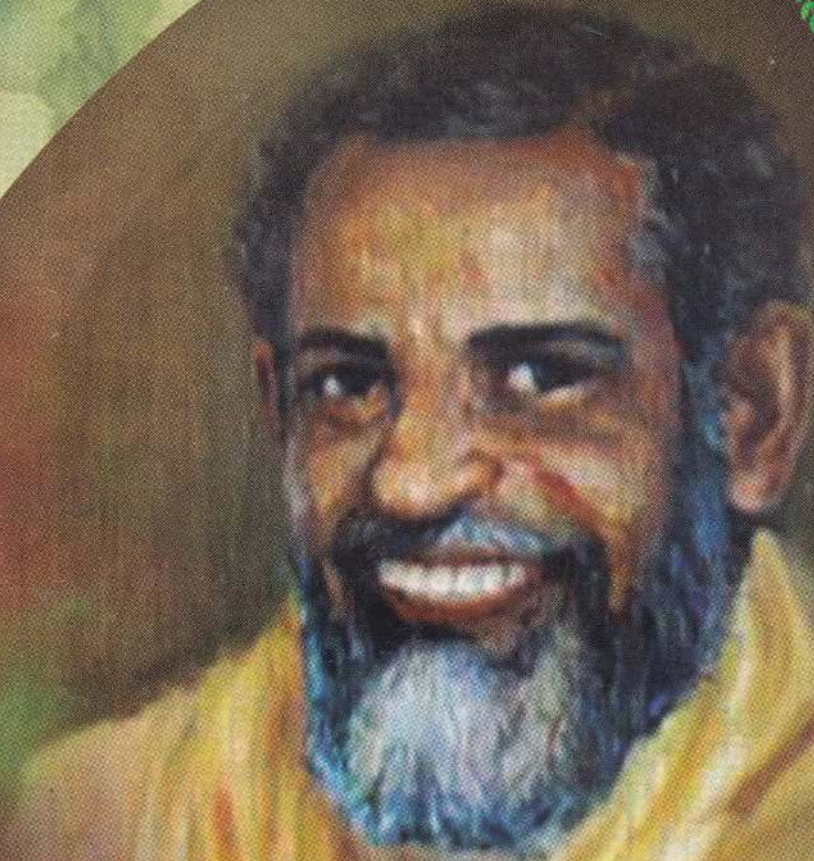

தாயகம்

ஜூலை - செப்டெம்பர் 2009

50/=

கலை இலக்கிய சமூக விஞ்ஞான காலாணிதழ்

எங்கே அந்த முகங்கள்? வியப்பில் நான் வினவினேன்.
மௌனமாயிருக்கிறான் என் நண்பன், ஒரு முனிவனைப்போல.
அவன் தீட்டிய பாணயனார் கோவில் திருவுலா ஓவியத்தில்
யானைகள், குடைகள், கொடிகள் எல்லாம் தெரிகின்றன.
கண்ணைப் பறிக்கும் வண்ண உடைகளில் மனிதர்கள்
ஆயினும் ஒருவருக்கும் முகம் இல்லை!
இவன் கிறுக்கனா அல்லது மகா வேதாந்தியா?

முகம்
எங்கே?

என்ன அற்புதம் இது; மாலைவேளையில் ஓய்வாக வாசலில் நான்.
நீண்ட ஊர்வலம் ஒன்று என்னைக்கடந்து போகிறது.
காற்சட்டைகள் காலுறைகள் அணிந்த மனிதர்,
அழகிய தலைப்பாகைகளோடு மனிதர்,
கணக்காக அடியெடுத்து வைக்கும் மனிதர்,
அவர்கள் ரகசியமாக ஒருவரையொருவர் கேட்கிறார்கள்.
“உன் முகம் எங்கே?”
“அதுசரி, உன் முகம் எங்கே?”

கொதிக்கும் எண்ணெய்யில் விழுந்து துடிக்கும் ஈசல்போல
துன்பப்படும் மக்களுக்காக
என் இதயத்தின் ஆழத்தில்
பரிவு நிரம்பித் தளும்பிக் கரையுடைக்கிறது.
கண்ணீரைத் துடைக்கக் கைக்குட்டையை உயர்த்துகிறேன்.
ஒன்றையுங் காணோம்; என்ன வெறுமை!
அதிர்ச்சியால் வியப்பால் நடுங்கியவனாய்
படுக்கையறைக்கு ஓடுகிறேன்.
பார்க்கிறேன் சுவர்க்கண்ணாடியை
ஒருமுறைதான். என்ன இது?
கழுத்துக்கு மேலே
எனக்கும் முகமே இல்லையா?

மலையாள முலம் : விஷ்ணுநாராயணன் நம்பூதிரி
ஆங்கில வடிவம் : கே. அப்பய் பணிக்கர்
தமிழாக்கம் : சோ. பத்மநாதன்

புதிய ஜனநாயகம் புதிய வாழ்வு புதிய பண்பாடு

தாயகம்

கலை இலக்கிய சமூக விஞ்ஞான இதழ்

ஜூலை - செப்டெம்பர்

இதழ் இல. 75

பிரதம ஆசிரியர்
க.தணிகாசலம்

ஆசிரியர் குழு
இ.முருகையன்
சி.சிவசேகரம்
குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம்
கல்வயல் வே.குமாரசாமி

சோ.தேவராஜா
அழ. பகரதன்
ஜெ.சற்குருநாதன்
மாவை வரோதயன்

கணனி பக்க வடிவமைப்பு
எஸ்.அனுாஜன்
டிசைன் லப் - 0112 431 531

கணனி அச்சு
கு.மதுராசினி

ஒவியங்கள்
எஸ்.டி.சாமி

முகப்பு ஒவியம்
ஒவியர் இராசரத்தினம்

தொடர்பு
ஆசிரியர், ஆடியபாதம் வீதி, கொக்குவில்
021 - 2223629

மின்னஞ்சல் - thayakam_1@yahoo.com

அச்சுப்பதிவு
கௌரி அச்சகம் - 011 2432477

விநியோகம்
இல. 152- 1/6, ஹல்ஸ்டோப் வீதி,
கொழும்பு 12, 011 2381603

வெளிச்சிட்டு

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை

ஒரு புதிய பண்பாட்டின் குரல் ஓய்ந்தது...

கவிஞர் முருகையன் ஒரு முதறிஞனாக, மூத்த கவிஞராக மட்டுமன்றி ஒரு புதிய பண்பாட்டின் செயற்பாட்டாளராகவும், எங்கள் மத்தியில் வாழ்ந்து மறைந்துள்ளார். பழமையான எமது பண்பாட்டின் ஆழ அகலங்களை நன்கு தெரிந்து கொண்டு காலத்துக்குப் பொருந்தாதவற்றைக் கேள்விக்கு உட்படுத்தியதுடன், அதன் பயனுள்ள அம்சங்களை தேர்ந்து ஒரு புதிய பண்பாட்டின் உருவாக்கத்திற்கு உரமாகும் பல படைப்புக்களைத் தந்து சென்றுள்ளார்.

ஒரு இனத்தின் பண்பாடு என்பது அவ்வினத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் அனைவரது நலன்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைவதில்லை. ஏற்றத்தாழ்வுகளும் ஒடுக்குதல்களும் நிறைந்த ஒரு சமூக அமைப்பில் ஒவ்வொரு இனப் பண்பாடுக்குள்ளும் ஆதிக்கக் கருத்தியலும், அக் கருத்தியலை நடைமுறையில் நாளாந்த வாழ்வில் பேணிப் பாதுகாக்க உதவும் ஆதிக்கப் பண்பாடும் இருந்து வருவது யதார்த்தமாகும். இக் கருத்தியலும் பண்பாடுமே மக்களின் வாழ்வையும் சிந்தனையையும் வடிவமைப்பதற்கு பெரும் பங்கை வகிக்கின்றன. சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள், பழக்க வழக்கங்கள் என்பவற்றுக்கூடாகத், தாமாக மனம் விரும்பி ஏற்கும் பொன் விலங்குகளாக சீனி பூசிய ரவைகளாக ஆதிக்கக் கருத்தியல்கள் அவற்றால் ஒடுக்கப்படும் மக்களாலேயே ஏற்கச் செய்யப்படுகின்றன.

இவ் ஆதிக்க பண்பாட்டிலும் கருத்தியலிலும் எந்த அசைவியக்கத்தையும் ஏற்படுத்தாமல் அதனையே வாய்ப்பான தளமாகக் கொண்டு அரசியல், சமூக, கலை இலக்கியப் பணிகள் செய்வது மிகச் சுவமமானது. இலங்கையின் தெற்கிலும் வடக்கிலும் முன்னெடுக்கப்பட்ட இத்தகைய நீண்ட கால அரசியலின் கொடுநு விளைவையே இன்று நாம் அறுவடை செய்துள்ளோம். அத்துடன், சாதி, இன, மத, வர்க்க, பால் வேறுபாடுகள் இன்றுவரை நின்று நிலைத்திருப்பதற்கும் இவ் ஆதிக்க கருத்தியலுக்குள் மக்கள் தொடர்ந்தும் அமிழ்ந்திருப்பதே காரணமாகிறது.

இதற்கு அப்பால் இத்தகைய ஆதிக்கப் பண்பாடுகளுக்கும் கருத்தியல்களுக்கும் எதிராக ஒவ்வொரு இனப் பண்பாடுகளுக்கும் ஒரு எதிர்ப் பண்பாட்டை நாம் அடையாளங் காண முடியும். தமிழர் பண்பாட்டிலும் பழந் தமிழ் இலக்கியங்கள் முதல் பக்தி இலக்க

கியங்கள் வரை, சித்தர்களின் கலகக் குரல்கள் முதல் பாரதியின் விடுதலைக்குரலின் இன்றைய தொடர்ச்சிவரை நீண்டு வரும் மாற்றுச் சிந்தனைகளாக, உயரிய மானுடப் பண்பாடாக இதனை நாம் அடையாளம் காணலாம். ஆதிக்கப் பின்புலமும், பொருளாதாரப் பலமும் இன்றி, விழிப்படைந்த மக்கள் பலத்தில் தங்கி நின்று முன்னெடுக்கப்பட வேண்டிய, மக்கள் இம் மண்ணில் நலமுடன் வாழ மிக அவசியமான விடுதலைப் பண்பாடாகவே இது என்றும் உள்ளது.

இதனை முன்னெடுக்கும் பணியில் கவிஞர் முருகையன் காத்திரமான தனது பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளார். ஒரு சமயாசாரப் பாரம்பரியம் நிறைந்த குழலில் இருந்து கொண்டும் பண்பாட்டின் பேரால் பல சோலி என்று பண்பாட்டின் பாதகமான அம்சங்களை கேள்விக்குள்ளாக்கியதுடன், பண்பாடுபற்றிய பல பயனுள்ள கட்டுரைகளையும் கவிதைகளையும் தந்துள்ளார். இத்தகைய படைப்பாற்றலுக்கான துணியையும் நம்பிக்கையையும் அவருக்கு அளித்தது, மரபுக்கூடாகவும் மாக்கிய சிந்தனைக்கூடாகவும் அவர் பெற்றுக்கொண்ட ஆழ்ந்த மனிதநேய உணர்வின மீதான பற்றுறுதியே என்று துணிந்து கூறலாம். அத்துடன் பேராசிரியர் கைலாசபதி போன்றவர்களது நட்பு அதற்கு உந்துதலாக அமைந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. கவிஞர் முருகையன் வெறும் எழுத்து, படைப்பு, விமர்சனம் என்பதற்குள் மட்டும் தன்னை மட்டுப்படுத்திக் கொள்ளா

மல் ஒரு பண்பாட்டுச் செயற்பாட்டாளராகவும் இருந்து வந்துள்ளார். போர்க்காலச் சூழலிலும் பாடசாலை மாணவரிடையே வாசிப்புப் பழக்கத்தை மேம்படுத்துவதற்காக வடபகுதியின் பெரும்பாலான பாடசாலைகள் தோறும் பேரவையால் முன்னெடுக்கப்பட்ட புத்தகப் பண்பாட்டுக் கருத்தரங்குகளில் அவர் உற்சாகமாகப் பங்கு கொண்டமையை இங்கு குறிப்பிடலாம். சமூக விஞ்ஞான வட்டத்தின் செயற்பாடுகளில் அவரது பங்களிப்புச் சிறப்பானது. வடபகுதியின் பல கிராமங்கள் கவிஞர் முருகையனைத் தங்களது கவிஞராக நினைவுகூரும் அளவிற்கு கிராமத்து மக்களிடமும் அவருக்கு உறவிருந்தது.

அவர் அனைத்து ஒடுக்குமுறைக்கும் எதிராகக் குரல் கொடுப்பவராகத் திகழ்ந்தார். சமூகத்தில் புரையோடிப் போயுள்ள சாதி ஒடுக்குமுறை, வர்க்க ஒடுக்குமுறை, இன ஒடுக்குமுறை ஆகிய யாவற்றுக்கும் எதிராக அவரது கவிதைக் குரல் ஒலித்தது. ஆனால் அவை குறுகிய நோக்கை அடிப்படையாகக் கொள்ளாமல் பரந்த மானுடநேயத்தை அடிப்படையாக கொண்டிருந்தமையை அவரது படைப்புக்கூடாக நாம் அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியும். அவரது குரல் ஓய்வடைந்த போதும் அவரது படைப்புகள் புதிய இளந் தலைமுறையை உயிர்ப்புடன் வழிநடத்தும்.

ஆசிரியர் குழு

முத்த கவிஞர் முருகையனுக்கு அஞ்சல்

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் தலைவரும் ஈழத்தின் தலைசிறந்த கவிஞர்களின் ஒருவருமான இ. முருகையன் அவர்களது பிரிவுச் செய்தி தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையைப் பெருந் துயரில் ஆழ்த்தியுள்ளது. தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் தொடக்கத்திலிருந்து அதற்குத் துணையாயிருந்து இளம் படைப்பாளிகளை நெறிப்படுத்தி ஊக்குவித்ததில் அவரது பங்களிப்பு மிகப் பெரிது. தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் சஞ்சிகையான தாயகத்தின் ஆசிரியர் குழுவிற் பெரும் பொறுப்பேற்றுச் செயற்பட்டு வந்ததுடன் அதன் நூல் வெளியீடுகளிலும் அவர் ஆக்கபூர்வமான ஒரு வழிகாட்டியாயிருந்தார்.

முத்த கவிஞர் முருகையன் கவிஞராக மட்டுமன்றித் தமிழறிஞராகவும் திறனாய்வாளராகவும் சீரிய முற்போக்குச் சிந்தனையாளராகவும் அறியப்பட்டவராவார்.

அவரது கவிதைகள் போன்று மொழி, சமூகம், அரசியல், நாடகம் ஆகிய துறைகளில் அவரது கட்டுரைகளும் மிகுந்த தெளிவும் ஆழமும் சமூகப் பயனுமுடையவையுமாவன. அவர், தன்னைச் சூழத் தவறுகள் நடந்த போதெல்லாம் அவற்றைக் கண்டிக்கத் தயங்காது காய்தல் உவத்தலின்றி ஆக்கமான விமர்சனங்களை முன்வைத்து வந்தவருமாவார். அவரது பிரிவு தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கும் சமூக விடுதலைச் சிந்தனையாளர்கட்கும் தமிழ் அறிவுத் துறைக்கும் ஒரு பேரிழப்பாகும். அவரது பிரிவால் வருந்தும் அவரது மனைவியார் தவமணிகேவி அவர்கட்கும் பிள்ளைகட்கும் குடும்பத்தினருக்கும் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை தனது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்வதுடன் அவருக்கான இறுதி அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக் கொள்வதில் அவருடைய நண்பர்களுடனும் உறவினர்களுடனும் இணைந்து, தனது ஆழ்ந்த தயரை அவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறது.

மீண்டுந் தொடங்கும் மிடுக்கு

இப்போது நடந்து முடிந்துள்ள பேரழிவுப் போரின் முடிவை அடுத்து எழுச்சி கண்டுள்ள பேரினவாதத் திமிர் மிகுந்த பல்வேறு பிரகடனங்களையும் நோக்கும்போது, தமிழ் மக்கள் மீண்டுமொரு முறை தமது விடுதலைக்கான போராட்டத்தை முதலிலிருந்து முன்னெடுக்க வேண்டியுள்ளது என்பதில் ஐயம் இல்லாமலே போகிறது.

மீண்டுந் தொடங்குதல் என்பது முன்பு சென்ற அதே வழியிற் போவதாக இருக்க முடியுமா? நிச்சயமாக அப்படியிருக்கமுடியாது. முன்னைக்காலத் தவறுகளைத் தவிர்த்து மீண்டுந் தொடங்குதல் என்று நாம் கொள்வோமானால், வெறுமனே குறிப்பிட்ட சில போராட்டக் காலத் தவறுகளைத் தவிர்த்து அதே விதமான போராட்டங்களை முன்னெடுப்பதாக இருக்க முடியுமா? அப்படியிருப்பதனால் அதற்கான வாய்ப்புகளோ ஏற்ற சூழ்நிலையோ நிச்சயமாக இல்லை.

தவறுகள், வெறுமனே குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகளிற் குறிப்பிட்ட நடவடிக்கைகள் தொடர்பானவை மட்டுமல்ல. அவற்றை விட முக்கியமான தவறுகள் உள்ளன. அவை அடிப்படையான தவறுகள்: தேசிய இனப் பிரச்சினை தொடர்பாக இன்று வரை கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்துள்ள கொள்கைகளிலும் அணுகுமுறையிலும் இருந்து வந்த தவறுகள். அவற்றைத் திருத்துவதானாற் தமிழ்த் தேசியவாதத்தின் அனைத்துப் பக்கங்களும் கவனமான கேள்விகட்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டியிருக்கும். அதைத் தவிர்த்துத் தமிழ் மக்களின் விடுதலைக்கும் விமோசனத்திற்கும் வழியில்லை.

பிற சமூகங்களைப் பகைமையுடன் நோக்குகிற ஒரு பார்வையின் விளைவாகவும் தேசிய இனப் பிரச்சினையிற் குறிப்பிட்ட வர்க்க நலன்களை முன்னிறுத்தித் தமிழ்ப் பேசும் தேசிய இனங்களிடையே இருந்து வந்த நட்பும் பகையுங் கலந்த முரண்பாடுகளைச் சரியாக கையாளாமையினாலும் தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் மத்தியில் உள்ள முரண்பாடுகளை நியாயமான முறையிற் தீர்ப்பது பற்றிய அக்கறை இல்லாமையாலும் ஏற்பட்ட இழப்புகளை நாம் ஆராய வேண்டும்.

ஒரே குரலிற் பேசுவது, ஏகப் பிரதிநிதித்துவம் போன்ற பிரகடனங்கட்கு இன்று வாய்ப்புக் குறைவு என்பதனால், தேசிய இன ஒற்றுமையின் பேரிற், சில விடயங்களைப் பேசுவது தவிர்க்கப்படுகிற சூழ்நிலை மீண்டுந் தொடங்காது என்று கூற இயலாது. மாறாக எவரும் எதைப் பற்றியும் பேச இயலாத ஒரு சூழ்நிலை கூட இந்த நாட்டில் உருவாகக் கூடும்.

எனவே தமிழ் மக்கள் மீதான ஒடுக்குமுறை

களை மட்டுமே மையப்படுத்தியதாக இருந்து வந்த ஒரு அரசியற் போக்கு தமிழ் மக்களின் உரிமைகளை வென்று தர இனி உதவுமா என்பதைக் கவனமாக மீளாய வேண்டும். மீண்டுந் தொடங்குதல் என்பது, தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் உரிமைப் போராட்டம் பிற உரிமைப் போராட்டங்களுடன் தன்னை இணைத்துக் கொள்ளும் தேவையைக் கொண்டதாகும்.

தமிழ் மக்கள் உலக வரலாற்றினின்று கற்க வேண்டும். எங்கெல்லாம் நாடுகளின் விடுதலை போராட்டங்கள் இடதுசாரிகளின் தலைமைக் கீழ் நடந்துள்ளனவோ அங்கெல்லாம் தேசிய இனங்களின் உரிமைகளும் போராட்டத்தின் பல்வேறு நோக்கங்களுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. சிக்கலான தேசிய இனப் பிரச்சினைகளைக் கொண்ட நிக்காராஹுவாவும் நேபாளமும் அதற்கான சீரிய உதாரணங்கள். எங்கெல்லாம் தேசியவாதிகள் ஏகாதிபத்தியத்தின் நிழலை அண்டினார்களோ அங்கெல்லாம் தேசிய இனங்களின் பிரச்சினைகள் சரிவரத் தீர்க்கப்படாததோடு மேலுஞ் சிக்கலான இனப் பகையும் மோதல்களும் வலுத்திருக்கின்றன.

இவற்றின் நடுவே ஒடுக்கப்பட்ட தமிழ் மக்களின் நண்பர்கள் யார், எதிரிகள் யார் என்பதைக் கவனமாக ஆராய வேண்டியுள்ளது.

இன்று இரண்டரை லட்சம் பேர் முட்கம்பி வேலிகட்குப் பின்னால் அல்லற்படுகின்றனர். முடமாக்கப்பட்டோர், பிரிந்து கிடக்குங் குடும்பங்கள், அனாதைகள், உறவுகளை இழந்தோர் என்று அகதிச் சிறை வாழ்வின் அவலங்கட்கும் மேலான அவலங்களை அனுபவிப்போர் பலர். இயல்பு வாழ்வுக்கு வழியின்றி அல்லற்படுவோர் பலர். முட்கம்பி வேலிகள் மக்களின் வாழ்வைச் சிதைக்கின்றன. எனினும் அந்த அக்கறைகளை முதன்மைப் படுத்தாத எதிரும் புதிருமான திட்டங்களும் முன்வைக்கப்படுகின்றன. தமிழ் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய எண்ணுவோர் அவ்வாறான திட்டங்களை முன்வைக்க மாட்டார்கள் என்றே தோன்றுகிறது.

எனவே மீண்டுந் தொடங்குதலின் தொடக்கப் புள்ளி இன்றைய பேரவலத்தின் மத்தியிற் சிக்குண்டு முட்கம்பிகளிடையே அல்லலுறும் மக்களின் விடுதலையும் விமோசனமுமே என்பதை நாம் அனைவரும் தமிழ் மக்கள் சார்பிற் பேச முற்படுகிற அத்தனை பேரிடமும் வற்புறுத்த வேண்டும். அவர்களைப் பற்றிய உண்மையான அக்கறை இல்லாமற் தமிழ் மக்களின் எதிர்காலம் பற்றிப் பேசுவது வீண்பேச்சாகும்.

ஆசிரியர் குழு

பாடும் பயனும்

பிரசாரப் பாடல்கள் (1)

04

பிரசாரம் இலக்கியமாகாது என்று நினைப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். பாடல்கள் கவிதையாகா என்பவர்கள் இருக்கையிற், பிரசாரப் பாடல்கள் என்பன பற்றிச் சில இலக்கிய வட்டங்களுள் மரியாதை குறைவாகவே இருப்பதில் வியப்பில்லை. எனினும் பிரசாரம் இலக்கியமாகாது என்ற கொள்கை சில வகையான பிரசாரங்கட்கு விலக்களித்து வந்துள்ளது. உண்மையில் இலக்கியத்தின் ஏகப் பெரும்பாலான பகுதி நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ பிரசாரத்தில் ஈடுபடுகிறது. பிரசாரத்தைத் 'தீட்டு' என்று கருதுகிற இலக்கியப் புனிதக்காரர் சிலவாறான பிரசாரங்களை ஆன்மிகம், அறம், ஞானம் என்பன போன்ற மந்திர வார்த்தைகளால் 'தீட்டுக் கழிக்கின்றனர்'.

சமூகச் சிந்தனையும் அறவிழுமியங்களும் எப்போது தமிழர் சமூகங்களிலே பேசப்பட்ட தொடங்கினவோ அப்போதே தமிழ் இலக்கியம் பிரசாரத்திற்கான கருவியாகி விட்டது. பாடல்கள் பிரசாரத்தின் முன்னணிப் படையாக நின்றியங்கின. ஏனெனில் அவற்றால் எளிதாகவே பரவி மக்களைச் சென்றடைய இயலுமாயிருந்தது.

ஆன்மிகம் பற்றிப் பேசிய போதும் மதங்கள் அரசியலையே முன்னெடுத்தன. வெறுமனே ஆன்மிகம் பற்றிப் பேசிய எந்த மதமும் நிலைத்திருக்க முடியாது. மதங்களின் வளர்ச்சி மன்னர்களது ஆதரவால் இயலுமாகியுள்ளது. ஆனால் மக்களைத் தன் பின்னால் அணிதிரட்டுந் தேவை எல்லா மதங்கட்கும் எக் காலத்திலும் இருந்து வந்துள்ளது. மதங்கள் மக்கள் மத்தியிற் தீவிரமாகச் செயற்பட்ட காலங்களில் அவை மக்களை வென்றெடுப்பதற்கு ஏற்ற கருவிகளைப் பாவித்தன. அவ்வகையிலேயே தமிழிற் சைவ

வைணவ பக்தி இயக்கங்களை நாம் கருத வேண்டியுள்ளது. ஒவ்வொரு பாடலையும் தீவிரமான பிரசாரப் பாடலா இல்லையா என்று ஆராய்வதை விடப் பாடல்கள் பொதுப்பட வலியுறுத்தும் சிந்தனைகளும் நடைமுறைகளையும் அவை மக்களைச் சென்றடைவதற்காகப் பயன்பட்ட உத்திகளையும் கவனிப்பது பொருத்தமானது.

தேவாரப் பதிகம் ஒவ்வொன்றும் பாடுவதற்குரிய பண் குறிப்பிடப்பட்டமை அவை பாட வேண்டியே எழுதப்பட்டதைக் குறிக்கிறது. மக்கள் மத்தியிலிருந்த பாடல் வடிவங்களின் சந்த அமைப்பிலேயே ஆண்டாளும் மாணிக்கவாசகரும் தமது பாடல்களை எழுதினர். இதே நடைமுறைதான் பாரதியின் தேசியப் பாடல்கள் அனைத்திலும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. பாடுவதற்கென்றே தான் கண்ணன் பாடல்களும் எழுதப்பட்டன. பின்னையவற்றிற் கவித்துவத்தைக் காணுகிற சிலர் முன்னையவை குறைபாடானவை என்று சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். அது அகச்சார்பான நோக்கின் விளைவு என்பேன். தமிழ் மரபுச் செய்யுள் வடிவங்கள் மிகவும் இறுக்கமான சந்த ஒழுங்கையும் எதுகை மோனை விதிகளையுங் கொண்டவை. சங்க காலத் தமிழ்ச் செய்யுள்கள் அகவல் வடிவிற்குரியன. அங்கே எதுகை மோனை விதிகள் கடுமையான கட்டுப்பாடுகளாகச் செயற்படவில்லை. வெண்பாவின் வருகையின் பின்பு பலவாறான செய்யுள் வடிவங்கள் தோன்றின. செய்யுளின் ஓசை நயத்தின் பலவேறு கூறுகளையும் பற்றி இறுக்கமான விதிகள் வலியுறுத்தப்பட்டன. அவற்றை மீறுவது குற்றமாயும் ஒரு செய்யுளை நிராகரிக்கக் காரணமாயும் அமைந்தது.

இத்தனை கட்டுப்பாடுகட்கும் உட்பட்டே கம்பராமாயணம், நளவெண்பா முதலான பலவேறு காவியங்களும் தேவார திருவாசகங்களும் திவ்வியப் பிரபந்தங்களும் இயற்றப்பட்டன. புதிய கவிதை வடிவங்கள் கூட, வசன கவிதை, புதுக் கவிதை என்பவனவற்றின் வருகைக்கு முன்பு,

எதுகை மோனை சந்த ஒழுங்கு என்பன பற்றி மிகுந்த கட்டுப்பாட்டைப் பேணின. இவற்றை இன்று மரபுக் கவிதைகளுக்குள் அடக்குகிறோம்.

இசைப் பாடல்கள், மரபுக் கவிதைகள் எனப்படுவன போன்றல்லாமல், எளிதாகப் பாடக் கூடியமைக்கு முக்கியத்துவம் வழங்குகின்றன. எனவே, மரபுச் செய்யுள் வடிவங்களில் எழுதுவதை விட ஒரு மெட்டுக்குப் பாடல் எழுதுவது எளிது. மரபுச் செய்யுள் வடிவங்களில் எழுதுவது அம் மரபுடன் பரிச்சயமுள்ளவர்கட்கு எளிதாகவே கைவருகிறது. அவ்வாறே பாடல்களின் சந்த வடிவங்களைப் பயிற்சி மூலம் உள்வாங்கிக் கொண்டவர்கட்கும் எந்த மெட்டிற்கும் பாடல் எழுத இயலும். கூத்துப் பாடல்கள் எழுதக் கூடிய ஒருவர் எளிதாகவே சினிமாப் பாட்டெழுதலாம். அது மட்டுமன்றிக் கருத்தாழத்துடனும் அவரால் எழுத இயலும். ஏனென்றே கூத்துப் பாடல்கள் ஒரு கதையைக் கூறவும் உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தவுமான நோக்கில் எழுதப்பட்டவை. அவற்றின் சொற்களும் மெட்டும் கூத்துக் காட்சியுடன் மக்கள் மனதில் இடம் பிடிக்கின்றன.

அரசியற் பிரசாரமாயினும் சமயப் பிரசாரமாயினும் எந்தச் சமூகப் பணியை முன்னெடுக்கும் பிரசாரமாயினும் அதைப் பாடல்கள் மூலம் முன்னெடுப்பது வலிமையுள்ளது என்பதை நமது சமூகத்தினர் கடந்த நூற்றாண்டுக் காலத்தில் நடைமுறை மூலம் உணர்ந்துள்ளனர்.

சினிமாப் பாடல்கள் பெரும்பாலும் பலவீனமான உள்ளடக்கத்தைக் கொண்டன என்பதுடன் சொல்வளமும் பொருள் வளமும் குறைந்ததாகவே அமைந்தமையால் அவற்றுக்கு இலக்கியத் தகுதி இல்லை என்றே கருதப்பட்டது. அவற்றில் ஒரு சிறு பகுதி வளம் உள்ளதாக இருந்த போதும், அதுவுங் கவிதை வட்டங்களின் பொதுவான நிராகரிப்புக்கு உள்ளானது. எனினும், நவீன மெட்டுக்கள் மக்களைச் சென்றடையும் ஆற்றல் உடையன என்பதை மதப் பிரசாரக்காரர்களிடையே கிறிஸ்தவர்கள் தாம் முதலில் அடையாளங் கண்டனர் என்று

நினைக்கிறேன். தேவாலயங்களில் மெல்லிசைக்கு இடமிருந்தது. “எல்லாம் யேசுவே, எனக்கெல்லாம் யேசுவே” என்ற பாடல் வரிகள் ஐம்பதாண்டுக்கும் முந்தியவையாயினும் இன்றும் மனிதரை எளிதாகச் சென்றடைகின்றன.

அதன் பின்னருங் கூட, இந்துக் கடவுளர் மீதான மெல்லிசைத் துதிப்பாடல்கள் கர்நாடக இசையினின்று அதிகம் விலகிச் செல்லவில்லை. தமிழ்ச் சினிமாவில் கர்நாடக இசையின் தாக்கத்திற்குட்பட்ட மெட்டுக்களின் வரையறைக்குள்ளேயே அவை நின்றன. நாட்டார் இசையோ “துள்ளிசையோ” ஏற்கத்தகாதவையாக இருந்ததற்கு இசைத் தட்டு வணிகத்திலும் பழமைவாதத்தின் செல்வாக்குத் தொடர்ந்தமை காரணமாக இருக்கலாம். மெட்டுக்களைப் பொறுத்தவரை, பம்பாய் ரமணி அம்மாளின் வருகை 1950களின் பிற்பகுதியில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க பெயர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. அவரது பாடல்களின் வெற்றிக்கு அவற்றின் துள்ளிசைத் தன்மை முக்கியமான பங்களித்தது. அதன் பின்பு பலவாறான மெல்லிசைப் பக்திப் பாடல்கள் வெற்றி கண்டன. எனினும் இன்றுவரை இந்துப் பக்திப் பாடல்களில் கர்நாடக இசையின் செல்வாக்கு மிக வலுவாகவே உள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது.

பிற மதங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் இஸ்லாம் சமயப் பிரசாரத்திற்கு ஆடல் பாடல்களை முக்கியப்படுத்தாத ஒரு மதம். அவற்றைப் பயன்படுத்துவது தவறு என்று நினைப்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். எனினும் இசைத் தட்டுக்களாகக் கிறிஸ்துவ கீதங்களின் வருகையை அடுத்து நாசூர் ஹனீ.பாவின் பாடல்கள் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றன. அவற்றின் சிறப்பு ஏதெனின் கிறிஸ்தவரோ முஸ்லிமோ அல்லாதவர்கள் கூட விரும்பிக் கேட்கக் கூடிய விதமாக அவற்றின் மெட்டுக்களும் எளிமையான சொற்பிரயோகமும் பாடும் முறையும் இசையமைப்பும் அமைந்திருந்தமையாகும்.

புரந்தரதாசர், தியாகராஜர் ஆகியோரின் கீர்த்தனைகளில் இருந்த அதே விதமான

எளிமை கிறிஸ்தவ, இஸ்லாமிய கீதங்களில் இருந்தது. ஓரிரு முக்கியமான கருத்துக்களைக் குறுகிய நேரத்திற்குட் தெளிவாக வலியுறுத்திச் சொல்லுவது தான் இவ்வாறான பாடல்களின் வெற்றியின் அடிப்படை. ஒரு பாடல் நீளமான உரை போன்றதோ கட்டுரை போன்றதோ அல்ல என்பதை நல்ல பாடலாசிரியர்கள் அறிவார்கள். சில வரிகள் ஏன் திரும்பத் திரும்பப் பாடப்படுகின்றன என்பதையும் அவர்கள் அறிவார்கள். அந்த வரிகள் மூலம் முக்கியமான கருத்துக்கள் ஆழப் பதியும் விதமாக மனம் பதப்படுத்துகிறது.

பாரதியின் தேசியப் பாடல்கள் இந்திய விடுதலை இயக்கக் கூட்டங்களின் போதும் பேரணிகளின் போதும் பாடுவதற்காக எழுதப்பட்டவை. அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் அவை சென்றடைந்திருக்கக் கூடிய தொலைவுகளை எட்டாமைக்கு அக் கால அரசியல் நிலவரங்கள் காரணமாயின. எனினும் விடுதலை இயக்க வரலாற்றில் அவற்றுக்கு முக்கியமான ஒரு இடம் உள்ளது.

அதன் தொடர்ச்சியாகவும் பின்பு சினிமா மூலம் பரவலான மெல்லிசையின் தாக்கத்தோடும் அரசியல் இயக்கப் பாடல்கள் உருவாகத் தொடங்கின. ஒவ்வொரு மக்கள் இயக்கத்திலும் இவ்வாறான பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

இலங்கையிலே தமிழரசுக் கட்சி மொழியுரிமைக்கான இயக்கம் நடத்திய போதும் சத்தியாக்கிரகம் நடத்திய போதும் தமிழ் உணர்ச்சிப் பாடல்கள் பல உருவாயின. அவற்றில் ஒரு சிறு பகுதி தான் இன்று அறியக் கூடிய நிலையில் எஞ்சியுள்ளது. இடதுசாரி இயக்கம் இலக்கியத்தில் ஒரு பெரும் பங்கை ஆற்றிய போதும், மக்கள் எழுச்சிக் காலங்களிலேயே போராட்ட இயக்கப் பாடல்கள் குறிப்பிடத்தக்க அளவிற்கு தோன்றின. மலையகத்திற்கு தொழிற்சங்கங்கள் தோன்றிய காலந்தொட்டு, அரசியற் போராட்டப் பாடற் பாரம்பரியம் இருந்து வந்தாலும், அது பின்னர் தொய்வுற்று 1960களின் பின்னர் எழுச்சி பெற்றுப் பின்பு ஓரளவு மங்கி மீண்டுந் தலையுயர்த்தத் தொடங்கியுள்ளது. வடக்கிற், சாதியத்திற்கு

எதிரான வெகுசன இயக்கம் இயக்கப் பாடல் மரபுக்கு புதிய ஊக்குவிப்பை வழங்கியது. எனினும் தமிழ்த் தேசியவாதத்தின் எழுச்சியும் இடதுசாரி இயக்கத்தின் நலிவும் இயக்கப் பாடல்கள் தொடர்ந்தும் வளர்வதற்கு உதவவில்லை. எவ்வாறாயினும் அரசியற் கவிதைகள் பாடல் வடிவம் பெறத் தொடங்கின. இதை நாம் போராட்ட இயக்கப் பாடல்களுடன் சேர்த்துக் கருத இயலாது.

இயக்கப் பாடல்களின் அடுத்த எழுச்சி தமிழகத்தின் இடதுசாரிப் போக்கின் நடுவிலிருந்தே எழுந்தது எனலாம். மெல்லிசையையும் நாட்டார் இசை வழக்கையும் இணைத்து மக்களை எளிதில் சென்றடையக் கூடிய பாடல்கள் கடந்த முப்பதாண்டு காலமாகத் தொடர்ந்தும் வந்து கொண்டுள்ளன. ஒலிப் பேழைகளின் (ஓடியோ கஸெற்) பரவலான பாவனை அதற்கு உதவியுள்ளது. சாதிய எதிர்ப்பு, மக்கள் உரிமைப் போராட்டங்கள் போன்ற பலவற்றிற்கும் இயக்கப் பாடல்கள் நல்ல பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளன.

இலங்கையின் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை வெளியிட்ட “புதுவரலாறும் நாமே படைப்போம்” என்ற ஒலிப் பேழை, கவிதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அதன் வெற்றியை அடுத்தே தமிழர் விடுதலை இயக்கங்களின், முக்கியமாக விடுதலைப் புலிகளின், இயக்கப் பாடல்கள் விருத்தி பெற்றன. தொடக்கத்தில் இந்த மண்ணின் பாடலாசிரியர்களாலும் இசைக் கலைஞர்களாலும் உருவாக்கப்பட்ட பாடல்கள் பின்பு தமிழகத்திலிருந்து வணிக நோக்கிற் சிலரால் முன்னெடுக்கப்பட்டுப் புலம் பெயர்ந்தோரிடையே பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றதையுங் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். இவ்வகையான பாடல்கள் விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதித் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் வரவேற்பைப் பெற்ற புதுவை இரத்தினதுரை போன்றோரது பாடல்களினின்று வேறுபட்டவை. அவை ஒரு போராட்ட இயக்கத்திற்குரியவையல்ல. அவை ஒரு போராட்டத்தைப் பற்றிய உணர்ச்சியை முன்வைத்து உருவாக்கப்பட்டுப் போராட்டக் களத்தினின்று தொலைவிற்கு பாடிப் பிரபலமாக்கப்பட்டவை.

பயங்கரவாதத்தை அழிப்பதாகச் சொல்லும் எல்லோரும்
பயங்கரவாதத்தைத் தோற்றுவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

வன்னியின் ஓலங்கள்

காஸா பள்ளத்தாக்கெங்கும் எதிரொலிக்கின்றன.
கோரமான மாரிக்காலத்தின் குண்டுமழை
அப்பாவிகளைக் குறிவைத்துப் பொழிகிறது.

இலங்கையினதும் இஸ்ரேலினதும் இனவெறிப்பசி
பல்லாயிரம்பேரை பகிர்ந்துண்ட பின்னும்
தீரவேயில்லை.

இருண்டு போன இரண்டு போர்நிலங்களிலும்
முடமாய்ப் போன குழந்தைகள்
“நாங்கள் பயங்கரவாதிகளா” எனக் கேட்கின்றனர்.

இறந்து போன எல்லா இதயங்களும்
இதே கேள்வியுடனேயே துடித்தோய்ந்தன.

அமெரிக்கத் தலைவரின் நாயைப் பற்றி
செய்தி சொல்லும் ஊடக உண்ணிகளோ
உண்மைச் செய்திகளை வெளியிடுவதில்லை.

ஒடுக்கி ஓய்வதில்லை ஒடுக்குமுறைக் கைகள்
ஒடுக்கலால் ஓய்வதில்லை ஒடுக்கப்படும் குரல்கள்

எங்கள் நுகத்தடியில் உலகம் ஒரு நாள் பயணிக்கும்
அப்போது
எங்கள் முன் மண்டியிட்டு மன்னிப்புக் கோரும்
ஒடுக்குமுறையாளர்களை
நாங்கள் மன்னிக்க மாட்டோம்.

அன்னித்த
மாட்டோம்.....

கிருஷ்ணா

பாலைமர நிழலில் உருட்டிவந்த சைக்கிளை நிறுத்திப் பூட்டிவிட்டு, நிமிர்ந்து பார்க்கிறேன். வழமையைவிடக் கியூ நண்டு, மழைக்கு முன் கொடிவிட்டு நீளம் எறும்புக் கூட்டம் போற் கண்ணிற் பட்டது.

சாதாரணமாக மேல்வலிதான் ஆரம்பத்தில் தெரீந்தது. மின்னேரம் குலைப்பனோடு காய்ச்சல் வந்து உலுப்பி எடுத்து விட்டது. வீட்டில் யாரும் கில்லை. முன்று நாளாய் மாமாதான் மரமஞ்சள், கொத்தமல்லி எனக் குடிநீர் அவித்துத் தந்தார். குறைவதாக கில்லை. காலமை எழும்பும்போது வழமையைவிட உடம்பில் தெம்பு வந்தது போல் இருந்தது.

“ராசன் கிளியும் குடிநீர் சரிவராகு, சைக்கிளை எடுத்திட்டு, நவஜீவனம் ஆகப்பத்திரியிலை மருந்து எடுத்திட்டுவா” என்று மாமாதான் சொன்னார்.

கலவை மருந்துக்கும் போத்தல் ஒன்று

தேடியெடுத்துக் கழுவி, ஓலை வாக்கில் வைத்துக் கவனம் சொல்லி வழியனுப்பி வைத்தார்.

குண்டும் குழியுமாய் நீர்நீரம்பிய றோட்டால் உறுட்டியும் உழக்கியும் வந்துசேர எட்டு மணிக்குப் பிந்திவிட்டது. மார்கழிமாத மழைக்குளிரும் நுளம்புக்கடியும் வழமையைவிட கிம்முறை அதீகம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அதுதான் எல்லாருக்கும் வருத்தம் போல, சனக்கூட்டம் நீரம்பி வழிந்தது. மெல்ல மெல்ல நடந்து கியூவின் வாற்பகுதியில் ஒட்டிக்கொண்டேன்.

பத்துச்சதம்

இதயராசன்

ஆமை வேகத்தில் கியூ நகர்ந்து கொண்டு இருந்தது. என்னைப்போல் சிறுவர்கள் சிலர் தனித்தும் பெரும்பாலானோர் யாரோ ஒரு பெரியவருடனும் வந்திருந்தனர். அம்மா, ஊரிலே தங்கச்சிக்குச் சுகமில்லை என்று போனவர் இன்னமும் வரவில்லை. நானும் ஐயாவும்தான் வீட்டில். முந்தநாள் இருக்கும், யாரோ மூன்றுபேர் வந்து ஏதோ கதைத்தார்கள். காணிப் பிரச்சனையாம். உடனே ஐயா வெளிக்கிட்டுவிட்டார். அதன்பின் மாமாவுக்குச் சொல்லி அனுப்பி அவர்தான் என்னுடன். போன ஐயா வீட்டுக்குத் திரும்பவில்லை. 'டிஎல்லோ'வைத்தேடி யாழ்ப்பாணம் போனதாக மாமா சொன்னார்.

எனக்கு முன்னுக்கு நின்ற பெரியவருக்கு என்மேல் பரிதாபம் வந்ததோ என்னவோ? "தம்பி முன்னுக்கு வாரும" என்று இடம் தந்தார். பெரியவர்தான் என்னுடன் பேச்சுக் கொடுத்தார். வேண்டா வெறுப்பாய் அவரது கேள்விகளுக்குப் பதில் சொன்னேன். "தம்பி உமது காய்ச்சல் சாதாரண காய்ச்சல் இல்லை. பின்னரம் வாறதெண்டால் அதுவும் குலைப்பனோட, கட்டாயம் மலேரியாதான். வீட்டிலை சொல்லி வேப்பம் பட்டை அவிச்சுக் குடியும்" என்று கைவைத்தியத்தினை மிகுந்த பரிவோடும் பக்குவமாகவும் எடுத்துச் சொன்னார். நான் ஏனோதானோ என்று ஊம்.... கொட்டினேன்.

நம்பர் துண்டு பதியும் கவுண்டர் சிறிது தூரத்தில். கண்ணுக்கு அங்கு நடப்பன எல்லாம் தெளிவாகத் தெரிந்தன. எல்லோர் கையிலும் முத்திரை வைத்திருப்பது அப்போதுதான் எனக்குப்பட்டது.

நெஞ்சு திக்கென்றது, தலை சுற்றுவது போல் வந்தது. தலையைப் பிடித்துக் கொண்டு இருந்து விட்டேன். பெரியவர் பயந்து பதட்டத்துடன் "தம்பி! தம்பி! என்ன செய்யுது" என்று என்னைப் பிடித்துக்கொண்டார்.

சிறிது நேரத்தில் என்னைச் சுதாரித்துக் கொண்டேன். காசு ஒரு சதமும் கொண்டு வரவில்லை. மருந்து எடுக்கப் பத்துச்சத முத்திரை ஒட்டவேண்டும் என்ற புதிய விதிமுறை எனக்குத் தெரியாது. போன மாதம் தங்கச்சிக்கு மருந்தெடுக்க

அம்மாவோடு வந்ததான். அப்பிடி ஒருசத முத்திரையும் அம்மா ஒட்டியதாக ஞாபகம் இல்லை. முத்திரை பற்றிச் சொல்லாமல் விட்ட மாமா மீதுதான் முதலில் கோபம் வந்தது.

எனக்குள்ள பிரச்சனை மருந்து எடுப்பதாயின் பத்துச் சதம் வேணும். அது எப்பிடிக்க கிடைக்கும்? ஒரு நப்பாசையில் சேட் பொக்கற், காற்சட்டைப் பொக்கற் எல்லாம் துழாவிப் பார்த்தாயிற்று.

இனி என்ன செய்வது? எனக்குத் தெரிந்தவர் யாராவது கியூவில் நிற்கிறார்களா என்று தலையை முன்னும் பின்னும் திருப்பி நோட்டம் விட்டேன். யாரும் கண்ணில் படவில்லை. நோட்டால் போவோர் வருவோரையும் பார்த்தேன். யாரும் தெரிந்தவர்கள் இல்லை.

ஐயாவோடை கடைக்குத் தெருவுக்கு எப்போதாவது வருவதுண்டு. அப்போதெல்லாம் ஐயா, வருவோர் போவோரிடம் சுகம் கேட்பார். சிலபேருடன் மிகுந்த உரிமையோடு "என்ன காணும் கனாநாளாய்க் கண்ணில படேல்லை. எங்கையப்பா தலைமறைவாயிட்டியோ எண்டு நினைச்சன்" என்பார். சிலபேரைக் கண்டால் மரியாதையுடன் சயிக்கினை நிப்பாட்டிக் கீழே இறங்கி நின்று கதைப்பார். அதேபோல் தான் ஐயாவைக் காண்பவர்களும் "தலைவர் எப்பிடிச் சுகம்" என்று விசார்ப்பார்கள். சிலர் அண்ணை எண்டும் சிலர் ஐயா எண்டும் விசாரிப்புப் படலம் நீண்டுகொண்டே போகும்.

எனக்கெண்டால் எரிச்சல் எரிச்சலாக வரும். வாங்கப்போன சேட் மீதோ, அல்லது எனக்கு மிகவும் பிடித்தமான பணியாரமான சூசியத்தின் மீதோ மனம் லயித்திருக்கும். ஐயா, அதை வாங்காமல் தேவையில்லாமல் போவோர் வருவோருடன் கதைத்து நேரத்தை மினக்கெடுத்துவதாகவே எனக்குப் பட்டது.

மனதில் நினைத்ததை ஐயாவிடம் சொல்ல நினைத்தாலும் அக்காளவையும் தங்கச்சியும் அண்டிக் கொடுத்து அடிவாங்கிய துவரம் கம்புதான் கண்ணுக்கு முன்பு நிழலாடும். அப்படியே அடங்கி விடுவேன். அம்மாவிடந்தான் எனது நடப்பு எல்லாம். ஒருக்கால் தலைமுடிவெட்ட ஐயாவுடன் சலூனுக்குப் போகும்படி ஏற்பாடு, அம்மாவிடம்

துணிந்து சொல்லி விட்டேன் “ஆரோடை
எண்டாலும் போவன், ஐயாவோட மாட்டன்”
எண்டு.

“அப்ப நில” எண்டு ஐயா
போய்விட்டார்.

பிறர்மீது அக்கறைப்படாமல் அவர்களது
சுகதுக்கம் விசாரிக்காமல் ‘நான், எனது’
என்று நடந்து கொள்வது எவ்வளவு
மோசமானது என்பதை இப்போதுதான் முதன்
முறையாக உணர்ந்து கொள்கின்றேன்.

ஐயாவுடன் சைக்கிளில் வரும்போது
அப்பாடா எத்தனை பேரை வழியில் தெருவில்
காண்பேன். அவ்வளவு பேரும் ஐயாவுடன்
ஏதோ ஒரு வகையில் நெருக்கமானவர்கள்,
அல்லது தொடர்பு பட்டவர்கள். வீட்டில்
உள்ள பிரச்சனைகள் வேலைகளை விட
மற்றவர்களின் பொது விடயத்திற்குத்தான்
ஐயா முதலிடம் கொடுப்பார். அப்படித்தான்
இப்போதும் ஐயா யாழ்ப்பாணம் சென்று
விட்டார்.

ஐயாவோடு கதைப்பவர்களது முகத்தைப்
பார்த்து ஒரு புன்சிரிப்பாவது பரிமாறி
இருந்திருந்தால் அவர்களது முகங்களும்
ஞாபகத்திற்கு வந்திருக்கும். அவர்களிற்கும்
என்னைத் தெரிந்திருக்கும். நான் செய்தது
என்ன முகத்தைக் கடுப்பாக்கி, தலையைத்
தொங்கப் போட்டபடி அல்லவா இருந்தேன்.
இப்போதைய இக்கட்டான வேளையில்
எத்தனைபேர் என்முன்னே. ஆனால் யாரையும்
தெரியவில்லை.

ஏன், கொஞ்ச நேரத்திற்கு முன்பு என்மீது
பரிவு காட்டிய பெரியவர் மீதுகூட நான்
அக்கறை செலுத்தாமல் என்பாட்டில் அல்லவா
நின்று கொண்டிருக்கிறேன்.

என்னைப் பற்றிய நினைப்புகள் எல்லாம்
என்னையே எனக்கு வெறுப்பூட்டுவனவாகவே
இருந்தது.

“என்ன தம்பி கடுமையான யோசனை”
என்று கேட்ட பெரியவர் கிழுவின் நகர்வுக்கு
ஏற்ப என்னையும் பிடித்துக்கொண்டு
நகர்ந்தார்.

மீண்டும் எனது யோசனை எல்லாம்
பத்துச் சதத்தின் மீதுதான். இப்ப என்ன
செய்வது. பேசாமல் வீட்ட போறதா? மீண்டும்
தலை சுற்றுவது போல் இருந்தது.

செல்லையா கடைக்குப் போனால் பத்துச்
சதம் பெரிய பிரச்சனை இல்லை. முதலாளி
நல்லவர்... என்மீதும் நல்ல அபிப்பிராயம்
உள்ளவர். சில வேளைகளில் கடனுக்கும்
சாமான் வாங்கியதுண்டு, புத்தகத்தில் எழுதி
வைத்து ஐயாவிடம் மாதம்முடிய வாங்கிக்
கொள்வார். இது நல்ல
யோசனையாகப்பட்டது. ஆனால் எப்படியும்
ஒரு கட்டை தூரம் வரும். போய்வந்தால்
மீண்டும் கிழுவின் வாலில் இருந்து மீண்டும்
கால்கடுக்க நிற்கவேண்டும். அதோட நேரமும்
பத்து மணியைத் தாண்டிவிட்டது. பிறகு
சாப்பாட்டு நேரம், இரண்டு மணிக்குப்
பிறகுதான் மருந்தெடுக்கமுடியும்.

மேல் குளிர்வது போல் இருக்கிறது.
பின்னேரம் மீண்டும் காய்ச்சல் வந்துவிடும்.
அதுக்குமுன் வீட்டை போகவேண்டும்.

யாரிட்டையாவது உள்ளதைச் சொல்லி
பத்துச் சதம் கேட்டுப் பார்த்தால் என்ன?
இல்லாமையும் சூழ்நிலையும் அப்படிச்
சிந்திக்க வைத்தது. என்மீது எனக்கே
வெறுப்பாக வந்தது. சீ... என்ன நினைப்பு.
பஸ்ஸிலும் சந்தையிலும் ஐந்து சதத்துக்கும்
பத்துச் சதத்துக்கும் பிச்சை எடுக்கும்
சிறுவர்கள்தான் முதலில் என் கண்முன்னே
வந்தனர். சிலபேர்மீது பரிதாபப்பட்டு நான்
சில்லறையைப் போட்டதுண்டு, ஆனால்
பெரும்பாலானோர் மீது வெறுப்பே
கொண்டிருக்கின்றேன். ‘ஏன் உழைத்துப்
பிழைக்க வேண்டியதுதானே. என்ன இது
பிச்சை எடுப்பது. இதுவும் ஒரு வாழ்க்கையா!
அப்படி ஒரு நிலைவந்தால்
செத்துத்தொலைக்க வேண்டியதுதானே’.
இப்படி எல்லாம் நினைத்த நான் பத்துச்சதம்
பிச்சை கேட்பதா?

நிலைமையைச் சொல்லி கடனாகக்
கேட்பது பிச்சை இல்லைத்தானே! எனக்குள்
சமாதானம் சொல்லிக் கொண்டேன்.
ஆனாலும் மனம் எதுக்கும் இசைவதாக
இல்லை.

நம்பர்த்துண்டு எடுக்கும் கவுண்டர்
அண்மித்தபடி. எனக்கு என்ன செய்வது
என்றே தெரியவில்லை.

“கிணற்றுத் தவளையாய் இருக்கக்
கூடாது. அயலிலும் நாட்டிலும் உலகத்திலும்
நடப்பவைகளை அறிந்து இருக்க வேண்டும்.”

என்று நாலாம் வகுப்பு ரீசர் கடல் தவளையும் கிணற்றுத் தவளையும் பாடம் முடியும் போது கூறியது இப்போதுதான் உறைக்கின்றது.

நேடியோவில் செய்தி கேட்கும் பழக்கம் அல்லது ஐயா வாங்கி வாசிக்கும் பேப்பரையாவது வாசிக்கும் பழக்கம் இருந்திருந்தால் தானே நாட்டில் நடப்பது தெரியும். ஏன் இப்போது புதிதாக ஆசப்பத்திரியில் பத்துச்சத முத்திரை ஓட்டவேண்டும் என்ற விடயமாவது தெரிந்திருக்கும்.

நம்பர் துண்டு வாங்கும் கவுண்டரை நெருங்கிவிட்டேன். என்னால் ஒரு முடிவுக்கும் வரமுடியவில்லை.

“பெரியவர் நீங்கள் நம்பர் துண்டை வாங்குங்கோ” நான் வழிவிட்டு ஓரமாக ஒதுங்குகின்றேன்.

அவர் என்னை வியப்புடன் பார்க்கிறார். “என்ன தம்பி மலேரியாக் காச்சல் இவ்வளவு நேரமும் நிண்டிட்டு, மருந்தெடுக்காமல் ஏன்? ஊசி போடுவாங்கள் எண்டு பயமோ?” என்னைப் பார்க்கிறார்.

எனக்கு நாக்குமுறுகிறது. சொல்ல நினைக்கிறேன். வார்த்தைகள் வெளிவரவில்லை. கண்ணில் இருந்து நீர் வழிகிறது. அதைத்தவிர எனக்கு வேறு எதுவும் செய்ய முடியவில்லை.

மீண்டும் பெரியவர் என்னைப் பிடித்து உலுக்கி “தம்பி என்னெண்டாலும் சொல்லலா? எனக்கும் உன்னைப்போல் ஒரு பேரன் இருக்கிறான். அவன் போல உன்னையும் கேட்கிறன்.”

பெரியவர் மீது பாசமும் நம்பிக்கையும் அபிரிதமாக வந்துவிட்டதோ! அல்லது வேறு வழியில்லாமலோ? தடுமாறித் தடுமாறி நிலமையைச் சொல்கிறேன்.

பெருமிதத்தோடு என் தோளைத்தட்டி “நீ என்ற பேராண்டிதான்ரா” என்று புன்முறுவலித்தபடி கூறுகின்றார்.

பத்துச் சதத்தினை எடுத்து என்னிடம் நீட்டுகிறார். நான் வாங்குவதற்குத் தயங்குகின்றேன். அவர் மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்துகின்றார்.

“ஐயா! நீங்கள் இதைக் கடனாய் தந்தால் வாங்குகிறேன்” வார்த்தை தடுமாறக் கூறுகின்றேன்.

அவர் மீண்டும் புன்முறுவல் தவழ மிக்க உறுதியோடு கூறுகிறார்.

“மோனை உனக்கு இது கடன்தான். உனக்கு இயலுமான பொழுதெல்லாம் இக்கட்டான சந்தர்ப்பத்தில் உதவுவதுக்குப் பின் நிற்காதே. பத்துச் சதமாகவும் இருக்கலாம். பத்து ரூபாவாகவும் இருக்கலாம். அப்ப எல்லாம் இந்தப் பத்துச் சதத்தை நினைத்துக்கொள்”

அந்தப் பெரியவரை மானசீகமாக ஆரத்தழுவிக்கொள்கின்றேன். அந்த வார்த்தைகள் இன்றும் என் மனச்சிறையில் ரீங்கரித்தபடி உள்ளன.

நீர்வாணம் ...!

பெரும் அரசே!
நீ ஒரு வல்லரசென்பது
மெத்தச் சரிதான்
மண்டை ஓடுகளின் மீது தானே
வல்லாறுகள் கொடி நாட்டும்?

உனக்கோ
கிழித்தப் படிக்க
உடல் இல்லை என்ற கவலை
எமக்கோ
வெற்றுடலை
புதைத்து மறக்க
திடலில்லை எனும் கவலை

கஞ்சனுக்கு
கர்ணன் என்ற பெயர் போலவே
உனக்கும் சனநாயகம் என்ற
பெயர்
காந்தி சிலை போலவே நடுத்
தெருவிலே
கிடக்கிறது உனது சனநாயகம்

பூசணிகளைக் கூட சோறு மூடலாம்
ஆனால்
உன் ஆக்கிரமிப்பு
நீர்வாணத்தை
நிவாரண ஆடைகள் மூடவே
முடாது

உன்னிடம்
நாம் கேட்ட தஞ்சம் கூட
கசாப்புக்கடைக்காரனிடம்
அடைக்கலம் புகுந்த
ஆட்டின் கதைதானே?

கோவணத்தை
எடுத்து
தலைப்பாகை கட்டுவது
போலிருக்கிறதுன் செய்தி!
நீ வலிசெய்தால்
மனிதநேயமென்றும்
உனக்கு வலிசெய்கில்
மணுக் குல விரோதமென்பதும்

அதுவும் சரிதான்
கால் கை
கட்டியவர் செய்தி தானே
மட்டுவில் ஞானக்குமாரன்.

பயங்கரவாதிகள் யார்?

அமைதியான அதிகாலைப் பொழுதொன்றில்
நான் கைது செய்யப்பட்டேன்
கைது செய்தவன் சொன்னான்
“நீ, பயங்கரவாதி
அதனால் உன்னைக் கைது செய்திருக்கின்றோம்”
அதட்டி உரைத்தான்.

அவனும், அவனது கூட்டாளிகளும்
அளவுக்கதிகமான பயங்கரவாதிகளைச்
சிறையில் தள்ளியுள்ளனர்
நானும் அவர்களுடன் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டேன்.

சிறையில் இருந்தோரில்
முன்று குழுந்தைகளின் தந்தை பயங்கரவாதி
மலையகத் தோட்டத்தில் வறுமை அதிகரிக்க
தன்னிகரில்லா குப்பைகளின் தலைநகரில்
வேலை தேடி வந்தவன் பயங்கரவாதி!

பயங்கரவாதிகள் அவர்கள் மட்டுமல்ல.
முட்டை சுமப்பவன், மீன் விற்றவன், பொலிஸ் பதிவு
இல்லாதவன்
வீடு இல்லாமல் வீதியில் படுத்துக் கிடந்தவன்
அனைவருமே அடைபட்டுக் கிடக்கின்றார்கள்
பயங்கரவாதிகளாய் சிறையில்.

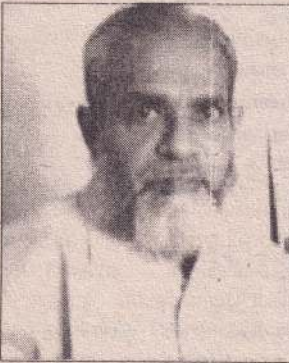
பாவம், கைது செய்து கொண்டிருப்பவன்
இன்னும் பயங்கரவாதிகளை அடையாளம்
தெரியாமல்
கை விலங்குகளுடன் சுற்றிக் கொண்டிருக்கின்றான்!
நீ
கைது செய்தவர்கள் பயங்கரவாதிகளல்லர்
அப்பாவிகள்.

பயங்கரவாதிகள், பார் ஆளும்
பாராளுமன்றில் பாதுகாப்புடன் அமர்ந்திருக்கிறார்கள்
அவர்கள் சொகுசாய் இருக்கிறார்கள்
எங்களுடையதும் உங்களுடையதுமான
வரிப்பணத்தில்.

பயங்கரவாதிகள் பார் ஆளும் வரையிலும்
அப்பாவிகள் பலர் கைது செய்யப்படலாம்
பாவம் நீயும், உன் நண்பர்களும்
உன் சகோதரனைக் கூட
நீ கைது செய்ய வேண்டிய
நிலைமை உனக்கு வரும்.

அந்தப் பொழுதுகளில்
உனக்கும் உன் கூட்டாளிகளுக்கும் புரியும்
அப்பாவிகள் யார்
பாவம் செய்த பயங்கரவாதிகள் யாரென்று?

நி. பிரதீபன்

கல்வயல் தந்த காலக் கவிஞனை
கல்வியியலாளர் இ. முருகையன் தன்னை
காலம் கணக்குப் பார்த்து எடுத்துச் சென்றது.
அடுத்து வரும் பரம்பரைக் கவிஞர்கள்
அந்த எல்லைகளைத் தொடட்டும்.
கல்வயல் இன்னும் தந்திரும் கவிஞர்கள்
இந்த மண்ணில் தொடரட்டும் தம்பணி.

மாவை வரோதயன்

கித்தாலியின் தென் மாநிலத்தின் மத்திய தரைக்கடற் பகுதியான சார்டினியாவில் அலெஸ் என்ற கிராமத்தில் 1891ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 22ம் திகதி அந்தோனியோ கிராம்ஷி (Antonio Gramsci) பிறந்தார். வறுமை காரணமாகத் தனது குடும்பத்தை காப்பற்றுவதற்காகத் தனது 11வது வயதில் வேலைக்கு யோகத் தொடங்கினார். சிறு வயது முதலே நோயாளியான கிவர் கடுமையான முதுகு வலியால் அவதிப்பட்டார். வறுமையின் மத்தியிலும் தனது கல்வியைத் தொடர்ந்த கிராம்ஷி உயர் கல்விக்காக லீரின் பல்கலைக்கழகத்திற் புலமைப் பரிசில் பெற்று உயர் கல்வியைத் தொடர்ந்தார். பல்கலைக்கழகக் காலத்திற் தொழிற்சங்கங்களில் கிணைந்து செயற்பட்டார். முதலாம் உலக யுத்தம் தொடங்கியவுடன் தனது பல்கலைக்கழகக் கல்வியை உதறீத் தள்ளி விட்டு முழு நேரத் தொழிற்சங்கவாதியாக மாறினார். கிவருக்கு மெதுமெதுவாகக் கூன் விழத்தொடங்கியது. கிறித்தவரை கூனலுடனேயே வாழ்ந்தார். கித்தாலிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை உருவாக்கி அதன் பொதுச் செயலாளராகவும் கிருந்தார். முசோலினியின் கட்சி கித்தாலியில் பிரயலம்

ஏகலைவா

பெறத்தொடங்கியவுடன் 'மக்களின்

ஒன்றிணைந்த போராட்டத்தின் மூலம் கருஞ்சட்டைக் கூட்டத்திற்கு எதிராக

போராடாவிடின் கித்தாலிய

ஜனநாயகத்தையும்

சோசலிசத்தையும் காப்பாற்ற

முடியாது போய்விடும்' என்று

எழுதினார். முசோலினியின்

ஃபாசிச ஆட்சிக்கு எதிராகத்

தொடர்ச்சியாகப் போராடினார்.

1926 நவம்பர் 8ம் திகதி

கைதுசெய்யப்பட்ட கிராம்ஷி, 1937

ஏப்ரல் 27ம் திகதி கிறக்கும் வரை

சிறையிலேயே கிருந்தார். அவரது

'சிறைக்குறிப்புகள்' பல அரிய

சிந்தனைகளைச் சொல்கிறது. ஃபாசிசம்

பற்றிய ஆழமான ஆய்வுகளுக்கு

அப்பால் சிவில் சமூகம் பற்றிய

கருத்தாக்கமும் மேலாண்மை

பற்றிய கருத்தாக்கங்களும்

மிகவும் முக்கியமானவை. 20ம்

நூற்றாண்டின் தலைசிறந்த

மார்க்சியர்களில் ஒருவராகக்

கருதப்படும் கிராம்ஷி அரசியல்

சிந்தனையாளர்களில்

முதன்மையான ஒருவர் என்பதும்

கிங்கே குறிப்பிடத்தக்கது.

அந்தோனியோ கிராம்ஷி

இன்று பின்நவீனத்துவவாதிகளின்

தும் என்.ஜி.ஓக்களினதும் பிற்போக்

குவாதிகளினதும் விக்கிரகமாக

மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். எந்தப் பிற

போக்குத்தனமான ஃபாசிசத் தன்

மைகளை எதிர்த்துத் தன் வாழ்

நாள் முழுவதும் கிராம்ஷி போராடி

னாரோ இன்று அவற்றை முன்னிறுத்துபவர்களில் முதன் மையான ஒருவராக கிராம்ஷி மாற்றப்பட்டிருப்பது முரண்தகை. இதை விளங்கிக் கொள்ள வேறு ஒரு உதாரணத்தைப் பார்க்கலாம். ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் உலகமயமாக கலுக்கும் எதிராக போராடிய சேசுவேரா பின்னாளில் இலத்தீன் அமெரிக்காவில் 'கொக்கா கோலா' அறிமுகம் செய்யப்பட்டபோது அதன் விக்கிரகமாக சித்தரிக்கப்பட்டார். இது ஒரு விளம்பர உத்தியாக "கொக்கா கோலா இலத்தீன் அமெரிக்கர்களின் பானம்" என்ற ஒருவித மாயையைக் கட்டியெழுப்ப உதவியது. (கடும் எதிர்ப்புக்களின் பின் இது கைவிடப்பட்டது). இதைப் போலவே இப்போது கிராம்ஷிக்கும் நடக்கிறது. எனவே நாம் கிராம்ஷியைக் கட்டாயம் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டி இருக்கிறது. குறிப்பாக அவர் வலியுறுத்தும் "பண்பாட்டு மேலாண்மை" (cultural hegemony) பற்றியும் "செயலூக்கமற்ற புரட்சி" (passive revolution)

பண்பாட்டு மேலாண்மையும் நாம் எதிர்நோக்கும் சவால்களும் கிராம்ஷியை விளங்கிக்கொள்வது பற்றி

பற்றியும் தனது சிறைக் குறிப்புக்களில் சொல்லும் விடயங்களைத் தெரிந்து கொள்வது பயனுள்ளது. அவரது "கலை-பண்பாட்டுக் குறிப்புக்கள்" பண்பாட்டு ரீதியிலான ஒரு மாற்றத்தை வேண்டி நிற்கும் இக் காலப்பகுதியில் தெளிவையும் உற்சாகத்தையும் தர வல்லது.

கிராம்ஷி வலியுறுத்துகின்ற 'பண்பாட்டு மேலாண்மை' அடிப்படையில் பண்பாட்டு ரீதியாக ஆதிக்கம் செலுத்துவது பற்றிப் பேசுகிறது. ஒவ்வொரு சமூகத்தையும் ஒரு பண்பாடு சூழ்ந்திருக்கிறது. அச் சமூகத்தின் நடத்தையில், நம்பிக்கைகளில், செயற்பாடுகளில் பண்பாடு முக்கிய தாக்கத்தை விளைவிக்கிறது. எனவே பண்பாட்டைக் கட்டுப்படுத்தல் என்பது நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ சமூகத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் செயற்பாடுகளே. இங்கே தான் மாக்கியவெல்லியின் அதிகாரத்தை நிலைநிறுத்துவது பற்றிய கோட்பாடுகள் முக்கிய கவனம் பெறுகின்றன. ஒரு நாட்டைக் கைப்பற்றிய அரசன்,

அந் நாட்டைப் பண்பாட்டு ரீதியாகக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்க, இரண்டு வழிகளை கையாளலாம் என்கிறார் மாக்கியவெல்லி.

கைப்பற்றிய நாட்டின் பழக்கவழக்கங்கள், நடை உடை பாவனை ஆகியவற்றை மன்னன் தானாக முன்வந்து பின்பற்றுவதன் மூலம் அம் மக்களுக்கு அரசன் வேற்றொருவனாக இல்லாமல் தங்களில் ஒருவனாகவே தெரிவான். தங்களில் ஒருவன் தலைவனாக இருப்பதைச் சமூகம் எதிர்ப்பதில்லை. அங்கீகாரம் பெறுவதற்கும் ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்கும் இது ஒரு வழிமுறை.

கைப்பற்றிய நாட்டின் தனித்துவமான அடையாளங்கள், பண்பாடுகள் அனைத்தையும் அழிப்பதனுடாக, அம் மக்களின் தனித்துவத்தை இல்லாமற் செய்து, அவர்களைத் தனது பண்பாட்டுக்கு மாற்றுவதன் மூலம், குறிப்பாகச் சிறிது சிறிதாக ஊடுருவுவதன் மூலம், அவர்களைக் கைப்பற்றிய நாட்டின் மன்னன் தனது

பண் பாட்டை நிலைநிறுத்துவது அதிகாரத்தை நிலை நிறுத்துவதற்கான இன்னொரு வழிமுறை.

படைப்பலத்தின் மூலமோ சர்வாதிகாரத்தின் மூலமோ நாட்டைக் கட்டுப்படுத்துவதை விடப் பண்பாட்டு ரீதியாக கட்டுப்படுத்துவது எளியதும் எதிர்ப்புகள் இல்லாமல் கட்டுப்பாட்டை நீண்ட காலத்திற்கு நிலைநிறுத்த உதவுவதும் என்கிறார் மாக்கியவெல்லி. ஏனெனில் மக்கள் தங்களது பண்பாட்டை இழக்கும்போது அவர்களு

டைய ஒன்றிணையும் சக்தியும் போராடும் தன்மையும் முற்றாக இல்லாதொழிந்தன. ஒரு நாட்டைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்க இதுவே சிறந்த வழி. நவீன உலகில் ஏகாதிபத்தியம் எவ்வாறு பண்பாட்டின் பேரால் உள்ளுழைந்து சமூகக் கட்டமைப்புக்களை அழிப்பதன் மூலம் அதிகாரத்தை நிலைநிறுத்துகிறது என்று கிராம்ஷி விளக்குகிறார். அவர் பண்பாட்டு மேலாண்மையை இரண்டு வேறுபட்ட வடிவங்களில் ஏகாதிபத்தியம் நிலைநிறுத்துகின்றது என்கிறார்.

பழைய மரபு சார்ந்த மூடநம்பிக்கைகளையும் பழக்கவழக்கங்களையும் ஆதரித்து வளர்ப்பதன் மூலம் மாற்றுச் சிந்தனைகள் உண்டாகாமல் தடுப்பது.

முற்றிலும் வேறுபட்ட அந்நியமான சமூகச் சாரமற்ற பண்பாட்டை மேலானதாக அறிமுகப்படுத்தி உள்ளுழைப்பதன் மூலம் மக்களை மாயையில் ஆழ்த்தி ஆதிக்கஞ் செலுத்துவது.

.பாசிசத் தன்மைகள் இவ்வாறே பண்பாட்டை வந்தடைந்ததாக கிராம்ஷி விளக்குகிறார். பண்பாட்டில் .பாசிசத் தன்மை ஏற்பட்டதையும் பண்பாட்டு அதிகாரத்தை நிலைநிறுத்தும் ஒரு வடிவமாக .பாசிசம் கைக்கொண்டமைக்கு .பஷன் ஒரு சான்று. .பஷன் உலகில் ஒரு துறையாக வளர்ச்சிபெற்றது முசொலினியின் இத்தாலியிலிலேயே. .பாசிசம் தனது கருத்துக்களைப் பரப்பும் கருவியாக .பஷனைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டதும் இக் காலத்திலேயே. இன்றைக்கும் "Made in Italy" என்ற லேபலுக்கும் இருக்கும் .பஷன் மவுசு பற்றியும் "Gucci" பொருட்கள் மீதிருக்கும் அளவு கடந்த மோகம் பற்றியும் சிந்தித்துப் பார்த்தால் இவை நன்றாகவே விளங்கும். .பஷனின் பின்னால் ஒளிந்திருக்கும் .பாசிசக் கூறுகளை அறிந்து கொள்ள .பஷன் எவ்வாறு செயற்படுகிறது என தெரிந்துகொள்வது போதுமானது. இன்று ஊடகங்கள் வழியாக ஊட்டப்படும் .பஷன் கலாசாரம் ஏன், எதற்காக ஊட்டப்படுகிறது, அதற்குப் பின்னால் உள்ள அரசியல் என்ன, என்றவாறான வினாக்களுக்கான விடைகள் மக்களுக்கான வெகுஜனப் பண்பாட்டு அணிதிரட்டலின் தேவையை வலியுறுத்தி நிற்கும்.

பண்பாட்டு அணிதிரட்டலின் அடிப்படையான அம்சம் மக்களிடம் தொடர்ச்சியான தொடர்பாடலைப் பேணுவதே. தொடர்பாடல் என்னும் போது எழுத்து, பேச்சு, கலந்துரையாடல் என எல்லா வகையிலும் மக்களை சென்றடைவதிலேயே பண்பாட்டு அணிதிரட்டலின் வெற்றி தங்கியிருக்கிறது. மொழியே இவை அனைத்திலும் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. மொழிக் கையாளுகையே தொடர்பாடலின் தன்மையை நிர்ணயிக்கிறது. இங்கேதான் பண்பாட்டு மேலாண்மையின் இன்னொரு வடிவந் தோற்றம் பெறுகிறது. சிறுபான்மை அதிகார வர்க்கம் தனது மொழியைப் பொது மொழியாக ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு பெரும்பான்மையானோரை கட்டுப்படுத்துகின்றது. இன்னொரு வகையில் "ஒரே பண்பாடு எங்கள் பண்பாடே" என்ற கோஷத்துக்கமைய ஒற்றை மொழியின் அவசியம் போதிக்கப்படுகிறது. "கூட்டாக 'ஒற்றைக் கலாசாரச் சூழலை' எய்துகிற பிரச்சனை என்ற பொருளில் ஒரு நாட்டில் மொழிப் பிரச்சனை பெரும் முக்கியத்துவமுடையது" என்கிறார் கிராம்ஷி.

சாதாரண மக்களைச் சென்றடைய மொழியை எவ்வாறு கையாள வேண்டும் என்று தனது கலை-பண்பாட்டுக் குறிப்புக்களில் விளக்கும்போது, ஆய்வறிவாளர்கட்கு அவர் விடுக்கும் எச்சரிக்கை: "புரட்சிகர சித்தாந்தத் தெளிவைத் தராத, முரண்பாடான சொல்லாடலைத் தவிர்த்து வெகுஜன பண்பாட்டுத் தளங்களை ஓரணியில் திரட்டும் ஒருங்கிணைந்த சொல்லாடலைக் கைக்கொள்வதே அறிவுஜீவிகளின் உடனடிப் பணி". அவர் வலியுறுத்தும் மிக முக்கியமான நடைமுறை வேலைத்திட்டம் இதுவே. வெகுஜனப் பண்பாட்டை ஒன்று திரட்டி ஒருங்கிணைக்கும் கருவியாக அறிவுஜீவிகளின் சொல்லாடல் அமைய வேண்டும். அப்போது தான் மக்களை இலகுவில் ஒன்று திரட்ட முடியும். பண்பாட்டு அணியிரட்டலில் மொழியின் முக்கியத்துவத்தையும் தேவையையும் அவர் மேற்கூறியவாறு விளக்கியுள்ளார்.

வரலாற்று வளர்ச்சியின் விளைவையும் சித்தாந்தத்துக்கும் நடைமுறை யதார்த்தத்துக்கும் உள்ள அதிகபட்ச இணைவையும் வெகுஜன மொழியின் வலுவையும் சேர்த்து, 'மொழி ஒருங்கிணைப்பு' என்ற கருத்தாக்கத்தை கிராம்ஷி வரையறுக்கிறார். வரலாறு என்பது, இரு வர்க்கங்களின் சித்தாந்த, பண்பாட்டு மேலாண்மைக்கான போராட்டமாகும். மொழிப் போராட்டம் என்பது வெறுமனே மொழியின் தூய்மைக்கான போராட்டம் அல்ல. வரலாற்றில் சித்தாந்த நெருக்கடி ஏற்படுகிற போதெல்லாம், சித்தாந்த மேலாண்மையைத் தக்க வைப்பதற்காக, மொழி போராட்டமும் பண்பாட்டுப் போராட்டமும் நிகழும்.

"மேலாண்மையைத் தக்க வைப்பதற்கான வரலாற்றுப் போராட்டத்தில் எப்போதும் சித்தாந்த பண்பாட்டு அடையாளங்களே முன் நிற்கும். அப்போது அதிகாரத்திலிருப்பவர்களே வெகுஜன ஒப்புதலை வென்றெடுக்கும் நடைமுறைத் தீர்வுகளை முன்வைப்பர். மொழிச் சிறப்பையும் பொது விவேகத்தையும் வெகுஜன மதச்சம்பிரதாயங்களையும் துரிதமாக அங்கீகரித்துக் கலைப்பண்பாட்டுச் சிறப்பம்சங்களுக்குத் தேசிய அந்தஸ்து வழங்குவர். இவ்வாறு மேலாண்மை அற்ற இதர குழுக்கள் மத்தியில் எல்லாவித முரண்பாடுகளையும் தூண்டிவிடுவர்" என்று தனது கலை - பண்பாட்டுக் குறிப்புக்களில்

கிராம்ஷி கூறுகிறார்.

இவ்வாறு பிற்போக்குச் சக்திகள் முற்போக்குச் சக்திகளை உள்ளிழுப்பதையும் பரந்துபட்ட மக்களின் ஒப்புதலைப் பெறாமையையும், சமூகத்தைப் புரட்சிகரமாக மாற்றியமைக்காத ஒரு செயலூக்கமற்ற புரட்சி (passive revolution) என கிராம்ஷி குறிப்பிடுகின்றார். தனக்குத் தீங்கற்ற இவ்வாறான புரட்சிகளைப் பற்றி ஏகாதிபத்தியம் கவலை கொள்வதில்லை. அவை முற்போக்கான தோற்றங் காட்டினாலும், அவை பிற்போக்கானவையே. இந்தியாவில் காந்தி தலைமை தாங்கி நடாத்திய பலவற்றை அத்தகையனவாக அவர் வகைப்படுத்துகின்றார். பாட்டாளி வர்க்கத்தின் பண்பாட்டு வளர்ச்சி என்பதை அவர் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் மேலாண்மையை நிலைநாட்டுதலுடன் தொடர்புபடுத்துகின்றார். பாட்டாளி வர்க்க மேலாண்மையை உருவாக்குவ

முட்கம்பித் தீவு : 1

புவனம்

வெடியோடுகளும்

எறிகணைகளும்

விமானங்கள் விழுத்திய குண்டுகளும்

நஞ்சான சுடுகாற்றும்

பசியும் ரீணியும் படுகாயங்களும்

அவர்களை கித் தீவிற்குட் கொண்டு வந்தன,

எங்கிருந்து நோக்கினும்

தீவின் அடிவானம்

முட்கம்பி வரிசைகளாய்

வளையப்பட்டுக் கிடக்கிறது.

தும் தேசிய மக்கள் பண்பாட்டை உருவாக்குவதும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையவை என்கிறார்.

சாகசக் கதைகளின் 'அதி மானுடர்களாக' மக்கள் தங்களை அடையாளப் படுத்திக் கொள்கின்றனர். ஒரு சில மணி நேரத்திற்காவது சாகசம் நிறைந்த செயற்கை உலகம் அவர்களை வாழவைக்கின்றது. இதையே ஏகாதிபத்தியம் விரும்புகிறது என்று சொல்லும் கிராம்ஷி, ஹிட்லரும் முசோலினியும் எவ்வாறு 'அதி மானுடர்களாகச்' சித்தரிக்கப்பட்டார்கள் என்பதையும் அதிலிருந்த முழுமையான பாசிசத் தன்மையையும் பற்றி விளக்கமாக எழுதியிருக்கிறார்.

'அதி மானுடன்' என்ற கருத்தாக்கத்தை உருவாக்கியவர், இன்று பின்நவீனத்துவவாதிகள் தூக்கிப் பிடிக்கும் நீட்டேஷ தான் என்பதும் இங்கு கவனிக்கத் தக்கது.

ஆளும் வர்க்கம் அழுத்தமாக உச்சரிக்கும் பண்பாடானது நாம் உயர்வாகக் கருதும் பண்பாட்டுடன் அடிப்படையான, நெருக்கமான வரலாற்றுத் தொடர்புடையது. செவ்வியல் இலக்கியமும் இசையும், பல்கலைக்கழக மேற்கல்வியும், அறிவியற்றுறைகளும், ஷேக்ஸ்பியர், காளிதாசர் ஆகியோரின் இலக்கியங்களும் பிறவும் தனது சொத்தெனவும் 'பண்பாடு' எனவும் ஆளும் வர்க்கம் கூறிக் கொள்கிறது. அதாவது பண மூலதனம் போன்றே, மரபு வழியாக பெறப்பட்டு திரட்டப்படும் பண்பாட்டு மூலதனத்தையுங் கொண்டதாகத் தன்னைக் கூறிக் கொள்கிறது. இத்தகைய புரிதலிலான, அதாவது அழுத்திக் கூறப்படும், 'ஆளும் வர்க்கப் பண்பாடு' எப்போதும் ஒரு சிறுபான்மைப் பண்பாடாகவே உள்ளது. உயர்ந்தோர் எதிர் பெரும்பான்மை, சமஸ்கிருதம் எதிர் பிராகிருதங்கள், உயர் மரபு எதிர் சிறு மரபு, செவ்வியல் எதிர் நாட்டுப்புறவியல் என்றவாறு, தமது பண்பாட்டுச் சாதனங்கள் மூலம் சிறுபான்மைப் பண்பாட்டைச் சார்ந்தவர்கள் பெரும்பான்மைக்குக் கூறுவது என்ன வெனில், "உங்களுடைய கலை வடிவங்கள் எளியனவாக, முதிர்ச்சியற்றுக் காலத்துக்கு ஒவ்வாது உள்ளன. அவை நாங்கள் படைத்துள்ள மட்டத்திற்கு உயர் முடியாது. அவை எங்களுக்கு திருப்தியாக இல்லை."

சிறுபான்மை உடைமை வர்க்கங்கள், தமது பண்பாடு பெரும்பான்மையினரின் பண்பாட்டை விட உயர்ந்தது என்று கூறிக் கொள்வது அவர்களின் முதல் நடைமுறை உத்தியாகும். அதே வேளை, ஆளும் வர்க்கச் சிறுபான்மையின் பண்பாடு தனது சிறுபான்மை நிலையை மறப்பதுடன், பெரும்பான்மையின் பண்பாடு வாழ்வதையும் செயற்பட்டு வருவதையும் மறுத்து விடுகிறது. இந் நிலையிற் சக்திவாய்ந்தோரும் சலுகை படைத்தோரும் தமது சிறுபான்மைப் பண்பாடு மட்டுமே சாத்தியமானது என உரிமை கோருவதுடன், அதனாற் தமது பண்பாடே பெரும்பான்மைப் பண்பாடு, ஒட்டுமொத்தமான மக்களின் பண்பாடு என்றும் நிறுவ முற்படுகின்றனர். மேலும் உயர் வர்க்கங்கள் தங்களது பண்பாடு மேலானதென மட்டுமன்றி

நிலவும் ஒரே பண்பாடு தங்களுடையதே என்றுங் கோருகின்றன. உயர் வர்க்கச் சிறு குழுவின் ஆதிக்கப் பண்பாடு இவ்வாறு தன்னைத் தேசியப் பண்பாடாகக் காட்டிக் கொள்கிறது. பண்பாட்டுத் தளத்திலுள்ள எவ்வகை அசமத்துவமும் இவ்விதமே இயங்குகிறது.

சமத்துவத்திற்கான அரசியலை வேறுபாட்டிற்கான அரசியலாக மாற்றவும் கூட்டுறவாக வாழும் சமூகத்தை முடிவிலாத போட்டியின் அடிப்படையிலான சமூகமாக மாற்றவும் வர்க்க உணர்ச்சியை இனவாத உணர்ச்சிகளாக மாற்றவும் நடக்கும் இப் போரின் முக்கிய ஆயதங்களாக, உலகளவிற் பின்நவீனத்துவக் கருத்தாக்கமும், மூன்றாம் உலக நாடுகளைப் பொறுத்தவரை பின்-கொலனியாதிக்கத் தத்துவமும் உள்ளன.

இணையத் தளத்தைப் பயன்படுத்துவோர், பயன்படுத்தாதோர் என்று உலகம் இரு கூறுகளாக வேகமாகப் பிரிந்து கொண்டிருக்கின்றது. இணையப் பயன்பாட்டின் விரிவாக்கம் உரிமை பெற்றோரின் எண்ணிக்கையை மேலும் குறுக்குகின்றது. இலங்கையில் இணையத்தை பயன்படுத்தும் வசதி படைத்த ஒருவர், தொலைபேசி இணைப்பற்ற ஒருவரைவிட எளிதாக, அமெரிக்காவில் வாழும் ஒருவருடன் நெருக்கமான தொடர்ச்சியான தொடர்பு பேணமுடியும். இதுவே இன்று வேண்டப்படுகிறது.

முட்கம்பித் தீவு : 2

புவனம்

எப்போது ழும்பட்டிருந்தாலும்

கிப்போதுள்ள கிடத்திற்கே வந்து

சேர்ந்திருப்பார்கள்.

அப்போதே ழும்பட அனுமதித்திருந்தால்,

பலர் கிப்போதும் உயிரோடு கிருந்திருப்பார்கள்.

நவ தாராளமயமாதலின் வரவிற்குப் பிறகு வெளிநாட்டுத் தகவல் நிறுவனங்களே இத் தொலைக்காட்சி நிறுவனங்களை நடத்துகின்றன. நடுத்தர வர்க்கம் முழுவதையும் அடிமையாக்கியுள்ள தொலைக்காட்சியை அவர்கள் பார்க்கும் ஒவ்வொரு மணி நேரமும் முதலாளியக் கருத்தியலையும் பண்பாட்டுமுறையையும் உள்வாங்கும் வகுப்பினராக அவர்களை ஆக்குகிறது.

வாழ்க்கையை மேலாதிக்கத்திலிருந்து விடுவிக்கத் தேவைப்படும் சாத்தியக் கூறுகளை உருவாக்கச், சமூகத்தில் நிலவும், ஏற்றத்தாழ்வற்றது போற் தோன்றும் அமைதியான சமநிலையைக் குலைப்பது அவசியம் என்று கிராம்ஷி கூறுவார். அதைச் செயற்படுத்த மனித முயற்சியை முன்னிறுத்தும் நோக்கமே கலாசார நடவடிக்கையின் அடிப்படை நோக்கமுமாகும்.

ஆனால், இன்றைய சூழலில், சமூக, சித்தாந்த நிலைகள் சார்ந்த பல காரணிகள் அத்தகைய கலாசார நடவடிக்கைக்குத் தடைகளாக உள்ளன. மூன்று காரணிகள் இங்கு குறிப்பிட முக்கியமானவை.

தனி ஒருவருக்கும் வெளி உலகத்திற்கும் இடையே உள்ள மாறி வரும் உறவு, சந்தைப் பொருளாதாரத்தின் தாக்கமும் அதனுடன் தொடர்புடைய நுகர்வுக் கலாசாரத்தின் பெருக்கமும், மதஞ் சார்ந்த உணர்வுகளினதும் இனவாதத்தினதும் வளர்ச்சி.

இவை அனைத்தும் உண்மைச் சமூகச் சூழலுக்கு புறம்பான ஒரு குறுகிய கண்ணோட்டத்தை வளர்ப்பதற்குப் பாங்களிக்கின்றன.

அதன் விளைவாகச், சமுதாயப் பிரச்சனைகள் தனிமனித அக்கறைக்கு அந்நியமாகும் போக்கு வளர்கிறது. முதலாளித்துவம் போற்றும் போட்டி மனப்பான்மையினாலோ என்னவோ, தனிமனிதரின் மனதில் சமுதாயத்திற்கு இடமில்லை என்றாகிவிட்டது. பொது வாழ்க்கை தனி வாழ்க்கைக்கு இடம்விட்டுத் தன்முனைப்பும் தனிநலனும் தீவிர அக்கறை பெறும் விஷயங்களாகிவிட்டன. தனி நலனுக்கு ஏற்படுகிற நெருக்கடிக்கு விடை தேடுவதிலே ஈடுபாடு வளரத் தனிமனிதருக்குச் சமூக நலனின் மேல் அக்கறை அறவே இல்லாமற் போய் விடுகிறது. தனிநலன் என்பதைச் சமூகப் பொதுநலனிடம் சரணடையச் செய்த, வரலாற்றிலிருந்து வந்த போக்கிற்கு எதிராக இப் போக்கு அமைகிறது. சமூக நலனின் மீது அக்கறை கொண்டு, கலாசார நடவடிக்கைகளை ஊக்குவித்துச் செயலாற்றக் கூடியவர்களின் எண்ணிக்கை குறுகி வருகிறது.

கடந்த சில வருடங்களாக மக்களின் பொருள்சார்ந்த வாழ்க்கையில் ஏற்பட்டுவரும் மாற்றங்களின் காரணமாகத், தனிமனித நெருக்

கடி மேலும் தீவிரமாகியுள்ளது. சந்தைப் பொருளாதாரத்தின் தன்மை மாறி உள்ளது. உலகமயமாக்கல் முன்னிராத அளவில் வணிகப் பொருட்கள் மீதான மோகத்தைப் பெருக்கி உள்ளது. பன்னாட்டு மூலதனம் ஒரு புதிய தன்மை கொண்ட சந்தையுடன் சேர்ந்து ஒரு புதிய கலாசாரத்தை உருவாக்கி உள்ளது. தனி மனிதர் எவரும் இக் கலாசாரத்தைத் தன்விருப்போடு ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. மாறாக அது, வளர்ச்சி அடைந்த முதலாளித்துவ நாடுகளிற் காணப்படுவதுபோற், தனிமனிதர் மேல் வலிந்து திணிக்கப்படுகிறது. சந்தையின் சக்தி கட்டுமீறி வளர்ந்து, நுகர்வுப் பொருள் மோகமே மக்களின் கலாசாரமும் சித்தாந்தமும் என்பது போன்ற நிலை உருவாகி உள்ளது. இது தன்னிலைக்கு மீறிய பொருளாசைகளை உருவாக்கியுள்ளது. உண்மை நிலைமைக்கும் உருவாக்கப்பட்ட ஆசைகளுக்கும் இடையே உள்ள முரண்பாட்டில் எழும் மனக் கலக்கத்திலும் ஏக்கத்திலும் தவிப்பிலுமே மத உணர்வுகளும் இனவாதமும் கொழுந்துவிட்டு எளிகின்றன. தனிமனித நலன் குறித்த பல பிரச்சனைகளுக்கு ஆன்மிகத்தில் விடை தேடும் போக்கின் வளர்ச்சியும் மேற்குறிப்பிட்ட முரண்பாட்டின் வெளிப்பாடே.

சமூகத்தில் முற்போக்குச் சிந்தனையைத் தீவிரப்படுத்துவதே கலாசார நடவடிக்கையின் மைய நோக்கம். அதன் முதற்படி, உலகமயமாக்கல் சார்ந்த கருத்தால்களின் பிடியிலிருந்து மக்கள் சமூகத்தை மீட்பதும், இனவாதம் வளர ஏதுவாய் உள்ள காரணிகளைக் களைந்தெறிவதுந் தான்.

உலகளாவிய சக்திகளின் ஆதரவிலும் ஊக்கத்திலும் உலகமயமாக்கலுக்குச் சாதகமான கருத்துகள் உருவாக்கப்படுகின்றன. உலகமயமாக்கல் மூலம் மூன்றாமுலக நாடுகளின் பொருளாதாரம் மோசமாக பாதிப்புக்குள்ளாகிய போதும், பெரும்பான்மையான மக்களின் தேவைகளை பிரதிபலிக்காத சந்தை இன்று 'செல்வம் கொழித்துக் கிடக்கிறது' என்ற பிரமையை உருவாக்குவதில் வெற்றி அடைந்துள்ளது. 'வாழைப் பழங்களுக்கு ஈடாக மோட்டார் வாகனங்கள் பெருகிக் கிடக்கின்றன' என்ற உதாரணம் சாதாரண மனிதனின் தேவையை இச் சந்தை கணக்கிற் கொள்ளவே இல்லை

என்பதை நிரூபிக்கின்றது. ஆனால் நடுத்தர வர்க்கத்தின் ஆதரவினாலும், அமோகமான வர வேற்பினாலும், உலகமயச் சக்திகள் இன்று, அடிமட்டங்களிற் கூட வணிகப் பொருட்கள் மீதான மோகத்தை ஊட்டும் புதிய கலாசாரச் சுவையை ஏற்படுத்தி உள்ளன.

பெரும்பான்மையான மக்களின் வாழ்வின் அடிப்படைத் தேவைகளே பகற்கனவாக உள்ள மூன்றாமுலக நாடுகளில், வணிகப் பொருட்கள் மீதான மோகஞ் சார்ந்த கலாசாரம் அடிப்படையில் முரண்பாடானது. ஏனெனில் அது பலரிடையே புதிய எதிர்பார்ப்புக்களையும், சலுகைகளையும், சாத்தியங்களையும் தூண்டிவிடுகிறது. அவர்கள், அவையெல்லாம் தமது தகுதிக்கு மீறியவை என்று உணரும்போது, தம்மை ஏற்கனவே கவ்வியிருக்கும் அலாதிமான வாழ்க்கை மீது மேலும் வெறுப்படைகின்றனர். அது பாரிய சமூகச் சீரழிவுகளுக்கு வழிகோலாகிறது.

இப் பொருள் மோகம் நடுத்தர வர்க்கத்தினர் இடையே வேறுவிதமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இம் மோகத்தினால் அவர்கள் தழுவி ஏற்றுக்கொள்ளும் பொருள் சார்ந்த புதிய நவீனத்துவம் அவர்களிடையே ஒரு கலாசார நெருக்கடியை ஏற்படுத்துகிறது. கடனாக பெற்ற ஒரு வாழ்க்கை முறையின் வட்டத்திற்குள் இந்த நெருக்கடிக்கான தீர்வைக் காண முடியாமற்போகிறது. அதன் பயனாகத் தமது வேர்களை நோக்கிய தேடலில் ஈடுபடும் முயற்சிக்கான கட்டாயம் ஏற்படுகிறது. மதரீதியாக வரையறுக்கப்பட்ட மரபிலும் கடந்த காலப் பண்பாட்டிலும் அவர்கள் தமது வேர்களைத் தேட விழைகின்றனர். இக் கலாசார நெருக்கடி அரசியல்மயப்படுத்தப்படும் போது, நடுத்தர வர்க்கம் இனவாதத்திற்கு தனது விமர்சனமற்ற முழுமையான ஆதரவை அளிக்கிறது. அதுவே 'கலாசாரத் தேசியவாதம்' எனப்படுகிறது. மேற்கத்திய கலாசாரத்திலிருந்து மாறுபட்டதாகக் காட்டிக்கொள்ளும் ஒரு கலாசாரத் தேசிய வாதத்தின் நோக்கம் வேறு முறையிற் சந்தையை வளர்ப்பதே. எனவே, உலகமயமாக்கலுக்கும் கலாசாரத் தேசியவாதத்துக்கும் இடையே ஒரு அடிப்படை முரண்பாடு உள்ளது. இந்த முரண்பாட்டை மறைக்கவே ஆளும் வர்க்கங்களும் அதன் சிந்

தனையாளர்களும் 'சுதேசி' என்ற முகமுடியைப் புனைந்துள்ளனர். உலகமயமாக்கலுக்கு ஒரு மனிதநேயப் பரிணாமத்தை அளிக்க முற்படுவது தான் 'சுதேசி' என்ற கோஷம். இருப்பினும், சந்தையின் ஆதிக்கம் மேலும் மேலும் ஊடுருவ, இந்த முரண்பாடு தீவிரமடைகிறதே ஒழிய மறையவில்லை.

மேற்சொன்ன விடயங்களின் அடிப்படையிலேயே கிராமசியைச் சரிவர விளங்குகொள்ள

முட்கம்பித் தீவு : 3

புவனம்

படுகொலைகள் கண்முன்னே நிகழ்ந்துள்ளன.

சாட்சிகளின் வாழ்க்கை

முட்கம்பிகளாற் கட்டப்பட்டுள்ளன.

முட்கம்பித் தீவு : 4

புவனம்

வாய்திறக்க சிபலுமானவர்கள்

முட்கம்பி வேல்களின் பின்னால் கிருக்கிறார்கள்.

உண்பதற்கும்

உறக்கம் வரும்போது கொட்டாவீ விடுவதற்கும்

வாய்திறக்க அவர்களுக்கு அனுமதி உண்டு.

கிச் சிறிய கருணைகட்காக

அவர்களை உயிரோடு வைத்திருக்கும்

பெரிய தெய்வங்கட்கு

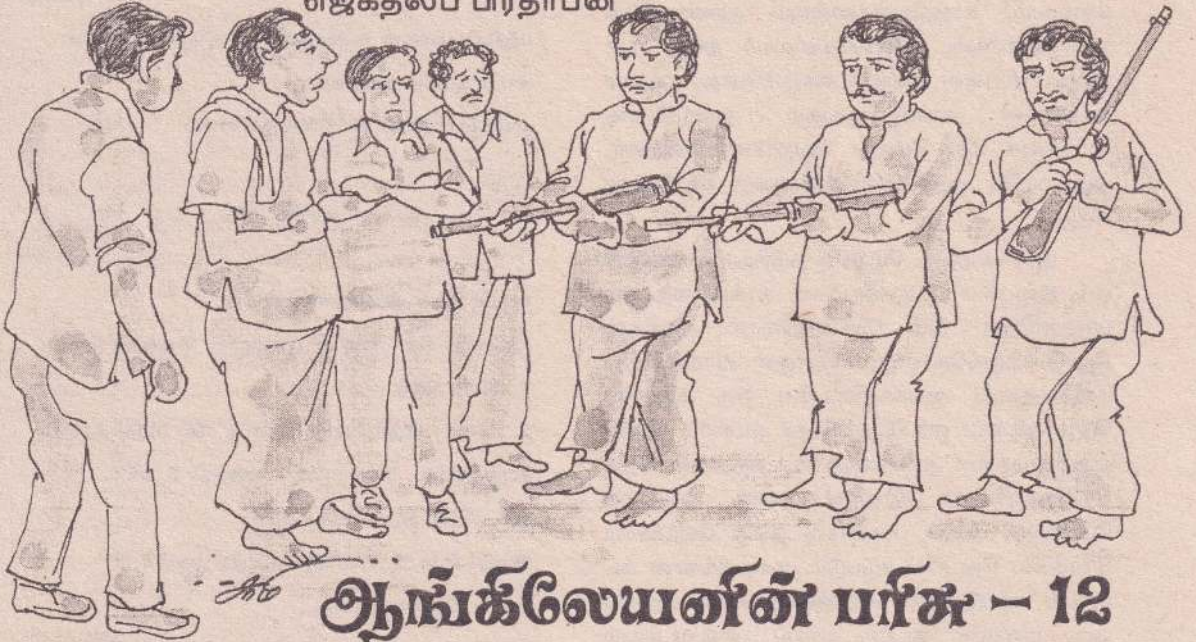
அவர்கள் நன்றியுடையோராய் கிருக்கிறார்கள்.

முடியும். அவர் 'மேலாண்மை' (hegemony) என்பதைப் பல்வேறு தளங்களில் விளங்கப்படுத்தினார். குறிப்பாகப் பண்பாட்டு மேலாண்மை பற்றிய அவரது சிந்தனைகளும் 'பாசிசம் பற்றிய சிந்தனைகளும் எமது இன்றைய சூழலில் மிகவும் பொருத்தமுடையன. அவரது எழுத்துக்கள் இன்றும் நம்மோடு வாழ்கின்றன, இன்றைய சூழலுக்குப் பொருந்தி வருகின்றன. பின்நவீனத்துவ வாதிகள் சொல்வது போல 'ஆசிரியன்' இறந்து விடவில்லை. அவரின் எழுத்துக்களைப் படிக்கும் போது ஆசிரியன் மேலும் உயிர்ப்புடன் வாழ்வது விளங்கும்.

முன் வரலாற்றுச் சுருக்கம்

கண்ணன் என்கிற ஆங்கிலேய கிளைஞன் வவுனியாவிலுள்ள எருதுக்கடவைப் பல்கலைக்கழகத்தில் படிப்பை கிடைநிறுத்திக் கொண்டு இங்கிலாந்துக்குத் திரும்புகிறான். வீடு திரும்பு முன்பு லண்டனில் ஒரு நாளைச் செலவிடுகிறான். ஊருக்குத் திரும்புவதற்கு மின்னொளிக் கருவி நல்லையத் துக்குச் செல்ல முன்பு அவனுக்குத் தங்க இடம் கொடுத்த யோச்சு என்னும் ஆங்கில அறிஞருடன் உரையாடல் கிடைத்தது. வீட்டுக்கு வந்த போது ஆங்கிலப் பெரும் கவிஞரும் நாடகாசிரியருமான செக்பிரியர் மீறந்தவரான அடுக்குக்கடவையுரில் ஆங்கில ஆராய்ச்சி மாநாட்டுக்கு அழைப்பு வந்திருந்தது. மாநாடு சிறப்பாக நடைபெற்றது. மாநாட்டில் கண்ணன் யோச்சுப் பெரியவரையும் பேராசிரியர் பெருமுடிக்கோவையும் சந்திக்கிறான். மாநாட்டின் கிறிஸ்து நாளி நிகழ்வின் போது மாநாட்டு மண்டபத்திற் சலசலப்பு ஏற்பட்டது. ஏனென்று அறியத் தொடர்ந்து வாசியுங்கள்.

ஜெகதலப் பிரதாபன்

ஆங்கிலேயரின் பரிசு - 12

மேடையில் வைத்திருந்த திரையில் ஓடத் தொடங்கிய திரைச் சித்திரம் மாநாட்டுடன் எவ்வகையிலும் தொடர்பற்றது என்பதை அவையினர் விளங்கிக் கொள்ளச் சற்றே நேரமெடுத்தது. திரையிலே ஆங்கிலேயர் உலகாண்ட காலத்து மா வீரர்களான நெல்சன், வெலிங்கன் (ஆ.பெ. வெலிங்ற்றன்) போன்றோரின் படங்கள் அடுத்தடுத்து ஓடின. ஆசியக் கண்டத்தில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியை நிலைநிறுத்திய கிளைவு (கிளைவ்) போன்றோரது படங்கள். ஆங்கிலேயர் ஏறத்தாழ முழு உலகையும் ஆண்ட காலத்தின் உலகப்படத்தைப் பின்னணியாகக் கொண்டு காட்டப்பட்டன. பழைய ஆங்கில (உண்மையிற் பிரித்தானிய) தேசிய கீதத்தின்

கலவரப் படலம்

மெட்டு இசைக்கப்பட்டது. எனினும் அதே மெட்டுக்கு எழுதப்பட்ட விடுதலைப் பாடல் வரிகள் திரையிற் தோன்றி மறைந்தன. அவையினர் திகைத்துப் போயினர். ஆங்கில விடுதலைப் போராளிச் சிங்கங்கள் பற்றி அவர்களிற் சிலராவது கேள்விப்பட்டிருந்தனர். அவர்களுடைய வேலையாகத் தான் இருக்கும் என்று அவர்கள் அருகில் இருந்தவர்களிடம் பேசிக் கொண்டனர்.

உலகப் போருக்குப் பிறகு இப்போது தான் ஆங்கில நாடு உறுதியான ஒரு அமைதியையும் பொருளாதார வளர்ச்சியையும் பெற்றிருக்கிறது. படித்த ஆங்கிலேயர்களையும்

உயர் குடியினரையும் தமிழர்கள் மிகவும் மரியாதையுடனேயே நடத்துகின்றனர். இப்படிப்பட்ட சூழலில் இந்த விதமான காதைத்தனம் ஆங்கில நாட்டின் அமைதிக்குக் கேடாக அமையும் என்பது தான் பெரும்பாலானவர்களது கவலையாக இருந்தது. என்றாலும் அவர்கள் மனதில் “எங்கள் பையன்கள் கெட்டிக்காரர் தான்” என்கிற எண்ணம் தோன்றாமல் இல்லை.

“இந்தக் கெட்டித்தனத்தையெல்லாம் படித்து முன்னேறுகிறதற்காகப் பயன்படுத்துவார்கள் என்றால் நன்றாக இருக்குமே” என்று ஒரு முதியவர் அருகில் இருந்தவரிடம் முறைப்பட்டார்.

“உருப்பட நினைக்கிற தரவழிகள் என்றால் இம்மாதிரிச் செய்வார்களா? இது மீசை குடுமி இல்லாத சாதிகள் செய்கிற வேலையாகத் தானிருக்கும்” என்று அருகில் இருந்தவர் மறுமொழி சொன்னார்.

பின்னால் அமர்ந்திருந்தவர் “இந்தக் காலத்துப் பிள்ளைகளுக்குப் பழக்க வழக்கம் சரியில்லை” என்றார்.

முதியவர் அதை மறுத்து “எல்லாரையும் அப்படிச் சொல்லக் கூடாது. நல்ல பழக்கவழக்கமுள்ள பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். தாய் தகப்பன் சரியாக வளர்க்காவிட்டால் பிள்ளைகளை எப்படிப் பிழை சொல்ல முடியும்?” என்றார்.

“கலி முற்றிப் போய்விட்டது” என்றார் பின்னிருந்தவர்.

இந்த விதமான உரையாடல்களால் மண்டபம் நிறைந்திருந்த போது காவற் படையினர் நூறு பேரளவில் மண்டபத்தை நெருங்கினர். எங்கிருந்து வந்தார்கள் என்று யாருக்குத் தெரியவில்லை. எனினும் எல்லாரும் ஆங்கிலேயர்கள் இல்லை என்பது அவர்களுடைய தமிழிலிருந்து விளங்கியது.

காவற் படையினர் மண்டபத்தைச் சூழ்ந்து நின்றனர். “நாங்கள் அறிவிக்கும் வரை யாரும் வெளியேற வேண்டாம்” என்று கொச்சையான ஆங்கிலத்தில் ஒலிபெருக்கி மூலம் அறிவிப்புக் கேட்டதும் மண்டபத்திலுள்ளோர் மேலும் கலவரத்துக்குள்ளாயினர். மண்டபத்துக்குள்ளே சிறிது நேரம் அச்சங்கலந்த அமைதி

நிலவியது. பின்பு ஓசைகள் உரத்தன. அதன் நடுவே மண்டபத்தின் பின்வாயிற் புறமாகப் பெரியதொரு வெடிச் சத்தங் கேட்டது. இதைக் காவற் படையினர் எதிர்பார்த்திராததால், அவர்களுட் பகுதியினர் வெடியோசை வந்த திசையில் ஓடினர். அதேவேளை, மண்டபத்திலிருந்த மக்கள் தமக்கு விடுக்கப்பட்ட கட்டளையையும் மீறி மண்டபத்தை விட்டு வெளியேற அல்லற்பட்டனர்.

காவற்படையினருக்கும் மக்களுக்குமிடையே இடையிடையே கைகலப்பு நிகழ்ந்தது. அதன் பின்பு நடந்தவற்றை நான் விவரமாகச் சொல்லத் தேவையில்லை. ஏனென்றால் வாசகர்கள் அப்படிப்பட்ட செய்திகளைப் போதியளவில் ஊடகங்களில் வாசித்தும் கேட்டும் கண்டும் இருப்பார்கள். அதைவிட, எனக்குச் சண்டைக் காட்சிகள் என்றாலே பொதுவாகப் பிடிக்காது.

சுருக்கமாகச் சொல்வதென்றால், இரண்டு ஆங்கிலேயர்கள் இறந்தனர். இருபத்தைந்து பேருக்குப் படுகாயமும் காவற் படையினர் ஐவருக்குப் படுகாயமும் என்று உளஞர் வானொலியிற் கூறப்பட்டது. ஆங்கிலேயரின் சாவுக்குக் காரணம் காவற்படையினரது கண் மூடித் தனமான தாக்குதல் தான் என்று பரவலாகப் பேசப்பட்டாலும், வானொலிச் செய்தியில் அவ்வாறு கூறப்படவில்லை. நாடளாவிய செய்தி அறிவித்தலில் நிகழ்விற்கு முன்று நாட்கள் பின்னர் மாநாடு பற்றிய செய்திகளுடன் சேர்த்து மாநாட்டின் இறுதி நாள் நிகழ்ச்சிகள் எதிர்பாராத காரணங்களாற் தடைப்பட்டன என்று தெரிவிக்கப்பட்டது.

ஆங்கிலேயர்களின் பெரும்பாலானோர் செய்திகளை விட அதிகமாக வதந்திகளையே கேட்பதாலும் செய்திகளைக் கேட்கும் சிறுபான்மையினரில் ஒரு சிறு பகுதியினரே செய்திகளை நம்புவதாலும், மாநாட்டின் இறுதி நாள் அசம்பாவிதத்தில் இறந்தோரின் எண்ணிக்கை இருபதிற்கும் அதிகம் என்று பலரும் நம்பினார்கள். பிரெஞ்சுப் பொலிஸ்காரர்களது தடியடியில் மண்டை பிளந்து இறந்தவர்களை விட வேறு சிலர் கைது செய்யப்பட்ட பின்பு தடுப்புக் காவலிற் கொல்லப்பட்டனர் என்றுங் கூறப்பட்டது. சாவுக்குப் பொறுப்பானவர்கள் அயர்லாந்து

அதிர்ஷ்டப்படையினர் என்றும் வதந்திகள் இருந்தன. முழு நிகழ்விற்கும் கண்டநின்ற சாதிகளைச் சேர்ந்த பொறுப்பற்ற இளைஞர்களே காரணம் என்ற கருத்தே பரவலாகப் பேசப்பட்டாலும், பொதுவான கருத்துக்கள் அந்நியக் காவற்படையினருக்கு எதிரானவையாகவே இருந்தன.

செய்திகளிற் சொல்லப்படாத ஒரு முக்கிய நிகழ்வும் நடந்திருந்தது. பேராசிரியர் பெருமுடிக்கோவும் இரண்டு ஆங்கில அறிஞர்களும் கடத்திச் செல்லப்பட்டனர் என்பது பற்றி எதுவுமே சொல்லப்படவில்லை. அவர்களை விடப், பேராசிரியர் பெருமுடிக்கோவைக் கடத்த முயன்றவர்களைத் தடுத்த கண்ணனும் கடத்தற்காரர்களாற் பிடித்துச் செல்லப்பட்டான்.

கடத்திச் சென்றவர்கள் பேராசிரியர் பெருமுடிக்கோவையும் கண்ணனையும் பாழடைந்த ஒரு பழைய மாளிகைக்குக் கொண்டு சென்றனர். ஆங்கில அறிஞர்களை என்ன செய்தார்கள் என்பதைப் பற்றி விசாரிக்க உகந்த நேரம் இதுவல்ல. உலகாளும் தமிழினத்தின் பேராசிரியர் கடத்தப்பட்டுள்ள சூழ்நிலையில் மற்றவர்களைப் பற்றி அறிய உங்களில் எவருக்கும் அக்கறை இராது. அதைவிட, நமது கதாநாயகன் கண்ணனின் கதி என்ன என்பதைப் பற்றி அறிய நீங்கள் மிகுந்த ஆர்வமாயிருப்பீர்கள் என்பதால் அவர்களுக்கு என்ன நடந்தது என்பதைக் கவனிப்போம்.

பேராசிரியர் பெருமுடிக்கோவினதும் கண்ணனதும் கண்களைக் கட்டிய பின்னே ஆட் கடத்தற்காரர்கள் அவர்களைக் குதிரைகளின் முதுகில் ஏற்றிக் கொண்டு சென்றனர். கண்கள் கட்டப்படுவதற்கு முன்னமே பேராசிரியர் பெருமுடிக்கோவைப் பிடித்தவர்களைக் கண்ணன் கண்டுவிட்டான். அவர்களை முன்னர் எங்கேயோ பார்த்த நினைவு இருந்தது. எனினும் அவர்களை முதல் நாள் இரவு உலாத்தப் போனபோது நிலவொளியிற் கண்டது வெகு நேரங் கழித்தே கண்ணனுக்கு நினைவுக்கு வந்தது. கண்களின் கட்டுக்கள் அவிழ்க்கப்பட்ட போது பேராசிரியரைப் பிடித்தவர்கள் யாரையுமே காண இயலவில்லை.

கண்ணனை ஒரு அறையிலும் பேராசிரியரை இன்னொரு அறையிலும்

அடைத்து வைத்தார்கள். பேராசிரியரிடம் விசாரணை தொடங்கியது. பேராசிரியரிடம் ஆங்கிலத்திற் கேட்கப்பட்ட கேள்விகட்கு அவரால் அவர்கட்கு விளங்குகிற விதமாக மறுமொழி சொல்ல முடியவில்லை. அதைவிட, அவர்கள் கேட்ட கேள்விகட்கு அவரிடம் சரியான மறுமொழி இருக்கவுமில்லை. அவரைத் தமிழில் விசாரிப்பது என்று முடிவு செய்தனர். அவர்களிடையே தமிழ்த் தெரிந்த யாருமே இல்லை. எப்படி விசாரிப்பது என்று யோசித்துக் கொண்டிருந்த போது அவர்களில் ஒருவன், அடுத்த அறையில் அடைத்து வைத்திருக்கிற ஆங்கிலத் துரோகியைப் பிடித்து அவனை மொழிபெயர்க்கச்

முட்கம்பித் தீவு : 5

புவனம்

முகாமைச் சூழ்ந்திருக்கும் முட்கொடியில்
கிலைகள் துளிர்ப்பதில்லை,
மலர்கள் விரிவதில்லை.
நீருற்றாமலே கசப்பின் கனிகள் விளைகின்றன,
வெறுப்பின் விதைகள்
வீழ முன்னமே வேருன்றுகின்றன.

சொல்லலாமே என்று கருத்துரைத்தான். அது எல்லாருக்கும் ஏற்புடையதாகத் தோன்றினாலும், இன்னொருவன், அவன் சரியாக மொழி பெயர்ப்பான் என்று என்ன நிச்சயம் என்று ஐயத்தைக் கிளப்பினான். முன்று மணி நேரமாக விவாதம் நடந்தது. அது நமக்கு முக்கியமானதல்ல. அதற்கிடையில் இந்த ஆட்கடத்தற்காரர்கள் யார் என்பது பற்றியும் அவர்களது அரசியல் வரலாற்றுப் பின்னணிகள் பற்றியும் உங்களுக்குச் சொல்லுவது பயனுள்ளது என்று நினைக்கிறேன். என்றாலும் அரசியல் பற்றியும் வரலாறு பற்றியும் அக்கறை இல்லாதவர்கள் அடுத்த ஒன்பது பந்திகளை யும் வாசிப்பதைத் தவிர்க்கலாம். என்றாலும் ஒரு நிபந்தனை: கீழ்வரும் வரலாற்றுக் குறிப்புக்களில் வருகிற இயக்கங்களின் பேர் விவரங்கள் பற்றி நான் பின்னர் குறிப்பிடுகிற போது, என்னிடமிருந்து மேலதிக விளக்கங்களை யாரும் எதிர்பார்க்கக் கூடாது.

பேராசிரியரையும் கண்ணனையும் கடத்தியவர்கள் ஆங்கில விடுதலைப் போராளிச் சிங்கங்கள் என்ற அமைப்பின் உறுப்பினர்களல்ல. ஆங்கில விடுதலை இயக்கங்கள் தமிழருக்கு எதிரானவையல்ல என்பதை நீங்கள் அறியக் கூடும். அதாவது அவற்றின் அறிவிக்கப்பட்ட கொள்கைகளில் தமிழ் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு என்ற சொற்றொடரோ தமிழர் மேலாதிக்கம் என்ற சொற்றொடரோ இல்லை. அவை யாவுமே ஐரோப்பிய ஒன்றியத்திற்கு எதிரான நோக்கத்தைக் கொண்டவை. ஐரோப்பிய ஒன்றியத்திற்கும் பிரெஞ்சு-செருமானிய ஆதிக்கத்திற்கும் எதிரான போராட்டத்தையே அவை வலியுறுத்தின. எனினும் பல விடயங்களில் அவற்றுக்கிடையே பகைமையும் மோதல்களும் இருந்து வந்தன.

உண்மையிலேயே, ஐரோப்பிய எதிர்ப்பு என்பது தமிழர் உலகாளுவதற்கு முன்பிருந்தே இருந்து வந்த ஒரு உணர்வாகும். அமெரிக்க எதிர்ப்பிற்கும் ஐரோப்பிய எதிர்ப்பிற்கும் இடையே தத்தளித்த ஆங்கிலேயரைச் சந்தர்ப்பமும் சூழ்நிலையும் ஐரோப்பிய ஒன்றியம் என்கிற கூட்டுக்குள் தள்ளி விட்டன. ஒன்றரை நூற்றாண்டுகட்கும் மேலாக உலகத்தை ஆண்டு வந்த ஆங்கிலேயருக்குப் பன்னிரண்டு நாடுகளில் ஒன்றாக இருப்பது எளிதாக இருக்கவில்லை. தி.வ. ஆண்டு 2000 அளவில் ஏற்பட்ட அந்த இழிநிலை போதாதென்று தி.வ. ஆண்டு 2030 முதலாகப் பலவேறு நாடுகளும் இணைக்கப்பட்ட பின்பு ஆங்கில அடையாளமே இல்லாமற் போய் விடுகிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அந்தப் பேரவலத்திற்கு மேலும் பெரிய அவலமாக உலகப் போரின் பின்பு இங்கிலாந்து (அப்போது பிரித்தானியா) பல நாடுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு விட்டது. எஞ்சியிருந்த இங்கிலாந்து தன் வளங்களிற் பெரும் பகுதியை இழந்து வலிமை குன்றியது. அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள், போரின் பின்பு உலகின் மிக வறிய நாடுகளில் ஒன்றாகி விட்டது. அதன் விளைவாக இங்கிலாந்து மிகவுந் தனிமைப் பட்டுப் போய்விட்டது.

ஐரோப்பிய ஒன்றிய எதிர்ப்பு இயக்கங்கள் அச் சூழலில் எழுச்சி பெற்றன. பழைய அமைப்புக்களில் ஒன்று தன்னை அகில ஐரோப்பிய ஆங்கிலக் காங்கிரஸ் என்ற

பேரில் நிறுவிக் கொண்டது. ஐரோப்பியப் பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம் வலுத்த சூழ்நிலையில் ஐரோப்பிய ஆங்கில அரசுக் கட்சி என்ற பேரில் ஆங்கிலத்தில் அறியப்பட்ட கட்சி ஐரோப்பாவில் தன்னைச் சுயாட்சிக் கட்சி என்று அறிவித்துக் கொண்டது. உண்ணாவிரதம், தீ மிதிப்பு, காவடியாட்டம் போன்ற போராட்ட முறைகளின் மூலம் ஆங்கிலேயருக்கான முழுமையான சுயாட்சியை வென்றெடுக்கலாம் என்று கூறி மக்களின் ஆதரவை வென்ற அக் கட்சி ஐரோப்பியர்களிடம் சமரசம் செய்வதாக

முட்கம்பீக் தீவு : 6

புவனம்

உதவுங் கரங்கள்
வடக்கின்ன்று நீளுமெனக்
காவலிருந்தார்கள்.
மேற்கின்ன்று ரட்சகர்கள்
வருவெனத் தவங்கிடந்தார்கள்.
கீழ்க்கு ஒளி மங்கிக் கிடந்தது.
தென்தீசையின் தெய்வம்
கூதர்களைத் துரீதமாகவே
அனுப்பி வைத்தது.

ஐயங்கள் எழுந்த போது, பழைய கட்சிகளால் அதை மறுக்க இயலவில்லை.

இச் சூழ்நிலையில் ஆங்கிலப் பிரிவினைக்கான இயக்கங்கள் தோன்றின. தமிழ்ப் பேரரசின் துணையுடன் பிரிவினையை வென்றெடுக்கலாம் என்பதே பெரும்பாலான இயக்கங்களின் எதிர்பார்ப்பாக இருந்தது. ஒரு சில இயக்கங்கள் தமிழரை நம்பக் கூடாது என்பதில் உறுதியாக நின்றன. அவற்றுள் ஒன்று ஆங்கில விடுதலைப் போராளிச் சிங்கங்கள் (ஆ.வி.போ.சி.) என்ற இயக்கமாகும். வெளி வெளியாகத் தமிழருக்கு எதிராக எதுவுமே பேசாவிட்டாலும் தமிழர் ஆதிக்கத்தை இங்கிலாந்திலிருந்து அகற்றுவதையே, அது தனது நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது. போட்டி இயக்கங்களில் ஆங்கில விடுதலைப் புரட்சி இயக்கம் (வி), ஆங்கில விடுதலைப் புரட்சி இயக்கம் (போ), ஆங்கில விடுதலைப் புரட்சி இயக்கம் (மு), ஆங்கில விடுதலைப் புரட்சி இயக்கம் (பி), ஆ.வி.போ.சி.(ம), ஆ.வி.போ.சி.(த) என்பன

சில. அடைப்புக் குறிகளுள் இருக்கும் எழுத்துக்கள் விடுதலை, போராட்டம் போன்ற சொற்களைக் குறிப்பாக யாரும் நினைக்கலாம். ஆனால் அவை பிளவுகளின் போது தலைமை தாங்கியவர்களின் இயக்கப் பேர்கள் அல்லது சொந்தப் பேர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பெரும்பாலான இயக்கங்களில் இணைந்தவர்கட்கு ஏன் அந்தந்த இயக்கங்களைத் தெரிவு செய்தோம் என்று தெரியாது. சிலர் இயக்கத்தின் சின்னம் அழகாக இருந்தாலும், சிலர் இயக்கத்தின் தலைவர் ஒரு சின்னத்திரை நடிகர் போல அழகாக இருந்தார் என்பதாலும், சிலர் இயக்கத்தின் கொடியின் நிறம் பிடித்திருந்தாலும் இணைந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. எப்படி இருந்தாலும் ஆ.வி.போ.சி. என்ற அமைப்பு தலைமறைவாக இயங்கி வந்ததாலும் அதன் வீரதீர சாகசங்கள் பற்றிப் பலவேறு கதைகள் இருந்து வந்ததாலும் இளைஞர்கள் நடுவே அதற்கு ஒரு கவர்ச்சி இருந்தது. அதன் தலைமை தமிழரிடம் பணம் பெற்றுக் கொண்டு செயற்படுவதாகக் குற்றஞ்சாட்டி அதிலிருந்து பிரிந்து போன இளைஞர்களுள் ஆ.வி.போ.சி.(ம), ஆ.வி.போ.சி.(த) என்பன முக்கியமானவை.

இந்த இயக்கங்களின் போராட்டங்களில் முக்கியமான பகுதி, ஒன்றை ஒன்று எதிர்த்துச் சண்டையிடுவதாகவே இருந்தது என்பதை நான் சொல்லி நீங்கள் அறிய வேண்டியதில்லை. இயக்கங்களின் பேர்ப் பட்டியலே அதற்குப் போதுமான சான்றாகும்.

பேராசிரியர் பெருமுடிக்கோவைக் கடத்திச் சென்றவர்கட்குத் தாங்கள் ஏன் அவரைக் கடத்திச் சென்றோம் என்றே தெரியாது. அக் கடத்தலுக்கு ஆணையிட்டவர்கட்கும் அதற்குரிய காரணம் தெரியுமா என்பது இதுவரை உறுதியில்லை.

அதிலும் முக்கியமாக அந்த இயக்கத்திற்கு யார் தலைவர் என்பது உறுப்பினர்கட்கே தெரியாத ஒரு இரகசியமாகப் பேணப்பட்டது. இயக்கத்தின் வேலைத் திட்டமும் கொள்கைகளுங் கூட மிகவும் இரகசியமானவை என்றுஞ் சொல்லப்பட்டது. என்றாலும் இரகசிய

இயக்கம் என்பதே பலருக்கு அதன் முக்கியமான கவர்ச்சியாக இருந்தது.

இயக்கம் ஒரு இரகசிய இயக்கம் என்றாலும் அதன் பலவேறு வேலைகளும் பற்றிய தகவல்கள் இரகசியமாக இருக்கவில்லை. கடைகளிற் புகுந்து களவாடல், கப்பம் வசூலித்தல் என்பனவும் இரகசிய இயக்கத்தின் வேலைத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதி என்றே அதன் உறுப்பினர்கள் நம்பினார்கள். என்றாலும் ஆங்கில ஆராய்ச்சி மாநாட்டில் நடத்திய குண்டு வெடிப்பினைவிற்கு முக்கியமான எந்தத் தாக்குதலையும் அவர்கள் நடத்தவில்லை. எனவே அவர்களது ஆட்கடத்தலின் நோக்கம் பற்றி அறிய வேண்டுமானால் பேராசிரியர் பெருமுடிக்கோவின் விசாரணையை நாங்கள் கவனிக்க வேண்டும்.

மூன்று மணி நேர விவாதத்தின் பின்பு கண்ணனை அழைத்து வந்திருப்பார்கள் என்று ஊகிப்பதில் உங்களுக்கு ஒரு சிரமமும் இருந்திராது.

பேராசிரியர் பெருமுடிக்கோ ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் ஆளுநர் நாயகம் என்று நினைத்தே கடத்தப்பட்டார் என்பது முதல் இரண்டு கேள்விகளின் போதே கண்ணனுக்கு விளங்கி விட்டது. என்றாலும் ஆன் மாறாட்டத்தை ஒப்புக் கொள்ள ஆட்கடத்தற்காரர்கள் ஆயத்தமாக இல்லாததால் தமிழ்ப் பேரரசின் உருவாக்கம் பற்றிய கேள்விகளைக் கேட்கத் தொடங்கினார்கள்.

தி.வ. ஆண்டு 2030 வரையிற் கூடத் தங்களுக்கு ஒரு நாடு இல்லாத தமிழர்கள் எப்படி முழு உலகத்தையும் கைப்பற்றினர் என்பது ஆங்கிலேயர்கட்குப் புரியாத புதிராகத் தான் இருந்தது. பேராசிரியர் பெருமுடிக்கோ தமிழரின் வணிகத் தந்திரங்களைப் பற்றி அதிகம் பேசவில்லை. ஆனாலும் உலகப் பொருளாதாரத் தேக்கங்கள் அடுத்தடுத்து வந்த சூழ்நிலையில் முதலில் உலக நாடுகள் பலவற்றிலும் பெற்றோல் விற்பனை நிலையங்கள் முழுவதையும் வெவ்வேறு தமிழ் வணிகர்கள் வாங்கினார்கள். இவ் விதமாக, உலகப் பொருளாதார நெருக்கடியைப்

பயன்படுத்தி மருந்துகள் முதல் உணவு வகைகள் வரை, சில்லறை வணிகம் அத்தனையையும் தம்வசமாக்கினார்கள். பிறகு தாங்கள் நிருணயித்த விலைக்கு விற்காத மொத்த வியாபாரிகளையும் உற்பத்தியாளர்களையும் ஓரங்கட்டினார்கள். இவ்வாறு பண்டங்களை மலிவாக விற்கத் தமிழருக்கு முடிந்தது. எனவே மக்கள் மத்தியில் தமிழரின் செல்வாக்கு உயர்ந்தது போல செல்வமும் பெருகியது. அதன் பின் வேகமாகவே எண்ணெய்க் கிணறுகள், சுரங்கங்கள், பெருந்தோட்டங்கள் என்று எல்லாமே தமிழரிடம் வந்து சேர்ந்தன. இது தமிழரின் பொருளாதார வளத்தின் பெருக்கம் பற்றிப் பேராசிரியர் பெருமுடிக்கோவின் விளக்கம். அவர் சொல்லத் தவறிய சில விடயங்களும் இருந்தன. மேலை நாடுகளில் போதைப் பொருட்களின் பாவனை அதிகரித்ததன் விளைவாகப் போதைப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்து விநியோகித்து வந்த நாடுக்கும் நுகர்வோர் அதிகமாயிருந்த நாடுகட்டிடையில் மோதல்கள் வலுத்தன. தூள் யுத்தம் என்று சொல்லப்படும் அத்தகைய போர்களை ஒருபுறம் தூண்டி விட்டு மறுபுறம் போதை மருந்து வணிகத்திலும் தமிழர்கள் பெருந்தொகையாகப் பணம் சம்பாதித்தனர்.

உலகப் போரின் போது எந்தப் பக்கத்திலுஞ் சாராது ஆயுத விற்பனைத் தரகு வேலை மூலம் பெரும் பொருள் ஈட்டியதற்கும் மேலாக எல்லா நாடுகட்கும் ஏற்புடைய பொருளாதார வல்லரசாகத் தமிழர் அரசு தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொண்டது என்பதையும் பேராசிரியர் பெருமுடிக்கோ கொஞ்சங் குறைத்தே கூறினார். ஆனாலும் அவர் பொய் எதையுஞ் சொல்லவில்லை.

தமக்கென்று ஒரு நாடே இல்லாமல் தமக்குள்ளேயே மோதித் தம்மை அழித்துக் கொண்டிருந்த தமிழர்கள் எப்படி ஒரு அரசாக உருவாக முடிந்தது என்ற கேள்விக்குப் பெருமுடிக்கோ மிகுந்த உற்சாகத்துடன் விடை கூறத் தொடங்கினார். அந்தக் கதையை இங்கே சொல்லுவதானால் நூற்றுக் கணக்கான பக்கங்கட்கு இழுபடும். பலவேறு குறுக்கு விசாரணைகளுடாக அவர் கூறிய கதையின் சுருக்கத்தை மட்டுங் கீழே தருகிறேன்.

தமிழர்கள் தமக்குள்ளே சண்டையிடுவதாகக் காட்டிக் கொண்டார்களே ஒழிய அவர்களிடையே மிகுந்த ஒற்றுமை உணர்வு இருந்து வந்தது அவர்களது சண்டைகளைப் பார்த்த மற்றவர்கள் தமிழருடைய நீண்ட காலத் திட்டங்களைப் பற்றி எவ்விதமான ஐயமும் இல்லாமல் இருக்கையில் தமிழர்கள் “மெல்லெனப் பாயுந் தண்ணீர் கல்லையும் ஊடுருவிப் பாயும்” என்கிற விதமாகத் தங்களது பொருளாதார ஆதிக்கத்தை முதலிலும் அரசியல் ஆதிக்கத்தைப் பின்னருமாக நிலைநாட்டிக் கொண்டனர்.

தமிழ் எப்படி உலகின் முதலாவது மொழியானது என்று அறிய ஆங்கிலேயர்கள் மிகவும் அக்கறையுடன் இருந்தனர். மொழி பற்றி மிகுந்த அக்கறையுடையவரான பேராசிரியர் பெருமுடிக்கோ அது பற்றி வழங்கிய விரிவான விளக்கம் தமிழரின் உலக ஆதிக்க வரலாற்றினும் நீளமானது. எனவே அதனை வெகு சுருக்கமாகவே தர வேண்டியுள்ளது.

தமிழர்கள் ஐரோப்பிய நாடுகளில் எல்லாப் பெற்றோல், மருந்து உட்பட்ட பலவேறு விற்பனை நிலையங்களையுந் தம் வசமாக்கினர் என்று அறிவீர்கள். பின்பு, அங்கு பொருட்களை வாங்க வருவோரிடையே தமிழிற் பேசியவர்கட்கு முன்னுரிமை வழங்கினர். வணக்கம், நன்றி, மீண்டுஞ் சந்திப்போம் என்றவாறான சொற்கள் ஹலோ, தாங்க்யூ, சீ யூ எகெய்ன் என்பவற்றின் இடத்தைப் பிடித்தன. குழந்தைகள் பெற்றோரைத் தாயே, தந்தையே என்று விளிக்கத் தொடங்கினர். குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மேற் பொருட்களை வாங்கியவர்கட்கு தமிழ்ப் பாடற் குறுந் தட்டுக்களும் திருக்குறள் நாட்காட்டிகளும் இலவசமாக வழங்கப்பட்டன.

தமிழர் முதலில் தமிழ் ஈழத்தையோ தமிழ் நாட்டையோ தமது ஆட்சிக்குட்பட்ட சுதந்திர நாடாகப் பிரகடனஞ் செய்யவில்லை என்பதை இங்கு நான் மறவாமற் சொல்ல வேண்டும். அது தான் தமிழரின் அரசியற் சாணக்கியம் என்பதை எல்லாரும் விளங்கிக் கொண்டிருப்பார்கள்.

உலகப் போர் முளுவதற்கு முன்பு

கிழக்காசியக் கடலில் இருந்த தீவுக் கூட்டங்களுக்கு உரிமை கோரிப் பலவேறு நாடுகள் தமக்குட் போரிட்டுக் கொண்டிருந்த போது தமிழ் வணிகர்கள் சகல தரப்புக்களுடனும் பேசி அத்தனை தீவுகளையும் குத்தகைக்கு வாங்கினார்கள். வேறெந்த ஆட்சியும் இல்லாத குழ்நிலையிலும் ஐ.நா. சபை என்கிற அமைப்பு முற்றாகவே செயலிழந்து போனதாலும் யாரும் பிரகடனஞ் செய்யாமலே தமிழர் அரசு உருவாகிவிட்டது. தமிழர் குத்தகைப் பணத்தைத் தவறாமற் செலுத்தி வந்தனர். எனவே தீவுக்காகக் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்த நாடுகளின் ஆட்சியாளர்கள் எதையுமே கண்டு கொள்ளவில்லை.

பின்பு உள்நாட்டுச் சண்டைகள் வலுத்த நாடுகளில் தமிழர் தமது அமைதி காக்கும் ஆலோசகர்களை அனுப்பி வைத்தனர். தமிழர் போர்களை நிறுத்துவதற்குப் பாவித்த முறைகள் முன்னைக் காலத்து அமைதி காக்கும் படகளின் முறைகளைப் போன்றன அல்ல.

முரண்பட்டு நின்ற சமூகங்களை ஒற்றுமைப்படுத்துவதற்குத் தமிழர் எதையுமே செய்யவில்லை. மாறாக அவர்களிடையிலான மோதல்களைச் சண்டையிலாத திசைகளிற் திருப்பினர். மிகவும் தீவிரமான இன, மத வெறுப்புப் பேசிய தலைவர்களைத் தமிழர் தலைமையிலான ஒரு செயற் குழுவில் இணைத்தனர். பழைய சந்தேகங்களின் இடத்தின் தமிழரின் நம்பிக்கையைப் பெறுவதற்கான போட்டிகள் உருவாயின. ஒரே தீவிரவாத அமைப்பைச் சேர்ந்தோர் தமக்குள் போட்டியிட்டுக் கொண்டதால் அவர்களுடைய கவனங்கள் இனக்குரோத அரசியலிலிருந்து திசை திரும்பி ஆளுக்காள் அடிபடுகிற நிலைமைக்கு இட்டுச் சென்றன. அந்த மோதல்களுக்கு வழி செய்வதில் ஊசிக் குத்தர், மூட்டுப் பூச்சியர் என்ற தமிழ் இராச தந்திரிகள் பேர் பெற்றோராக விளங்கினர். அதன் விளைவாக முன்பு ஆளுக்காள் பகைமையைக் நின்றவர்கள் நண்பர்களாக்கப்பட்டனர். இவ்வாறு பிரிந்தும் சேர்ந்தும் நிரந்தரமாக ஒரு கூட்டணி அமையாதபடி தமிழர் கவனித்துக் கொண்டனர். இதுவே பின்னர் மேலுஞ்

செம்மைப்படுத்தப்பட்டுத் தமிழ்ப் பேரரசின் கீழ்ச், சேர்த்தாளும் தந்திரமாக விருத்தி பெற்றது.

மேற்கூறியவற்றை விளங்கிக் கொண்டவர்கட்கு எவ்வாறு தமிழர் உலகு முழுவதையும் தமது ஆதிக்கத்தின் கீழ்க் கொண்டு வந்தனர் என்பது எளிதாகவே விளங்கும். எனினும், தமிழ் மொழியையும் சைவத்தையும் எல்லார் மீதும் ஏன் தமிழர் திணிக்கவில்லை என்பது சைவத் தமிழ்ப் பற்றாளர்கட்கு விளங்கிக் கொள்ளக் கடினமாயிருக்கும். அது பற்றி விரிவான விளக்கங்களை இங்கு தருவதற்கு நான் விரும்பவில்லை. ஏனெனில் கண்ணனுக்கும் பேராசிரியர் பெருமுடிக்கோவுக்கும் என்ன நடந்தது என்று அறியப் பலரும் துடித்துக் கொண்டிருப்பீர்கள்.

தமிழரின் நடத்தையைத் தொகுத்து ஒரு வாக்கியத்திற் சொல்வதானால் அது தமிழரின் சேர்த்தாளும் இராச தந்திரத்தின் ஒரு பகுதி எனலாம். அது இப்போதைக்குப் போதுமானதும் பொருத்தமானதுமாகும்.

இனிமேற் பேராசிரியர் பெருமுடிக்கோவுக்கு என் நடந்தது என்று சொல்கிறேன்.

அவருக்கு ஒன்றுமே நடக்கவில்லை. கடத்தப்பட வேண்டியவர் அவரல்ல என்று நீங்கள் அறிவீர்கள். அதைவிட, அவர் தனது விளக்கங்களின் போது ஆங்கிலேயர் பற்றி மிகுந்த மரியாதையுடன் பேசியதால் அவரைக் கடத்தியவர்கட்கு அவர் மீது மிகுந்த மரியாதை ஏற்பட்டது. தாங்கள் அவரைக் கடத்தியதற்காக மிகவும் வருந்தினாலும், இயக்கத்தின் அனுமதியின்றி எவரிடமும் மன்னிப்புக் கோரக் கூடாது என்பதனால் அவரிடம் “உங்களிடமிருந்து சில விடயங்களைத் தனிமையிற் கேட்டறிய வேண்டும் என்பதற்காகவே உங்களை இங்கு கொண்டு வந்தோம். உங்களுடைய பாதுகாப்புக்கு நாங்கள் எப்போதுமே பொறுப்பானவர்கள்” என்று கடத்தற் குழுவின் தலைமை உறுப்பினர் கூறியதைக் கண்ணன் எப்படிச் சிரிக்காமல் தமிழ்ப்படுத்தினான் என்று அவனுக்கே தெரியவில்லை.

குழுவில் இருவர் பேராசிரியர் பெருமுடிக்கோவைப் பட்டப்பகலில்

அடுக்குக்கடவைக் காவல்
நிலையத்திற்குக் கொண்டு போய்ச்
சேர்த்தனர். ஏனென்ற காவற்
படையினர் காவல் நிலையப்
பகுதி தவிர்ந்த எல்லா
இடங்களிலும் தீவிரமாகத்
தேடுதலில் இறங்கியிருந்தனர்.

கண்ணனுக்கு உயிராபத்து
நேராமலிருப்பதற்காகப் பேராசிரியர்
பெருமுடிக்கோ தன்னை யாருமே
கடத்தவில்லை என்றும்
வெடியோசையைக் கேட்ட போது
வெளியேறிய போது வழி
தவறியதால் இராப் பொழுதை ஒரு
சத்திரத்திற் கழித்து விட்டுத்
திரும்பி வந்ததாகவும், காவல்
நிலையத்தில் விளக்கமளித்தார்.
அவரது விளக்கத்தை யாரும்
நம்பினார்களோ இல்லையோ
அவரிடம் மேற்கொண்டு எதையுமே
விசாரிக்கவில்லை.

(கண்ணனை விசாரித்தவர்கள்
அவனைத் தலைகீழாகத் தொங்க
விட்டுக் கேள்விகளைக்
கேட்டார்களா என்றும் அவனுடைய
நாசித் துவாரத்தில் அரைத்த
கடுகு தடவினார்களா என்றும்
தமிழ்ப் பேரரசின் விசாரணை
விதிகளையும் மனிதாபிமான
நடத்தை விதிகளையும் மீறி வேறு
எவ்வகையிலும் அவனைத்
துன்புறுத்தினார்களா என்றும்
அறிய ஆவலாக இருப்பீர்கள்.
உங்கள் கவலைகளைப் பற்றி
எந்தச் சோதிடரிடமும் போய்
விசாரித்துத் தவறான முடிவுக்கு
வராமல் அடுத்த படலத்தை
வாசிப்பது உத்தமம்)

எரிந்து வீழும் ஓர் பரிதி கண்டு
பயந்து - பதுங்கி
மலைக்குப் பின் மறைந்திருக்கும் மலையகமே!
அழைக்கும் குரல் அடைக்கிறதோ
அடிவயிற்றுள் பசி தீர்ந்ததுவோ?

அழைக்கும் குரல் அடைக்கிறதோ?
அடி வயிற்றுள் பசி தீர்ந்ததுவோ?

குருதியூட்டி வளர்த்த குழந்தை
செடித்தளிர் சுவைத்து
குண்டர் கண்ட இன்பம் காணாது
குதிரை லயத்தில்
குருடாய் வாழ்வதேனோ தோழர்களே!

மாணிக்கம் விளையும் மாநிலத்தில்
மானூட மாடுகளாய் வாழும் நிலையென்னே
குரங்கு எரித்ததுதான் நீ
கருகிப் போகக் காரணமோ? - குடல்
சுருங்கிப் போகப் - புகை
இருள்தான் காரணமோ?

கணனி கண்ட உலகக் கதை கண்டோம் - நீ
கண்ணீர் சொட்டக் காரணம் விட்டோம்
எரிந்து வீழும் உன் சாம்பலிலே
பிறப்பதுவும் அடிமைகளோ?

மலைவெட்டி வழி செய்தாய்
தீய தலை வெட்டத் தயங்கியதாலோ உனைத்
தறுதலை என ஒதுக்குகிறார்?

மரத்தோல்கள் போர்த்து எம் கரங்கள் உழைக்க
உதிரம் இழக்க பூதங்கள் தின்பதேனோ?
புதியதோர் ரத்தம் தேடி அலைவதேனோ?

கறுப்பு என்பதாலோ கருவுக்கும் சாவுமணீ?
கருவொன்றின் விலை என்ன?
ஒரு கிலோ அரிசிடானோ?
உலக சந்தை என்ன உயிர் விற்கும் தாபனமோ?

விண்ணடியே உறங்கும் செவ்வின்மே
விடியல் காண்போம்
மௌனம் கலைந்து மடைமை உடைத்து
செம்படையைத் தொடர்ந்து
நடைபழகு! செந்நடை பழகு!

இராகலை
மோகன்

கொலைகாரன்
காற்றிலும் இருக்கிறான்
கடலிலும் இருக்கிறான்
தரையின் கீழும் மேலும் இருக்கிறான்
கண்ணுக்குத் தெரியவும் கண் மறைவாகவும் இருக்கிறான்.

கொலைகாரன்
கருணையுள்ள போது கணப் பொழுதிற் கொல்கிறான்.
நெஞ்சைக் கடுமையாக்கிக் கொள்கையிற்
கால்களை முடமாக்குகிறான்
கண்களைக் குருடாக்குகிறான்
முகத்தை விகாரப்படுத்துகிறான்
குருதி சொட்டச் சொட்டக் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக
உயிரைப் பருகுகிறான்.
வேதனையில் உயிர்துடித்து மாய்கையில்
எட்டநின்று வேடிக்கை பார்க்கிறான்.
வாடிய கண்களிலிருந்து துயரம் கண்ணீரைப் பிழிகையில்
அழகையைப் படமெடுக்கிறான்
ஓலங்களை ஒலிப்பதிவாக்குகிறான்.

கொலைகாரன்
ஆயுதங்களை விற்கிறான், வழங்குகிறான், பெறுகிறான்.
பாவிக்கப் பயிற்றுகிறான் பாவிக்கப் பயிலுகிறான்.
அப்பாவிச் சனங்களிடைப் பயின்றதைப் பரீட்சிக்கிறான்.

கொலைகாரன்
முதலில் உண்மையைக் கொல்கிறான். பின்னர்
பிணங்களுடன் சேர்த்து உண்மையைப்
புதைக்கிறான், எரிக்கிறான், கடலில் எறிகிறான்.
உண்மை சாகமறுத்துக் காற்றில் இருக்கிறது
கடலிலும் இருக்கிறது தரையின் கீழும் மேலும் இருக்கிறது.
கண்ணுக்குத் தெரியவும் கண் மறைவாகவும் இருக்கிறது.
உண்மை

கொலைகாரனைக் கொலைக்களத்திற் தொடருகிறது.
தொலைதூரத்துக் குளிரூட்டப்பட்ட அறைகளுள்ளும்
சொகுசு வாகனங்களினுள்ளும்
கடற் கலங்களினுள்ளும் வானூர்திகளினுள்ளுந் தொடர்கிறது.
அரசாங்க அறிக்கைகளாலும் அயல்நாட்டுத் தீர்மானங்களாலும்
அந்நிய உதவியாலும் அனுதாப வார்த்தைகளாலும்
மனித உரிமைப் பிரகடனங்களாலும் போர்க்குற்ற விசாரணைகளாலும்
இறந்தோரை மீட்கவோ இழப்புக்களை ஈடுசெய்யவோ இயலாது.
அனைத்தினதும் மேலாக அவை எதிர்பார்ப்பது போலன்றி
உண்மையைக் கொன்றுவிட இயலாது - ஈற்றிற்
கொலைகாரனைக் காப்பாற்றவும் இயலாது.

கொலைகாரன்...

சோமு பொடி

இனிப்பு கசந்தபோது மண்ணில் புதையுண்ட காதை

சோ.ஆதர்சனன்

இனிப்பு: எனக்கு இனிப்பெண்டாச் சரியான விருப்பம். சக்கரை இனிப்பு, பல்லிமுட்டை இனிப்பு எண்டு விதவிதமான இனிப்பு. ஒரு இனிப்பு, இரண்டு இனிப்பு இல்லாட்டில் ஒரு மூண்டு நாலு இனிப்புத்தான் கடையிலை வேண்டக் காசு கிடைக்கும். அதாலை ஆசை தீருமே.

நடையர்:

நடையர் கடையிலை என்றை தலைக்கு மேலை மேசைக்கு முன்னாலை பெரிய பெரிய போத்திலுகளிலை பச்சை, சிவப்பு, மஞ்சள், நீலம் எண்டு விதம் விதமான கலரிலை எத்தினை இனிப்புகள். அதைப்பாக்க எனக்கு வாயுறும்.

ஆச்சி:

ஆச்சி கடைக்குப் போகேக்கை அவ்வுக்குப் பின்னாலை போவன். அப்ப சில நேரத்திலை, வாய்ச்சால் நாலைஞ்சு இனிப்புக் கிடைக்கும். ஆச்சி கடைக்குப் போகேக்கை என்னை விட்டிட்டுத்தான் போறவா. அவ பெட்டி கடகம் எடுத்துக் கொண்டு போறது கண்டாப் பின்னாலை ஓடுவன். அவவின்ரை சீலைத் தலைப்பைப் பிடிச்சன் எண்டால் விடன். அவ வேகமா நடக்க நான் ஓடுவன். அவ எவ்வளவு பெரிய ஆள். அவ ஒரு காலடி வைக்க நான் நாலைஞ்சு காலடி வைக்க வேணும். அப்ப எவ்வளவு தான் இனிப்பு கிடைச்சாலும் ஆசை தீரேல்லை.

முட்டைக் கோப்பி:

ஒவ்வொரு நாளும் வெள்ளண்ணைச் சேவல்கள் கூவேக்கை அப்பு வெளிக்கிடுவர். அம்மாவின்ரை சீலையைப் போர்த்துக் கொண்டு படுத்திருப்பன். ஈக்குகளை அடுக்கி முட்டைக் கோப்பி கலக்குற சத்தம் கேட்கும். மூக்கைப் பிக்கிற மாதிரி வாசம் வரும். சீலையாலை முகத்தை விலக்கிப் பாப்பன்.

பேயள் முண்டுதரம் கூப்பிடும்:

'சோமு, சோமு' எண்டு நாலைஞ்சு தரம் பொன்னுத்துரை மாமா கூப்பிடுவார். இரவுகளிலை முண்டுதரம் கூப்பிட்டாப் பிறகு தான் 'ஓய்' எண்டு சொல்ல வேணும் எண்டது அப்பத்தேப் பழக்கம். பேயெண்டால் முண்டுதரத்துக்குள்ளை தான் கூப்பிடுமாம். நாலுதரங் கூப்பிட்டா மனிசரெண்டு பயமில்லாமல் 'ஓய்' எண்டு சொல்லலாமாம். அப்புவும் 'ஓய்... நான் வாறன்... வாறன்' எண்டு சொல்லிச் சைக்கிள் பின் ஸ்ராண்டை காலாலை தட்டிவிடுற சத்தங் கேட்கும். உடனை எனக்குக் கவலை வந்து சன்னதம் துவங்கி விடும்.

அப்போய்:

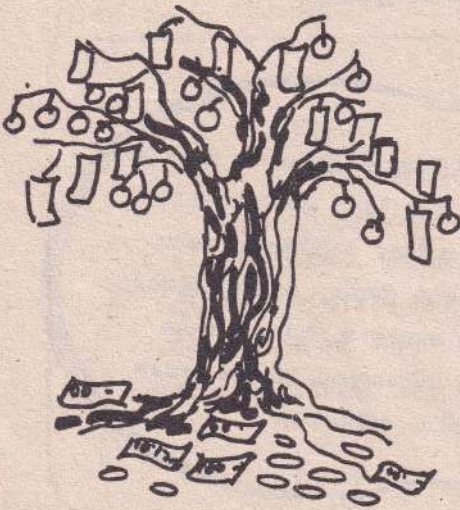
போர்வையைத் தூக்கி எறிஞ்சு போட்டு பின்னாலை என்னண்டு ஓடத் தொடங்கினன் எண்டு எனக்கே தெரியாது. 'அப்போய், அப்போய்' எண்டு பின்னாலை ஓடுறன். ஒழுங்கைப் படலையடியிலை அப்புவின்றை வேட்டித் தலைப்பை எட்டிப் பிடிச்சுக் காலைக் கட்டிப் பிடிக்கிறன். அப்பு என்னை அப்பிடியே தூக்கிச் சைக்கிள் சீற்றிலை இருத்தி என்றை கண்ணீரைத் துடைச்சு விடுறார். அம்மா ஓடி வாறா. அப்பு தன்ரை பொக்கற்றுக்காலை ரண்டு சதம் காசை எடுத்து என்றை கையிக்கை பொத்துறார். அம்மா என்னை அப்பிடியே சீற்றிலை இழுத்துத் தூக்கிக் கொண்டு வீட்டை வாறா. 'அப்போய்... அப்போய்' எண்டு நான் குளறிக் கொண்டே வாறன்.

பிறகை கூப்பிடாதை:

அம்மா ஏதோ தன்ரை பாட்டிலை அலட்டிக் கொண்டு வாறா. “வேலைக்குப் போகேக்கை பிறகை கூப்பிடுற பழக்கம்”. நான் விடாமல் அழுறன். என்னைத் தன்ரை இடுப்பாலை இறக்கித் திண்ணையிலை இருத்தறா. குசினிக்கை போய் பெரிய கிளாசிலை நுரைச்சபடி இருந்த கோப்பியைத் தாறா. நான் ‘அப்போய்.... அப்போய்...’ எண்டு விக்கி விக்கி அழுதபடி வாயிலை வைக்கிறன். வாய்க்கை போன கோப்பி தொண்டேக்காலை இறங்குதில்லை. அப்பிடியே சிணுங்கியபடி பாயிலை போய் படுக்கிறன். என்ரை கை பொத்தினபடியே இருக்குது. அதுக்கை காசு கிடக்கிறது ஞாபகத்துக்கு வருகுது. அப்பிடியே பொத்திக் கொண்டு படுத்திருக்கிறன். நடையர் கடையும் இனிப்பும் போத்தலும் ஞாபகத்துக்கு வருகுது. இனிப்பு வாயிலை ஊறுது. அப்பு முந்தி முந்தித் தந்த காசுகளையும் திண்ணைக் குந்திலை வைச்சனான். எல்லாத்தையும் சேர்த்துக் கொண்டு போய் இண்டைக்கு விடிஞ்சதும் இனிப்பு வேண்டுவம் எண்டு நினைச்சுக் கொண்டு காசைக் கையாலை பொத்திக் கொண்டு நித்திரையாய் விடுறன்.

காசுமரம்:

அப்பு தந்த காசைக் கொண்டு போறன். வீட்டுக் கோடக்கை பாவட்டைப் பத்தைக்கருகிலை வேலியோடை நிண்ட பூவரசு மரத்துக்குப் பக்கத்திலை மண்ணைக் கிண்டுறன். கையாலையும் தடியாலையும் கிண்டிக் கிடங்காக்கிறன். அதுக்கை அந்தக் காசைக் காய்ஞ்சு சருகைச் சுத்தி வைக்கிறன். மண்ணாலை முடுறன். சிரட்டேக்கை கொஞ்சத் தண்ணி கிள்ளியந்து ஊத்தி விடுறன். என்ன அதிசயம். காசு மரம் கடகட எண்டு வளருது. எல்லா மரக்கிளையளிலையும் கொத்துக் கொத்தாக் காசு தொங்குது.

காசு உலுத்தல்:

எங்கடை வீட்டுப் புளிய மரத்திலை ஏறி உலுத்தினால் புளியம்பழங்கள் கொட்டு கொட்டெண்டு கொட்டுண்ணும். அது மாதிரி காசு மரத்திலையிருந்து காசு காசாய் கொட்டுண்ணுது. நான் அள்ளியள்ளிச் சேர்க்கிறன். என்றை ரண்டு கையளாலையும் அள்ள ஏலாமல் கிடக்கு. அள்ள அள்ளக் கொட்டுண்ணுது. சரியாய் அந்தரிச்சுப் போனன். 'இன்னும் நித்திரையே' எண்ட அம்மாவின்ரை சத்தம் கேட்குது. முளிச்சுப் பாக்கிறன். கையிலை கிடந்த காசையும் காணேல்லை. பாயைத் தடவிப் பாக்கிறன். காசு உருண்டு போய் திண்ணைக் குந்து மூலையிலை கிடக்குது. பாய்க்குச் எடுக்கிறன். பின்னேரமானதும் ஆச்சியோடை கடைக்குப் போறன். ஆச்சி சாமான் வேண்டி கடகத்தைத் தூக்கின பிறகு வைச்சிருந்த காசையெல்லாம் குடுத்து 'இனிப்புத் தாருங்கோ' எண்டன். 'என்ன இவ்வளவு காசுமோ' எண்டார் நடையர். 'ஓம்' எண்டன். 'கோச்சிக்குத் தெரியுமோ' எண்டார். நான் ஒண்டும் பேசாமலிருந்தன். 'சரி சரி. பிடி பிடி' எண்டு சக்கரை இனிப்பு, பல்லிமுட்டை இனிப்பு, தோடம்பழச் சளை. இனிப்பு எண்டு எல்லாத்தையும் ஒரு பெரிய சரையிலை கட்டித் தந்தார். இரண்டு கையாலையும் வேண்டிப் பொத்திக் கொண்டு ஆச்சியிட்டை ஓடினன். ஆச்சியைக் காணேல்லை.

காளிகோவிலடி

இலுப்பை:

இதுதான் தருணம் எண்டு போட்டு எங்கடை ஒழுங்கேக்கை பக்கத்திலை இருக்கிற காளி கோவிலடிக்குப் போனன். அங்கை ஒருத்தரும் இல்லை.வாய்ச்சுது எண்டு இலுப்பை மரத்தடியிலை வடிவாய் இருந்தன். இனிப்புச் சரையைத் திறந்தன். 'ஆ...' பாக்க எவ்வளவு ஆசையாய் இருக்குது. நிறைய நிறைய இனிப்பு...

போட்டிக்கு ஆளில்லை:

அயலட்டையிலை ஆருமில்லை. வலு புளுகம். நான் மட்டுந்தான். இவ்வளவு இனிப்பும் எனக்கு மட்டுந்தான். என்னோடை போட்டிக்கு ஆரும் வராயினம். ஒவ்வொண்டாய் எடுத்து வாயிலை வைச்சு மெது மெதுவாய் ருசிச்சு ருசிச்சுச் சாப்பிடுறன். என்ன சந்தோசம். பல்லிமுட்டை இனிப்பு. பிறகு தோடம்பழச் சளை இனிப்பு. சக்கரை இனிப்பு. மாறி மாறிச் சாப்பிடுறன். ஒரு இனிப்பை நாக்கிலை வைச்சு உமிஞ்சு உமிஞ்சு எவ்வளவு நேரம் சாப்பிடுறனான். இண்டைக்கெண்டால் ஒரேயடியாய் கடிச்சுக் கடிச்சு விதம் விதமாய் தின்னுறன். ஒருத்தருங் கிட்ட வரேல்லை.

மரத்தடி இனிப்பு:

தின்னத் தின்ன முடியேல்லை. இன்னும் கன இனிப்பு மிச்சமாய் இருக்குது. மிச்ச இனிப்பையெல்லாம் திரும்பச் சரையிலை முடிக் கட்டுறன். மிச்ச இனிப்பை நாளைக்கு வந்து சாப்பிடலாம் எண்ட நினைப்பில எங்கையன் ஒளிச்சு வைப்பம் எண்டு நினைச்சன். ஒரு யோசினை வந்திது. எல்லா இனிப்பையும் ஆரும் எடுக்காத விதமாய் இலுப்பை மரத்தடியிலை ஒரு கிடங்கைக் கிண்டினன்.

அதுக்கை வைச்சு மண்ணாலை முடினன். அதுக்கு மேலை ஒரு பழுத்த பூவரசம் இலையை எடுத்து அதுக்கு மேலை ஒரு கல்லையும் அடையாளத்துக்கு வைச்சு விடுறன். இப்ப எனக்கு நல்ல திருப்தி.

வண்டி ஊதிச்சுது:

என்றை வண்டியைப் பாக்கிறன். நல்லாய் ஊதி விட்டுது. வலு புளுகத்திலை வீட்டை போறன். பெரிய வீட்டுக்கு முன்னாலை தனிய இருந்த விறாந்தேக்கை அப்பு படுக்கிற ஈசிச் செயருக்கை படுக்கிறன். நல்லாய் களைச்சுப் போனன். அப்பு வேலையாலை வந்து விட்டார். அப்பு அம்மாவிட்டை 'ராசன் எங்கை?' எண்டார். ஆச்சி 'என்னோடை கடைக்கு வந்தவன். பிறகு ஆளைக் காணேல்லை' எண்டா.

சோமு பொடியைக் காணேல்லை:

'ஐயோ, ஆத்தையடியோ' எண்டு அம்மா குளறத் தொடங்கினா. ஆச்சியும் போட்டியாக் குளறினா. அப்பு திகைச்சுப் போய் கொண்டந்த பொளிச்சியளோடை திண்ணைக் குந்திலை குந்தி விட்டார். பொழுதுபட்டு விட்டுது. அயல் சனமெல்லாம் சத்தம் கேட்டு வீடு முழுக்கத் திரண்டு விட்டுது. லாம்புகளோடை ஊர்ச் சனமெல்லாம் ஒழுங்கை ஒழுங்கையாத் தேடுது. 'சோமு பொடியைக் காணேல்லையாம்' எண்ட கதை ஊர் முழுக்கப் பரவி விட்டுது. பக்கத்து வீட்டு மரகதத்தின்ரை தாய் நாகம்மா 'கூ... உங்கை சோமு பொடியைக் காணேல்லையாம். கண்டனீங்களே?' எண்டு அயல் வீட்டுக்கங்காலை கூப்பிடு துலைவிலை சத்தம் போடுறா. சனங்களும் தங்கடை தங்கடை கிணறுகளையெல்லாம் லாம்பு வெளிச்சத்திலை எட்டிப் பாக்கினம்.

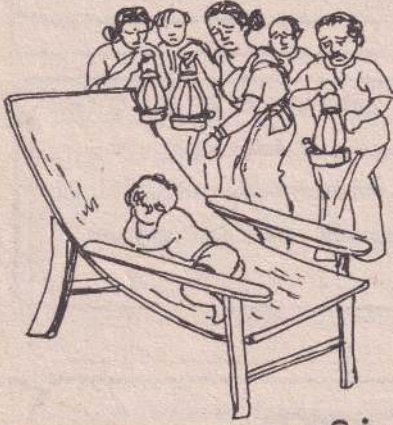
அப்பு கிணத்திலை சுளியோடினார்:

அப்பு ஆத்தாமல் திண்ணையிலை இருந்து எழும்பினார். வீட்டுக் கிணத்தை எட்டிப் பார்த்தார். தெரியேல்லை. அப்பு வடிவாய் நீந்துவார். நல்லாய்ச் சுளியோடவுந் தெரியும். வந்த சனம் ஆடுகால்லை சீலையை கட்டிச்சுது. அப்பு சீலையைப் பிடிச்சுப் பக்கெண்டு இறங்கித் தண்ணிக்குள்ளை சுழியோடித் தேடினார். ரண்டு மூண்டுதரம் அடிக் கிணறையெல்லாம் தடவினார். நிம்மதியோடை வெளியிலை வந்தார். வீடு வளவு நிறைஞ்சு சனம். ஒரே லாம்பு வெளிச்சம். 'இனிப்பு நிறைய வந்து வேண்டினவனாம். காணேல்லை. இலுப்பையடியிலை தனிய இருந்தவர்' எண்ட கதையெல்லாம் வெளிப்பட்டு விட்டுது.

பிள்ளைபிடிசாரர் பிடிச்சினமோ:

ஆளைக் காணேல்லை. 'ஆரும் பிள்ளை பிடிசாரர் பிடிச்சுக் கொண்டு போட்டினமோ' எண்ட கதையும் இரகசியமாய் ஆளையாள் மாறிக் கதைச்சுக் கொண்டினம்.

முத்தகுஞ்சு முந்திரியப்பழம்:

சின்னாச்சிப் பெத்தாச்சி சுருட்டுப் பத்தக் கொள்ளி எடுக்க வெண்டு குசினிப் பக்கம் போனா. ஏதோ நினைவிலை விறாந்தையை எட்டிப் பாத்தா. ஈசிச் செயருக்குள்ளை ஓராள் கிடக்குது. கிட்டப் போய்ப் பாத்தா. 'வலு குசாலாய் எந்த ஒரு அசுமாத்தமும் இல்லாமல் படுத்திருக்கிறார்' எண்ட புளகத்திலை 'இஞ்சை எல்லாரும் ஒருக்கா ஓடி வாருங்கோ' எண்டு சத்தம் போட்டா. நூறு லாம்பும் ஒண்டுக்கு மேலை ஒண்டாய் வந்து குவிஞ்சுது. 'ஐயோ, எங்கடை முத்த குஞ்சு முந்திரியப் பழமோ' எண்டு ஆச்சி தூக்கிறா. அப்ப நான் அசந்து எழும்பினன். 'என்ன இது, எல்லாரும் விளக்கோடை என்னைச் சுத்தி நிக்கினம்' எண்டு அந்தரப்பட்டன். 'இனிப்பு வேண்டி ஒளிச்சுச் சாப்பிட்டது. அம்பிட்டு விட்டனோ' எண்டு பயத்திலை முளிசினன்.

நடுக்குறிச்சியான் தப்பிவிடுவான்:

அப்பு என்னை அப்பிடியே தூக்கிக் கொஞ்சினார். எனக்கு ஒண்டும் விளங்கேல்லை. 'அவன் நடுக் குறிச்சியான். தப்பி விடுவன்' எண்டு நவரக் குஞ்சியப்பு சொன்னது காதிலை கேட்டுது. வந்தவை எல்லாரும் என்னைப் பாக்கிறதும் தங்கடை தங்கடை பாட்டிலை கதைக்கிறதாமாய் வீடுகளுக்குத் திரும்பிப் போகினம். அம்மா வந்தவைக்குப் பிரசங்கம் செய்து கொண்டிருக்கிறா. "முந்தி ஒருநாள் உவன் உப்பிடித் தான். பிறந்த கொஞ்ச நாளிலை திருகோணமலை வீட்டிலை இருந்தனாங்கள். அப்ப தொட்டில்லை வளத்திப் போட்டு, உலைவைக்கப் போயிட்டன். வந்து பாத்தா தொட்டில்லை ஆளைக் காணேல்லை. நான் நல்லாப் பதைச்சுப் போனன். வீட்டுத் திண்ணையிலை பாத்தா அங்கையும் இல்லை. 'இதென்னடா இந்தக் கடவுள் என்னைச் சோதிக்கிறார்' எண்டு பதறிப் போய் முத்தத்துக்கு ஓடினன். முத்தத்திலை ஆள் உடும்பு பிடிச்சுக் கொண்டிருக்கிறார். உடம்பு முழுதும் புளுதி. பாருங்கோவன்.

இரட்டைச் சுளியன்:

தொட்டில்லை இருந்து திண்ணையிலை விழுந்திருக்கிறான். அழேல்லை. திண்ணேலை இருந்து முத்தத்திலை விழுந்திருக்கிறான். அழேல்லை. ஆள் விளையாடிக் கொண்டிருக்குது. உவன் நடுக்குறிச்சியான் மட்டுமில்லை. இரட்டைச் சுளியன்' எண்டு உபகதை சொல்லிக் கொண்டிருந்தா. எனக்கெண்டா வலு புளுகமாய் இருந்துது. என்னிலை எல்லாருக்கும் வலு விருப்பம். எண்டாலும் ஒரு கவலை வந்திது. "இலுப்பையடியிலை தாட்டு வைச்ச இனிப்பு என்ன ஆச்சதோ, ஆரும் எடுத்திருப்பினமோ" எண்ட நினைவும் வந்துது.

இனிப்பு மரம்:

இப்ப எனக்கு நினைவு வருகுது. அதுக்குப் பிறகு நான் இனிப்போ, சீனியோ, பாயாசமோ என்னெண்டாலும் கனகாலமாய் தொட்டே பாக்கேல்லை.

இலுப்பையடி இனிப்பு மட்டுமில்லை. எல்லா இனிப்புமே எப்பிடிச் கசந்து போனது. மண்ணிலை தாட்ட இனிப்பு எல்லாம் இனிப்பு மரமாய் வளர்ந்திதோ தெரியேல்லை. (அடுத்து, கந்தசாமி ஒரு நல்ல பையன், அவன் அதிகாலையில் எழுவான் காதை)

தாயகத்தின் அஞ்சலி

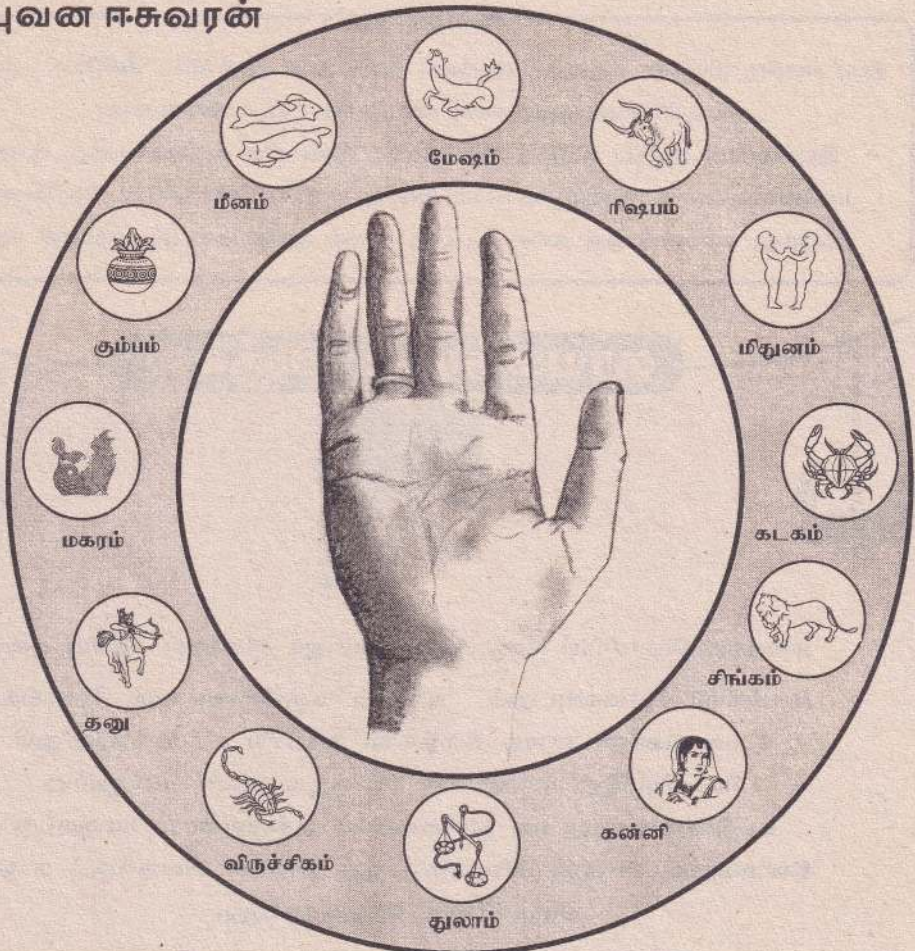
மறைந்த பேராசிரியர் சோ. கிருஷ்ணராஜா அவர்கள் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையுடனும் 'தாயகம்' சஞ்சிகையுடனும் நெருங்கிய உறவு கொண்டவராக இருந்தார். மாக்கிய சித்தாந்தத்திலும் மெய்யியலிலும் புலமை கொண்டிருந்த அவர் பயன்னுள்ள கட்டுரைகளையும் பல நூல்களையும் தந்துள்ளார். பழகுதற்கு இனியவரான அவரின் பிரிவையொட்டித் தாயகம் அவருக்குத் தனது அஞ்சலியைச் செலுத்துகிறது.

இன்னும் எத்தனை காலந்தான் ஏமாற்றுவார் இந்த நாட்டிலே?

கிட்டடியில் தமிழ் நாட்டிலை நாடி சோதிடம், காண்டம் வாசிக்கிறகு எண்ட பேரிலை நடக்கிற தில்லு முல்லுகள் எல்லாம் அம்பலப்படுத்தப்பட்டு மக்கள் தொலைக்காட்சியிலை திரும்பத் திரும்பக் காட்டினாலும், எல்லாரும் திரும்பத் திரும்ப நாடி சோதிடர்மாரைத் தேடிப் போய்க் கொண்டே இருக்கினம்.

“அதிர்ஷ்ட விஞ்ஞானம்” எண்டு சேதுராமன் என்கிற புலுடா மன்னன் 1950களில் வெளியிட்ட ஒரு புத்தகத்தை வைச்சுப் பெரிய வியாபாரமே நடக்கிறது. நாளைக்குப் பிரபாகரனின் பேருக்குரிய கூட்டெண் பிழையானதாலே தான் விடுதலைப் புலிகள் தோத்துப் போனாங்கள் எண்டு ஒரு விரிவான விளக்கம் வரும். பேர்களை எல்லாம் ஒன்றுக்குப் பத்துமுறை மாத்தி மாத்தி எழுதியும் ஒரு பலனுங் காணாதவையள் அதைப் பற்றிக் கதைக்க மாட்டினம். தாங்கள் பேயர்களாக்கப்பட்டதைச் சொல்ல யாருக்கு மனம் வரும்? இப்ப ஞாயிற்றுக் கிழமைத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளிலை மனிசருக்குப் பிரயோசனமான உண்மையான விஷயங்களைக் காணுகிறது கஷ்டம். எண் சோதிடம், வாஸ்து எண்டெல்லாம் பக்கங்களை நிரப்புக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் வாசிச்சுப் போட்டுப் பிறகு பேர் வைக்கவும் பேர் மாத்தவும் காச சிலவழிக்கினம்.

புவன ஈசுவரன்

கலியாணத் தரகர்மாரெல்லாம் இப்ப சோதிட நிபுணர்களாகவும் மாறிவிட்டினம். சுப்பர் மாக்கட்டிலை போய் எல்லாம் வாங்குகிற மாதிரிப் பொருத்தம் பாக்கிறது, சீதனம் பேசுகிறது, வெளிநாட்டுக்குப் போக பாஸ்போட் வீசா எல்லாம் எடுத்துக் குடுக்கிறது மாதிரித் தரகர்மாரின்டை தொழிலும் மாறிக் கொண்டு வருகுது. ஆராவது ஒருவருக்குக் காரியம் சரியாக வந்தால் அதைக் கடிதமாக எழுதப் பண்ணி விளம்பரம் போட்டு யாவாரம் நடக்கும். அவை பொருத்தம் பாத்துப் பேசி முடிக்கிற கலியாணங்கள் குழம்பிப் போனால் அல்லது கோட்டு வழக்கு டிவோஸ் எண்டு போய் முடிஞ்சால் யாரும் ஒரு மூச்சு விடாயினம்.

எல்லாச் சாத்திரிமாருஞ் செய்கிற ஒரு காரியம் என்னெண்டாத், தாங்கள் செய்யிற தொழிலை ஒரு விஞ்ஞானமாக்கப் பாக்கிறது தான். ஏனெண்டால், விஞ்ஞானம் எண்டாச் சனத்துக்கு மரியாதையும் நம்பிக்கையும் இருக்கும்.

அதே நேரம், தங்கடை சோதிட பலாபலன்களை ஆராவது முறையாக ஆராய்ச்சி பண்ணி யார் வேணுமெண்டாலும் அதே அளவு சரியாகக் குருட்டுத்தனமா ஊகிச்சுச் சொல்லேலும் எண்டு காட்ட வெளிக்கிட்டால் விஞ்ஞானிச் சாத்திரிமாருக்குப் பொல்லாத கொதி வந்து விடும்.

அந்த மாதிரி நேரங்களிலை மட்டும் அவை விஞ்ஞானம் எல்லாம் பிழையெண்டும் தங்கடை சாத்திரம் எல்லாம் பழைய காலத்திலையிருந்த ஞானியரும் முனிவராரும் உண்டாக்கி வைச்சதுகள் எண்டும் சண்டை பிடிப்பினம்.

நேர்மையாத் திறந்த மனத்தோடை கதைக்கிறவையோடை விவாதிக்கலாம். ஏமாத்திறதையே தொழிலாகக் கொண்டவையளோடை என்னத்தைக் கதைக்கிறது?

சனம் ஏமாற ஆயத்தம் எண்டா, ஏமாத்திறதுக்கு ஆக்களுக்குப் பஞ்சம் இல்லை. எண்டாலும் சில மாதிரியான ஏமாத்து வேலையள் சமூகத்துக்குக் கேடானது எண்டு தெரிஞ்சால் அரசாங்கம்

அந்த மாதிரியான ஏமாத்து வேலையளை நிப்பாட்டவும் சட்டத்தினுடைய பிடிக்குள்ளை கொண்டு வரவும் வேணும்.

மனிசர் நம்புகினம் அதை நாங்கள் மறிக்க ஏலாது எண்டு ஆருஞ் சொல்லலாம். எண்டாலும் நம்புகிற மனிசரை ஏமாத்துகிறது இன்னொரு கதை. அதாவை தான் சோதிடர்மார் எல்லாரும் தங்கடை தங்கடை பலாபலன்களாவை வாற கெடுதல்களுக்குப் பொறுப்பெடுக்க வேணும். தேவைெண்டால் நட்ட ஈடுங் குடுக்க வேணும்.

முன்னேறின நாடுகளிலை ஆரேன் டாக்குத்தர்மாரின்டை வைத்தியத்தாவை ஆருக்கேன் வருத்தங் கூடினாலும் வேற கெடுதல் நடந்தாலும் வழக்குப் போட்டு நட்ட ஈடு வாங்கச் சட்டத்திலை இடமிருக்குது. அதைவிடத், திரும்பத் திரும்பப் பிழை விடுகிற டாக்குத்தர்மாரைத் தொழிலிலையிருந்து நிப்பாட்டவும் இடமிருக்குது.

இங்கையும் எங்களின்டை சோதிடர்மார் எல்லாரையும் அரசாங்கத்தோடை பதியச் சொல்லி அவையடை பலாபலன்களையெல்லாம் எழுத்திலை குடுக்கச் சொல்லிப் பிழையாகப் போகிறதகளுக்குச் சனம் முறைப்பட்டு நட்ட ஈடு வாங்க ஒரு வழி செய்வினம் எண்டாப் பிறகு சாத்திரமும் இராது. சாத்திரிமாரும் இராயினம்.

இவ்வளவு காலமா நான் எழுதினதை வாசிச்சு உலகம் திருந்தாது எண்டு எனக்குத் தெரியும். எண்டாலும் நாலைஞ்சு பேரேன் அதாவை பிரயோசனம் அடைஞ்சிருந்தால் அது பெரிய விசயம். என்னை விட நூறு ஆயிரம் மடங்கு ஆழமாகவும் விரிவாகவும் இந்த விசயங்களை ஆராயஞ்சு பகுத்தறிவுவாதியள் பலபேர் எழுதியிருக்கினம். அதுகளை எல்லாம் தேடியறிஞ்சு சனத்திட்டைக் கொண்டு போகக் கொஞ்சப் பேராவது தெண்டிச்சால் கட்டாயம் அடுத்த தலைமுறையாவது உருப்படும். இல்லாவிட்டால் இன்னும் எத்தினை காலந்தான் ஏமாத்துவினமோ எனக்குத் தெரியாது.

(முற்றும்)

கடிகாரத்தின் நேர முள்ளானது சரியாக மாலை ஆறு மணியைத் தொட்டுக் கொண்டிருந்தது. வெளிச்சம் மெது மெதுவாக மங்கி இருள் சூழ்ந்து கொள்வதற்கு ஆயத்தமாகின்ற வேளை. அந் நேரத்தில் தான் கணேசன் தன்னுடைய காரியாலயத்தில் இருந்து வேலை முடிந்து வெளியே வந்து வீதியில் கிறங்கி நடக்கத் தொடங்கினான். பசி வயிற்றைக் கிள்ளியது.

வேலை முடிவதற்கு முன்னமே அவனுக்குப் பசிக்க ஆரம்பித்து விட்டது. அதனால் விரைவாக பஸ்ஸைப் பிடித்து நேரத்தோடு விட்டை போய்ச் சேர வேண்டியதுதான் என நினைத்துத் தன் சட்டைப் பையில் இருந்த சில்லறைக் காசுகளை மனதிற்குள்ளே ஒரு தடவை கணக்கிட்டு எண்ணிப் பார்த்துக் கொண்டான்.

எம்.எம்.முஹம்மட சப்ரி

◀ 300300 | ஜூலை - செப்டெம்பர் ▶

எல்லாமாகச் சேர்த்துப் பத்து ரூபாய் சில்லறைக் காசுகளாகப் பையில் இருந்தது. இது மாதத்தின் கடைசி நாள். அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களுக்கு மாதத்தின் நடுப்பகுதியில் சம்பளப் பணத்தைக் கொடுப்பார்கள். அவன் வேலை செய்வதோ தனியார் நிறுவனத்தில். சம்பளத்தை மாதத்தின் முதலாம் திகதியே போடுவது வழமை. எனவே அதனைக் காலையிற் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என நம்பினான். அதற்கான முன்னேற்பாடுகள் காரியாலயத்தில் நடந்து கொண்டிருந்தன.

ஒரு நாளைக்குக் கையில் பணம் இல்லை என்றால் அன்று முழுவதும் பைத்தியம் பிடித்துவிட்டது போலவே இருக்கும். முன்னோர்கள் சும்மாவா சொன்னார்கள், 'பணம் என்றால் பிணமும் வாய் திறக்கும்' என்று. பிணத்திற்கே அப்படி என்றால் சாதாரண மனிதர்களாகிய எமக்குப் பணம் கையிலே இல்லாவிட்டால் ஒரு நாளைக் கழிப்பதென்பது விக்கரமாதித்தன் முயற்சிதான்.

கணேசன் எடுக்கின்ற சம்பளம் அவனது அன்றாடச் செலவுக்கே சரியாக இருந்தது. சில வேளைகளிற் பணம் போதாமல் விடுவதும் உண்டு. இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாகக் கிடைத்தால்... என நினைக்கும் போதே திரும்பவும் பசி நினைவுக்கு வந்துவிட்டது.

பகற் சாப்பாட்டிற்கு வீட்டிலே மனைவி கட்டிக் கொடுத்த உணவு வயிற்றுக்குப் போதவில்லை. பசியின் கொடுமையால் சாப்பாடு கட்டுகின்ற கோப்பை கூட மிகவும் சிறியது என்று எண்ணத் தோன்றியது. அதனை விடக் அளவிற் கொஞ்சம் பெரியதாகப் பார்த்து ஒன்றை வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். இப்படி அவன் வாங்க வேண்டிய பொருட்கள் அதிகமாக இருந்தது. ஆனால் அதை வாங்கத்தான் அவனால் முடியவில்லை.

வீதியின் இரு மருங்கிலுமுள்ள கடைகளின் மேலே ஓரப் பார்வையைச் செலுத்திக் கொண்டு நடந்தான் கணேசன். பஸ் தரிப்பிடம் இன்னும் கொஞ்ச தூரந்தான் இருந்தது. பல்பொருள் பரப்பிய கடை, உடுப்புக் கடை, தேநீர் கடை.... தேநீர்

குடிக்கலாமா.... அப்போது தான் அவனுடைய பார்வையிலே ஒரு பேக்கரி தென்பட்டது.

இங்கு ரொட்டி, பாண், பணிஸ், கேக் போன்ற எல்லாவிதமான பண்டங்களும் கிடைக்குமே என எண்ணியவனாக பஸ் வருவதற்கு இன்னும் பதினைந்து நிமிடங்கள் இருக்கின்றதே என நினைத்துக் கொண்டு அவன் பஸ் தரிப்பிடத்திற்குச் செல்லாமல் நடையின் திசையை மாற்றிக் கொண்டு பேக்கரிக்குச் சென்றான். கடையில் அதிகங் கூட்டமாக இருந்தது.

கடைக்காரன் மின்னலை விட வேகமாகச் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தான். கணேசன் எல்லாரும் வாங்கி முடியு மட்டும் ஐந்து நிமிடம் பொறுமையாகக் காத்துக் கொண்டு நின்றான். கூட்டம் கலைந்த பின்னர் கடைக்காரன் கணேசனின் பக்கம் தன் பார்வையைத் திருப்பினவனாக "உங்களுக்கு என்ன வேணும்?" எனக் கேட்க "பணிஸ் இருக்கா?" என்றான்.

"இங்கே சாப்பிடவா, எடுத்துக்கிட்டுப் போகவா?" "இங்கே சாப்பிடத்தான்" எனக் கணேசன் கூற கண்ணாடிப் பெட்டியில் கைகளை நுழைத்து அழகாக நேர்த்தி குலையாத வண்ணம் ஒன்றின் மேல் ஒன்றாக அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த இனிப்புத் தடவிய பணிஸ்களில் ஒன்றை எடுத்து அதனை மூன்று துண்டுகளாக வெட்டி ஒரு தாளிலே வைத்துக் கொடுத்தான் கடைக்காரன்.

கடைக்காரன் அதை வெட்டும் போதே கணேசனின் நாக்கில் எச்சில் ஊறியது. கணேசன் அத் துண்டுகளில் ஒன்றை வாயில் வைக்கும் முன்பே எங்கிருந்தோ "அண்ணா, அண்ணா" எனச் சத்தமிட்டுக் கொண்டு நான்கு ஐந்து சிறுவர்கள் ஓடி வந்து அவனைச் சுற்றிக் கொண்டார்கள். "எனக்குத் தாங்க அண்ணா" என்று ஒவ்வொருவரும் தத்தமது கைகளை நீட்டினர்.

வாய்க்கும் கைகளுக்கும் இடையில் கணேசன் தயங்கித் தயங்கித் தடுமாறித் திகைத்தபடி நின்றான். அந்தச் சிறுவர்களைப் பரிதாபமாகப் பார்த்தான். எல்லோரும் பத்து பன்னிரண்டு வயதுக்குட்பட்ட சின்னஞ் சிறியவர்கள். வாழ்க்கையை அறியத் துடிக்கின்ற வயது. சிறுமிகள் கிழிந்த

சட்டையும் கிழிந்த பாவாடையும் குளிக்காத உடம்போடும் எண்ணெய் வைத்திராத முடியுமாக மூக்கைச் சிந்திக் கொண்டு நின்றார்கள்.

அனைவரது பார்வையும் அவனுடைய கைகளில் இருந்த பண்டத்தினையே கூச்சம் இல்லாமல் வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டு இருந்தது. கணேசன் கையில் வைத்திருந்த பணிஸ் துண்டுகளில் ஒரு துண்டை அங்கே நின்றிருந்த ஒரு பையனிடம் கொடுத்தான். அவன் அதை வாங்கிக் கொண்டு உடனே ஓடிப் போய் விட்டான். ஏனைய சிறுவர்கள் தமக்கும் கிடைக்கும் என கணேசனை ஆவலுடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

மீதியாக இருந்த இரண்டு துண்டுகளையும் சிறிய சிறிய துண்டுகளாகப் பிரித்து ஆளுக்கொன்று வீதம் கொடுத்தான். இப்போது அவனது கையில் எதுவுமே இல்லை. ஆனால் பக்கத்தில் எதுவுமே கிடைக்காத எஞ்சிய இரண்டு சிறுமிகளும் 'எங்களுக்கு இல்லையா' என்ற ஏக்கத்தோடு அவனைப் பார்த்தபடி நின்று கொண்டிருந்தார்கள்.

உள்ளே இருந்து இவை அனைத்தையும் கவனித்துக் கொண்டிருந்த கடைக்காரன் "என்ன சேர் அவனுங்களுக்குக் குடுத்திட்டங்க. அவனுங்களுக்கு இதே வேலை. டேய் எல்லாரும் போங்கடா" என்று சிறுவர்களை விரட்டினான். நகர்வது போல பாவனை செய்து விட்டு அவ்விடத்தை விட்டுப் போகாமல் நின்றார்கள் அந்தச் சிறுவர்கள். "என்ன செய்யிறது. இல்லேன்னு சொல்ல முடியாது. போனாப் போகட்டும். இன்னொன்று கொடுங்க" என்றான்.

கடைக்காரன் இன்னொரு பணிஸை வெட்டி அவனிடம் நீட்டினான். சுற்றியிருந்த ஒன்றிரண்டு பேர் அவனை வேடிக்கையாலும் விசித்திரமாகவும் பார்த்தபடி நிற்க கணேசன் மௌனமாக பணிஸை எஞ்சிய சிறுவர்களுக்குப் பங்கிட்டுவிட்டு கடைக்காரனிடம் "எவ்வளவு" என்றான். "ரெண்டு பணிஸ்தானே, ஏழு ரூபா" என்றான் கடைக்காரன். கணேசன் தன்னிடமிருந்த அந்த மாத்தின் கடைசி ஏழு ரூபாயை கடைக்காரனுக்குக் கொடுத்தான்.

புதியதின் உருவாக்கம்

சின்னதாய் ஆரம்பித்த செதுக்கல்
சிறிது சிறிதாய் பரவி
சிற்பத்தில் சிலபகுதிகளை
வெளித் தள்ளியது.

பதமான உளி ஒரு கையில்
பலமான சுத்தியல் மறு கையில்
இனிய இசையைப்
பொறுமையாய் மீட்டும்
இசைக் கலைஞன் போல்
ஒரே சீராய்ச்
செதுக்கலைத் தொடருகிறான்.

ஒரு கருவின் சுமை போல
உலகம் ஒன்றிற்கான
கனவைப் போல
பிரசவத்தின் பிரயத்தனமாய்
ஆழ்தேடல் பொதிந்தது
உருவாக்கம்.

புதிய ஒன்றை
ஏற்க மறுக்கும் எத்தர்களின்
எதிர்ப்போ சுலபமாயில்லை.

செதுக்கச் செதுக்கச்
சிதைக்கிறார்கள்
சிதைக்கச் சிதைக்கச்
செதுக்குகிறான்
பிசிறில்லா இனிய இசையாய்ச்
செதுக்கலின் தாளம்.

"புதிய ஒன்றிற்கான
பயணத்தில்
தோல்விகள் தற்காலிகமானவை"
சிரித்தபடி சொல்கிறான்.

கிருஷ்ணா

குருமை

மேய்ச்சாலும்...

ஆதவா அ.சிந்தாமணி

நாங்கள் சின்னப் பெடியளாக இருக்கேக்கை ஊரிலை ஒரு பழமொழி சொல்லுவனை, ஹ்ஹ்கோழி மேய்ச்சாலும் கோரணமேந்திலை மேய்க்கோணும்,, எண்டு. எனக்கு அப்ப இங்கிலிஸ் அறவே ஓடாது தானே. கோரணமேந்து எண்டால் என்னெண்டு விளங்கேல்லை. நான் நினைச்சன் கோழி வளக்கிறதூக்கு ஏத்த கிடம் கோரணமேந்து எண்டு. ஏனெண்டால் அப்ப மாம்பழம், பிலாப்பழம், ஆட்டிறைச்சி எல்லாத்துக்கும் ஒவ்வொரு ஊர் விசேசம் எண்டு சொல்லுவினம். சிலநேரம் வகுப்பிலை சண்டையும் வரும், ஆரின்டை ஊர் அம்பலவி கின்பு மெத்த எண்டு. அதாலை எனக்குச் சில நேரம் நன்மையும் கிடைச்சிருக்குது. சாப்பிட்டுப் பாத்துச் சொல்லிறன் எண்டு ரண்டு முண்டு பேர் வீட்டுப் பழத்தை வாங்கித் திண்டிருக்கிறன். தமைய என்னெண்டாப் பழம் கின்புக் குறைய எண்டு சொன்ன ஆக்கள் பிறகு என்னோடை கதைக்கிறது குறைய. வழக்கம் போலை வேறை எங்கையோ போகப் பாக்கிறன்.

எங்கடை ஒண்டு விட்ட அக்காவுக்குக் கொழும்பிலை ஒரு கொம்பனியிலை உத்தியோகத்திலை இருந்த ஒருத்தரைக் கலியாணம் பேசி வந்துது. மாப்பிள்ளையிலை ஒரு குறையுஞ் சொல்லேலாது எண்டாலும் அவருக்குக் கோரணமேந்திலை உத்தியோகம் இல்லை எண்டு எல்லாருக்கும் பெரிய யோசனை. ஏனெண்டாப் பெஞ்சன் இல்லையாம். கலியாணம் தட்டுப்பட்டுப் போகப் பாத்துது. அப்ப கொழும்பிலை கனகாலம் இருந்த ஒரு பெரியப்பா வந்து விளங்கப்படுத்தி ஒரு மாதிரிச் சரிக்கட்டி விட்டார். அதோடை இல்லாமை, அக்காவுக்கும் ஆளைப் பிடிச்சுப் போச்சு. பெரியம்மா கலியாண வீட்டுக்குள்ளை கொஞ்சம் கண்கலங்கித் தான் இருந்தா. மாப்பிள்ளைக்குப் பெஞ்சன் இல்லை எண்ட யோசனையாத் தான் இருக்க வேணும்.

பிறகெல்லாம் நிலவரங்கள் கண்டபடியும் மாறிப் போச்சு. எஞ்சினியர் டாக்குத்தர் எண்ட மாதிரி ஏதாவது படிச்சாலொழியத் தமிழருக்கு லேசிலை கோரணமேந்து உத்தியோகம் கிடையாது. அதாலை, அவைக்கு நல்ல சீதனம் குடுத்தாத் தான் அவை தரவழியள் ஆரையேன் கலியாணங் கட்டுவினம். பிறகு பிறகு தான் எல்லாரும் வேறை வேறை உத்தியோகங்களைப் பற்றியுங் கேள்விப்பட்டினம்.

படிச்சம் வேலை இல்லை எண்ட நிலைமை முழு நாட்டுக்கும் வந்த பிறகு தான், சிங்கள ஆக்களுக்குள்ளை எழுவத்தோராம் ஆண்டு பெரிய குழப்பம் வந்து ஆயிரக் கணக்கிலை இளம் ஆக்கள் செத்துப் போனவை. யூனிவேசிறிற் படிப்புக்குப் பிரச்சினை எண்டு யாழ்ப்பாணத்திலை துவங்கின சண்டை எங்கெங்கையோ போய் இண்டைக்கு அரைவாசித் தமிழரை அகதியளாக்கிப் போட்டுது.

எண்டாலுஞ் சில இடங்களிலை அகதியா இருக்கிறது பெருமையான விசயம். இந்த ஊரிலை அகதியாக இருக்கிறதாக்கும் மறியலிலை இருக்கிறதாக்கும் கன வித்தியாசம் இல்லை. சில மாதிரியளிலை மறியல் பறவாயிலை எண்டு சொல்லுவன்.

இந்த ஊர் சண்டையாலையும் வேறை

சீரழிவுகளாலையும் அழிஞ்சு கொண்டு போகேக்கையும் கோரணமேந்து உத்தியோகமே தமிழருக்கு இல்லை எண்டு ஆளாளா ஊரைவிட்டு ஓடேக்கையும் இங்கை புதுமாதிரியான ஒரு தொழில் முனைச்சுது.

சனங் கஷ்டப் படுக்கை, பலமாதிரிச் சாத்திரங்களும் சாத்திரிமாறும் பெருகுவினை. கோயில்களிலையும் அரிச்சனை நேத்திக்கடன் எண்டு நல்லாக் காசு சேரும். அதைவிடச் சூதாடுகிறதும் சில்லறைக் களவுகளும் ஏமாத்தும் பெருகும். நான் அதுகளைச் சொல்லேல்லை. இது கோரணமேந்து உத்தியோகத்தக்கு எதிர்ச்சொல்லு, நொண் கோரணமேந்து உத்தியோகம் எண்டு சொல்லுவினம்.

அங்கை சிலபேருக்குக் குடுக்கிற சம்பளங்கள் வெளிநாட்டிலை உத்தியோகம் பாத்தாலும் கிடையாது. எனக்குத் தெரிஞ்சு ஒருத்தர் படிச்ச ஆள். ஆனால் உலகந் தெரியாத தரவழி. இங்கிலிசிலை நல்லா எழுதுவார் எண்டு எழுதுவிப்பினம். அந்தாளும் சமூக சேவை செய்யினம் எண்டு சொல்லிக் கன காசு கேக்க மாட்டார். பிறகு தான் கண்டு பிடிச்சார். தான் ரண்டு முண்டாயிரத்துக்குச் செய்த வேலையளைக் கொண்டு கோடிக் கணக்கிலை வெளிநாட்டிலையிருந்து எடுக்கினமெண்டு. பிறகு என்ன யோசனையோ. இந்த என்.சி.ஓ. எண்டிற நொண் கோரணமேந்து வேலையள் எதுவுமே செய்ய ஏலாது எண்டு சொல்லிப் போட்டார். கூட்டித் தாறம் எண்டினம். ஆள் அசையேல்லை.

எல்லா என்.சி.ஓமாருக்கும் கொழுத்த சம்பளமெண்டிலை. ஆனால் உச்சங் கொப்பிலை உள்ளவை நல்லா அள்ளுகினம். அவையோடை அண்டியிருக்கிறவைக்கும் குறையிலை. என்.சி.ஓக்குள்ளை போனவை, பிறகு வெளியிலை வந்து பிரயோசனமா எதுவுமே செய்கினமில்லை எண்டு தான் கேள்வி. எண்டாலும் “காத்துள்ள போதே தூத்திக் கொள்ளு” எண்டு தானே பழமொழி.

ஊர் எக்கேடு கெட்டாதலென்ன தாங்கள பிழைச்சாப் போதும் எண்டு நினைக்கிறவை “எருமை மேய்ச்சாலும் என்.சி.ஓவிலை தான் மேய்க்க வேணும்” எண்டு தான் சொல்லுவினை!

வாசகர் கடிதங்கள்

ஆசிரியர்,

தாயகம்

கொழும்பு - 12

தாயகத்தில் ஒரு புதிய மொழி வழக்கு புகுத்தப்பட்டுள்ளது. பற்றிஸ் லுமும்பா ஜான் பேட்ரஸ் அரிஸ்டிட், கஸ்லோஸ், சாகஸ் பிராகா, பொஸ்னியா-ஹெர்செகவினா, ஸ்ரெப்நின்ஸ்ஸா, ஷோம்பே, ஒப்பரேஷன் பரக்குடா, கொங்கோ, ப்ருஸெல்ஸ் என்று பிறமொழிப் பெயர்களை எழுதி வந்தது தாயகம்.

ஆனால், தாயகம் 73வது இதழ் முன் உள் அட்டையில் மு'இன் பெஸ்ஸைஸ்ஸோ என்றிருந்தது. நான் அதை மு'இன் ஒற்றைக் கொம்பு பிஸ்ஸைஸ்ஸோ என்று வாசித்தேன். ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் (பக்கம் 3) முன்தானெர் அல்-ஐடி என்று ஒரு பெயர் எழுதப்பட்டிருந்தது. நான் வாசிக்கும் போது முன்-தா-ஒற்றைக் கொம்பு-இஸற்-அல்- சங்கிலிக் கொம்பு இஸற் டி என்று வாசித்தேன். தொடர்ந்து போகும் போது லாங்ஸ்வன் என்றிருந்தது. நான் லாங்ஸ்-ட்டி-ன் என்று வாசித்தேன். 47ம் பக்கத்தில் Tரோ என்றெழுதிவிட்டு அதை (Tarot) என்று வாசிக்கும்படி குறிப்பால் உணர்த்தப்பட்டிருந்தது. 53ம் பக்கத்தில் கைஸ் அகமட் கைஸ் என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. அதை சங்கிலிக் கொம்பு-எவ்-ஸ் அகமட் சங்கிலிக் கொம்பு-எவ்-ஸ் என்று வாசித்தேன்.

74ம் இதழின் முன் உள் அட்டையில் ஹB°ப ஜலீB என்றிருந்தது. வாசிக்க முடியவில்லை. 12 ஆக இருந்திருந்தால் மேலே உச்சரித்தது போல இரண்டு உதடுகளும் மெல்லத் தொட 'பி' என்று உச்சரித்திருப்பேன். ஆனால் ஈ யையும் டி பையும் எப்படி உச்சரிப்பது என்று தெரியாமல் மயங்கி விட்டேன். 17ம் பக்கத்தில் லால் டிஸன்த் என்றிருந்தது. லால் பிசந்த் என்று வாசித்தேன். பக்கம் 28ல் ஹான் குெய் 2° என்றிருந்தது. எனது தமிழறிவுப்படி ஹான் ஒற்றைக்கொம்பு-எவ்-ய் வரை சென்றேன். 2° ஐ எப்படி உச்சரிப்பதென்று தெரியவில்லை. 25ம் பக்கத்தில் அஹ்மட் ஈரால் ஐ அஹ்மட் எவ்ரால் என்றே வாசித்தேன். 45ல் டிமாஸ் கஸ்டெயோன் மரியானா எஸ்பினோசா என்றிருந்தது. அதை டிமாஸ் கஸ்-ஒற்றைக்கொம்பு-ட்டி-யோன் மரியானோ எஸ்பினோ- இஸற்-அரவு என்று வாசித்தேன். பின் உள் அட்டையில் B°லாண்ட் அல் ஹைDரி என்றிருந்தது. B° ஐ வாசிக்க முடியவில்லை.... லாண்ட் அல் ஹை-டி-ரி என்று வாசித்தேன்.

தாயகம் போன்ற மிகக் காத்திரமான தமிழ் இதழில் ஏன் இந்த விச(ர்)ப் பரீட்சை என்று தெரியவில்லை. உலகில் உள்ள எல்லா மொழிகளிலுமுள்ள சொற்களை அதே உச்சரிப்போடு தமிழில் எழுத வேண்டும் அல்லது உச்சரிக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பதும், தமிழ்ச் சொற்களை அதே உச்சரிப்போடு பிறமொழிகளில் உச்சரிக்க வேண்டும் அல்லது எழுத வேண்டும் என்று அடம்பிடிப்பதும் சினிமா நடிகர் வடிவேலு கூறுவதுபோல "சின்னப்புள்ளத் தனமானது" என்று தான் கூற வேண்டும்.

ஒரே மொழியின் உச்சரிப்பு இடத்துக்கிடம், ஊருக்கு ஊர், நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடுகின்றது. குறிப்பிட்ட ஒரு தமிழ்ச் சொல்லை யாழ்ப்பாணத்தார் உச்சரிப்பதற்கும், மட்டக்களப்பார் உச்சரிப்பதற்கும், இலங்கை முஸ்லிம்கள் உச்சரிப்பதற்கும், மலைநாட்டார் உச்சரிப்பதற்கும், தமிழ் நாட்டார் மாவட்டத்துக்கு மாவட்டம் உச்சரிப்பதற்கும், புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழர்கள் உச்சரிப்பதற்கும் வேறுபாடு உண்டு. ஆங்கில மொழி உலகு முழுவதும் ஒரே மாதிரியாக உச்சரிக்கப்படுவதில்லை. தென்கிழக்கு இலண்டனில் பேசப்படும் ஆங்கிலம் Standard English எனப்படுகின்றது. அதே ஆங்கில உச்சரிப்பை இலண்டனில் மற்றப் பகுதிகளில் உள்ள ஆங்கிலேயர்கள் கூட மேற் கொள்வதில்லை.

நிலைமை இப்படி இருக்கும் போது, லத்தீன் மற்றும் வட அமெரிக்க, ஐரோப்பிய, கிழக்கு ஐரோப்பிய, மேற்காசிய, மத்தியாசிய, கிழக்காசிய மற்றும் ஆபிரிக்க, அவுஸ்திரேலிய, பொலினீசிய மொழிகளிலிருந்து ஆங்கிலத்தின் ஊடாக தமிழில் புகுந்த பிறமொழிச் சொற்களை அவற்றின் உச்சரிப்பிற்கு நூற்றுக்கு நூறு விழுக்காடு சரியாகத் தமிழில் உச்சரிக்க வேண்டும், எழுத வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பது எவ்வளவு பொருந்தும்?

பிறமொழிச் சொற்களைத் தமிழில் எழுத இப்படி உச்சரிப்பு, எழுத்துப் புரட்சி செய்யும் புரட்சிவாதிகள் பல நூற்றாண்டுகள் யாழ்ப்பாணத்தை Jaffna என்றும் மட்டக்களப்பை Batticaloa என்றும் தூத்துக்குடியை Tuticorin என்றும் திருவல்லிக்கேணியை Triplicane என்றும் சோழமண்டலத்தை Coromandel என்றும் தமிழை Tamil என்றும் ஆங்கிலத்தில் எழுதுவதையும் உச்சரிப்பதையும் திருத்த ஏன் முன்வரவில்லை.

தமிழ் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் பழைமை வாய்ந்த மொழி. கட்டுக்கோப்புடன் நெகிழ்வுத் தன்மையும் கொண்டது. அதனால் தான் பன்னூற்றுக் கணக்கான சமஸ்கிருத மற்றும் பிறமொழிச் சொற்கள் கலந்தும் தமிழ் இன்றும் தமிழாகவே இருக்கின்றது. ஜ, ஸ, ஷ, ஹ போன்ற கிரந்த எழுத்துக்களை உள் வீட்டில் எடுக்காவிட்டாலும் தேவையின் பொருட்டு அவுட் ஹவுசில் வைத்திருக்கிறது.

தமிழில் உள்ள வல்லின மெய்யெழுத்துக்கள் ஆறும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஒலிப்புகள் உடையன. உதாரணத்துக்குக் - கடல், பகல், தங்கம் ஆகிய சொற்களில் ககரம் மூன்று விதமாக ஒலிக்கப்படுகின்றது. கடல் என்ற சொல்லில் மு போலவும், பகல் என்ற சொல்லில் ற் போலவும், தங்கம் என்ற சொல்லில் பு போலவும் இது ஒலிக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு ஒரே எழுத்து வெவ்வேறு சூழல்களில் வேறுபட ஒலிக்கப்படுமாயின் அந்த வேறுபட்ட ஒலிகளை அவ்வெழுத்தின் மாற்றொலிகள் என்பர். அவ்வெழுத்தை ஒலியன் என்பர்.

பெயர்களில் சொல்முதல் எழுத்துக்கள் அதே மூல உச்சரிப்பைக் கொண்டதாகத்தான் தமிழிலும் இருக்க வேண்டும் என்றால் தேவைக்கேற்றவாறு தமிழ் வரி வடிவத்துடன் இணைந்து போகும் கிரந்த எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்தலாம். சமஸ்கிருதம் எழுதப்படும் தேவநாகரி எழுத்துக்களின் ஒலிகளைத் தமிழில் குறிக்க அதே தேவநாகரி எழுத்துக்களைத் தமிழில் சேர்க்காமல் தமிழ் வரி வடிவத்துடன் ஒத்துப் போகும் கிரந்த எழுத்துக்களான ஜ, ஸ, ஷ, ஹ போன்றவற்றைப் பயன்படுத்துகின்றோம். அதே போல டிஇ பஇ னஇ ணஇ க போன்ற எழுத்துக்களின் ஒலிகளைக் குறிக்கப் பொருத்தமான கிரந்த எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்தலாம். அவை தமிழ் வரி வடிவத்தோடு ஒத்துப் போகும். அதைவிடுத்து ரோமன் எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்தியிருப்பது நன்றாக இல்லை. அழகுணர்ச்சியும் கொஞ்சம் வேண்டும். அது இல்லாவிடில் தமிழின் அழகையும் இனிமையையும் காப்பாற்றமுடியாது. தமிழ் என்பது ஒருசிலரின் முதுசம் அன்று; ஏழுகோடி மக்களின் மொழி.

ச. ஜேகநேசன்

6/2 புனித சில்வெஸ்டர் வீதி,

கல்கிசை - 10370

2009-06-01

எதிர்வினை

தமிழர் தாயகமும்

தாயகத்தின் நோக்கம் தமிழ் மூலம் உலக மொழிகளைக் கற்பிப்பதோ அயற் சொற்களை அயல் மொழிகளில் உள்ளவாறே உச்சரிக்கச் செய்விப்பதோ அல்ல. தமிழரின் பேச்சுவழக்கில் உள்ள அயற் சொற்களை அவை பேச்சில் வழங்குகிறவாறும் ஒரு அயற் பேரைச் சரிவர அறியும் ஒருவர் தமிழிற் பேசுகையில் எவ்வாறு அதை உச்சரிப்பாரோ அதை இயன்றவரை குழப்பத்துக்கு இடமின்றியுந் தமிழில் வழங்குவதே அதன் நோக்கம். அதற்குக் குறைந்தபட்சம் தேவையான அடையாளங்கள் சேர்க்கப் பட்டுள்ளன. எல்லாரும் ஏற்கக் கூடிய ஒரு புதிய தமிழ் வரிவடிவ முறை விரைவில் வர வேண்டும் என்பது எமது எதிர்பார்ப்பு.

எந்த ஒரு எழுத்து முறையும் பழக்கமும் பயிற்சியும் இன்றிக் கைவராது. தாயகம் அயற் பேர்களை எழுதப் பயன்படுத்துகிற குறியீட்டு முறை, முப்பது வருடங்கட்கு முன்பிருந்தே “ஊற்று”, “அலை” தொடங்கிப் பல வேறு சிறு சஞ்சிகைகளில் நடைமுறையில் இருந்து வந்துள்ளது. அதிற் சில பிரச்சனைகள் தவிர்க்க இயலாதன. ஆயினும் அதன் விதிகள் எளியன. அவற்றை விளங்கிக் கொள்ளப் பெரும் முயற்சி தேவையில்லாததாலேயே தூய்மைவாதிகளிடமிருந்து அவற்றின் பாவனை பற்றிப் பலவாறான மறுப்புக்கள் எழுந்த போதும், அவற்றின் பயன்பாட்டிற் பாரிய குழப்பம் இருப்பதாக முறைப்பாடுகள் எழவில்லை.

திரு. ஜேசுநேசன் புதிய வரிவடிவங்கட்கான தேவையை முடிவில் ஏற்பது ஆரோக்கியமான அறிகுறி. தேவநாகரி, கிரந்த எழுத்துக்களை விடவும் ரோமன் எழுத்துக்கள் பரிச்சயமானவை என்பதாலேயே பின்னவை பயன்படுத்தப்பட்டன. விளக்கக் குறிப்பின்றியே அவை பலரால் விளங்கிக் கொள்ளப்பட்டன. கிரந்த எழுத்துக்கள் என்பன பெருமளவும் இன்றைய மலையாள எழுத்துக்களே. கிரந்தத்தில் z, f கிடையாது. ga, ta, dha, ba, fa என்பனவற்றுக்கு உரியவற்றை இன்றைய சிங்களத்தினின்று எளிதாகவே பெறலாம். சிங்கள, மலையாள எழுத்துக்கள் வடிவில் மிகவும் ஒத்தன. இலங்கையில் அவை சற்று எளிதாகவே விளங்கக் கூடும். தமிழகத்திற் சிங்கள, மலையாள, கிரந்த, தேவநாகரி எழுத்துக்கள் எவ்வளவு பரிச்சயமானவை என்று கூற இயலாது. நாம் விழைவன, நீண்டகாலத் தீர்வு தொடர்பானவையுங் கூட. புதிய கருத்துக்களின் நடைமுறை மூலம் ஒரு நல்ல தீர்வு வர இயலும்.

உடனடித் தேவைக்கான அதி எளிய பரிகாரமாகவே தாயகம் பயன்படுத்துகிற மேலதிக வரிவடிவங்கள் உள்ளன. எந்தப் புதிய வரிவடிவத்தைப் பயன்படுத்தினும் உகர, ஊகார வரிசை என வரும் போது தமிழ் வழக்கிற்குள் ஏற்கனவே உள்ள * , * (ஸ* , ஸ* விற் போன்று) அடையாளங்கள் தான் அதி பொருத்தமானவை. அவை விளங்கிக் கொள்ள எளிமையானவையுங் கூட.

சிறிது முயற்சியுடன் மட்டுமே எதையும் பயில முடியும். தவறாக வாசிப்பதற்கு நண்பர் எடுத்துள்ள முயற்சியில் ஒரு சிறு பகுதி புதிய முறையைப் பயிலவதற்குப் போதுமானது. “Tarol” என்பதன் உச்சரிப்பு Tரோ என்பதாலேயே அது அவ்வாறு தரப்பட்டிருந்தது. அது பிரெஞ்சுச் சொல்லு. அது சரியாகவே அமைந்துள்ளது.

“கஸ்டெயொன்” என்பதை ‘கஸ் ஒற்றைக் கொம்பு ட்டி யோன்’ என்றும் அவ்வாறே சிரமப்பட்டுப் பிற சொற்களையும் ஒருவர் குழப்பி வாசிக்க முடியுமாயின், தமிழின் இருபது ஆண்டுகள் முந்திய சீர்திருத்தத்தை ஏற்காத ஒருவர் “பொன்னாலை” என்பதைப் “பொன்ன அரவு வளையற் கொம்பு” என்று வாசிக்க இயலும். அதிற் கூடிய நியாயமுண்டு. வேறெவரும் “கௌபீனம்” என்பதை “ஒற்றைக் கொம்பு களபீனம்” என்றும் மேலும் எவ்வாறும் வாசித்துக் கொண்டு போகலாம். வலிந்து குறை காண்பது எவர்க்கும் எளிது. ஆக்கமான விமர்சனங்கள் எளியன அல்ல.

பிற வாதங்கள் பலவும் தாயகத்தின் குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்குச் சம்மந்தமில்லாதவை. தமிழ்ப் பேர்கள் பிறமொழிகளிற் தவறாக வழங்குவதைத் திருத்துவது அம் மொழிகளைப் பேசி எழுதுகிற தமிழ் அறிஞர்களும் தலைவர்களும் மேற் கொள்ள வேண்டிய முக்கியமான பணி. அதற்குப் புரட்சி தேவையில்லை. கொஞ்சம் முயற்சி தேவை. புகையிரத நிலையக் கரும் பீடத்திலேயே அதைத் தொடங்கி வைக்கலாம். தாயகத்தில் அதைச் செய்ய அது ஆங்கில ஏடல்ல. தாயகம் முடிந்தளவும் எளிய தமிழையே ஊக்குவித்து வந்துள்ளது.

ஆசிரியர் குழு சார்பாக

குமாரி எங்களுடைய வீட்டுக்கு வந்த போது வயது பத்திற்கு மேல் கிருக்காது. கிரத்தினபுர்ப் பகுதியில் ஏற்பட்ட மண்சரிவு ஒன்றின் போது முழுக் குடும்பத்தையும் கிழந்து விட்டதாகச் சொன்னாள். எப்படிக்கேகாலையில் நாங்கள் கிருந்த வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தாள் என்று கின்று வரை அவளுக்குந் தெரியாது. எனக்குந் தெரியாது. எப்படியோ வந்து சேர்ந்தாள். அப்போது எங்களுக்கு நான்கு வயதில் ஒரு ஆண் குழந்தையும் கிரண்டு வயதில் ஒரு பெண் குழந்தையும் கிருந்தார்கள். எங்கள் குடும்பம் பணக்காரக் குடும்பம் கில்லை. என்றாலும் ஊர்ந் சீறிகு காணியும் அளவான ஒரு வீடும் கிருந்தன. என் கணவர் அரசாங்க உத்தியோகத்தில் நல்ல பதவியில் கிருந்தார். எனவே குறையில்லாமல் வீடு நடத்தக் கூடியதாக கிருந்தது. எனக்கு வீட்டில் வேலைக்காரரை வைத்திருக்க விருப்பமில்லை. அதனால் வருகிற தொல்லைகளை விட எல்லா வேலைகளையும் முடிந்த வரை நானே செய்து கொள்வது நல்லது. அவசியமானால் யாரையாவது கூலிக்குப் பிடித்துச் செய்வீப்பேன். என் கணவருக்குத் தோட்ட வேலை செய்ய விருப்பம் என்பதனால் அது அவருடைய பொறுப்பாயிருந்தது. எனக்கு நாற்பது வயதில் நார்ப்பிடிப்பு வரத் தொடங்கிய போது பகலில் வந்து பாரமான வேலைகளைச் செய்வதற்கு என் கணவர் யாரையாவது அமர்த்துவார். பெரும்பாலும் ஆண்களாகவே கிருப்பார்கள். சில சமயம் பெண்களும் உதவிக்கு வந்திருக்கிறார்கள்.

குமாரியின் குடும்பப் பின்னணி தெரியாமலே நாங்கள் அவளை வீட்டில் வைத்துக் கொண்டோம். என்றாலும் பதினான்கு வயதுக்குக் குறைந்தவர்களை வேலைக்கு அமர்த்துவது

சட்ட விரோதம் என்பதால் அவனைப் பாடசாலைக்கு அனுப்பினோம். என் கணவருக்கு அரசாங்க உத்தியோகத் தொடர்புகள் இருந்ததால், குமாரிக்குப் பாடசாலையில் இடம் எடுத்துக் கொடுப்பதும் பிறப்புச் சான்று ஒன்றைப் பெறுவதும் சிரமமாக இருக்கவில்லை. அவ்வளவு சிரமப்பட்டும் குமாரிக்குப் பாடசாலைக்குப் போக விருப்பமில்லை. மூன்று வருடங்கள் என் வற்புறுத்தலுக்காக ஒரு படி போய் வந்தாள். பிறகு ஒரேயடியாகப் போகமாட்டேனென்று விட்டாள். பல விதமாக மிரட்டிப் பார்த்தேன். எதுவுமே பலிக்கவில்லை.

குமாரியைப் பற்றி எங்களுக்கு அதிகம் தெரியாது என்பது போக, அவள் எங்களுடன் இப்போது பதினெட்டு வருடங்களாக இருந்து வருகிறாள் என்பதும் அனாதையான அவளை நாங்கள் வளர்த்து வருகிறோம் என்பதும் ஊரறிந்த விடயம். அவளுடைய உறவினர்கள் யார் என்று ஊரில் விசாரித்த போது யாருமே உறவு கொண்டாட விரும்பவில்லை. அதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியாது. என்றாலும் ஏழெட்டு வருடங்கள் முன்பு என் கணவர் கேகாலையிலிருந்து வேலை மாற்றலாகி பதுளையில் நாங்கள் இருந்த போது, அவளுடைய சிறிய தகப்பன் முறை கொண்டாடிக் கொண்டு சுமனசேகர என்று ஒருவன் வந்தான். கண்டவுடனேயே எனக்கு ஆளைப் பிடிக்கவில்லை. என்றாலும் குமாரியை அழைத்து அவனுடன் பேச விட்டேன். குமாரியை விட ஏழெட்டு வயது தான் அதிகம் இருக்கும். தாய்வழிச் சொந்தம் என்றானாம். குமாரியை அழைத்துக் கொண்டு போகிற நோக்கமாக இருந்திருக்கலாம். குமாரி அவனிடம் என்ன சொன்னாளென்று நான் கேட்கவில்லை. அவனைப் பற்றிக் குமாரி என்னிடம் பேசவுமில்லை. போகு முன் அவன் தன்னுடைய முகவரியை ஒரு சிறிய தாளில் எழுதி அவனிடம் கொடுத்தான். அதைமட்டும் அவள் என்னிடம் தந்தாள். ஒவ்வொரு முறையும் நாங்கள் ஊர் மாறும் போதும் அவனுக்குத் தெரிவிப்போம். அவன் இரண்டு வருடங்கள் முன்பு ஒரு முறை வந்து போனான். குமாரிக்கு ஊரில் ஒரு மாப்பிள்ளை பார்த்திருப்பதாகச் சொன்னான். குமாரி தனக்குக் கலியாணத்தில் அக்கறையில்லை என்று சொல்லி விட்டாள்.

குமாரிக்குக் கலியாணம் பேசுவதற்குப் போன ஏழெட்டு வருடங்களாக நான் பலமுறை முயன்றிருக்கிறேன். குமாரி பெரிய அழகியில்லை. என்றாலும் பார்வைக்கு இனிமையான தோற்றமும் பண்பான நடத்தையுங் கொண்டவள். சிலர் அவளைக் கேட்டு என்னிடம் வந்தார்கள். எப்போதுமே குமாரி ஏதாவது சொல்லி மறுத்து விடுவாள்.

குமாரி பாடசாலைக்குப் போக மறுத்த காலந் தொட்டு வீட்டில் எதையாவது செய்து கொண்டிருப்பாள். சமையலைத் தயாரிப்பதிலும் வீட்டைத் துப்புரவாக வைத்திருப்பதிலும் எனக்கு உதவுவாள். அவளுக்குப் பதினேழு பதினெட்டு வயதான போது எனக்கு நாரிப்பிடிப்பு வரத் தொடங்கி விட்டது. அப்போது தொடங்கி உள் வீட்டு வேலைகளையெல்லாம் குமாரியே பொறுப்பேற்றாள். ஓய்வு நேரங்களிலே, தையல், பூ வேலை என்று என்னிடம் பழகியதை என்னை விடத் திறமையாகவே செய்வாள்.

அவளுக்குப் பதினெட்டு வயதான போது என் கணவர் அவளுக்கு ஒரு சேமிப்புக் கணக்கு ஒன்றைத் திறந்து வீட்டில் வேலைக்காரர்கட்குக் கொடுக்கக் கூடிய சம்பளத்துக்கு ஒப்பான தொகையையும் அவள் செய்கிற தையல் வேலைகட்கு மேலதிகமாகவும் கணக்கிட்டு மாதாமாதம் வங்கியிற் செலுத்தி விடுவார். சேமிப்புப் புத்தகத்தை அவளே வைத்திருந்தாள். தனக்கு விருப்பமான எதையும் வாங்குவதற்கு விரும்பினால் என்னுடன் போய்ப் பணமெடுத்து வாங்குவாள். மகன் நளின் பல்கலைக்கழகத்தில் இடம்பெற்ற போது அவனுக்கு ஒரு பெரிய இனிப்புப் பொட்டலத்தைப் பரிசாகக் கொடுத்தாள். மகன் ரஜனியின் பதினெட்டாவது பிறந்த நாளுக்கு விலையுயர்ந்த ஒரு சட்டைத் துணி வாங்கிப் பரிசளித்தாள்.

குமாரியின் பிறந்த நாள் எதுவென்று எங்களுக்கு நிச்சயமாகத் தெரியாது. பிறப்பத்தாட்சிக்கும் அடையாள அட்டைக்கும் கொடுத்த திகதிக்கு அவளுக்குப் பிறந்தநாள் கொண்டாடுவோம். எனவே அவள் பிள்ளைகளுக்குப் பரிசு தருகிற போது மறுப்பது இயலாததாகி விட்டது.

குமாரிக்கும் என் பிள்ளைகட்குமிருந்த

உறவு நெருக்கமானது. ஒரு தமக்கையைக் போல அவர்களைக் கவனித்துக் கொள்ளுவாள். ஆனாலும் தமக்கை என்கிற அதிகாரம் இருக்காது. அவர்களுடைய சிறுவயதில் எதையாவது காணவில்லை என்றால், குமாரி அக்கே என்று கூப்பிட்டாள் போதும். குமாரி எங்கிருந்தாவது தேடிய பொருளைக் கண்டு பிடித்துக் கொடுத்து விடுவாள். குமாரிக்குத் தெரிந்த கிராமத்து விளையாட்டுக்கள் எல்லாம் என் பிள்ளைகள் மூலம் அவர்களது நண்பர்கட்கும் பழக்கப்பட்டு விட்டது. என்னுடைய பிள்ளைகள் வளர்ந்து விட்டார்கள். குமாரி மட்டுமே எங்களுடன் இருக்கக் கூடிய ஒரு காலத்தைப் பற்றி யோசிப்பேன். எங்களுக்குப் பிறகு, எனக்கு இருந்த கவலை கூட அவளுக்கு இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. எனக்கு அவள் எங்களுடன் இருப்பது வசதியானது. அதை அவளுக்கு எப்படியாவது நான் உணர்த்தியதனாலே தான் அவள் கலியாணத்தையும் தவர்க்கிறாளோ என்ற குற்ற உணர்வும் இடையிடையே ஏற்பட்டதுண்டு. குமாரி இல்லாமல் வீட்டைச் சமாளிக்க இயலாமல் இல்லை. ஏனென்றாற் பிள்ளைகள் வளர்ந்து விட்டார்கள். என்றாலும் குமாரி என்னுடன் கூட இருப்பது எனக்கு வீட்டு வேலைகளில் உதவி என்பதை விட ஒரு மனத் தென்பாக இருந்தது என்று தான் நினைக்கிறேன்.

ஒரு நாட் காலை. என்ன நடந்ததென்றே எனக்குத் தெரியாது. என்னுடைய கண்ணாடிப் பெட்டியின் கீழே ஒரு கடிதம் இருந்தது. விரித்து வாசித்தேன். “நான் போகிறேன். தயவு செய்து தேட வேண்டாம். எல்லாருடைய அன்புக்கும் ஆதரவுக்கும் நன்றி” என்று சுருக்கமாக எழுதப்பட்டிருந்தது.

அன்றைய காலை நேரத்திற்குச் செய்ய வேண்டிய எல்லா வேலைகளும் ஒழுங்காகச் செய்யப்பட்டிருந்தன. அவளுடைய அறையிலிருந்த அவளுடைய துணிகளும் சில்லரைப் பொருட்களும் அகற்றப்பட்டிருந்தன. மற்றப்படி எல்லாம் இருந்தபடியே இருந்தன.

அப்போது பல்கலைக்கழக விடுமுறை என்பதால் நளினும் வீட்டிலிருந்தான். பொலிஸ் நிலையத்தில் முறைப்படலாம் என்று அவன் சொன்னான். குமாரி சிலவேளை அன்றோ

மறு நாளோ திரும்பி வரலாம் என்பதால் ஒரு நாளாவது பொறுத்திருப்போம் என்றார் என் கணவர். எனக்கோ எதிலும் மனஞ் செல்லவில்லை. எல்லாமே குழப்பமாக இருந்தது.

குமாரிக்கு நான் என்ன குறைவைத்தேன்? என் கணவர் என்ன பிழை செய்தார்? என் பிள்ளைகள் என்ன பிழை செய்தார்கள்? எல்லாரும் அவளுடன் அன்பாக எங்களில் ஒருத்தி போலத் தானே நடத்தினோம்? குமாரி மீது கோபமாகவும் இருந்தது. புத்தி குழம்பிப் போய் விட்டாளோ என்று இரக்கமாகவும் இருந்தது.

தோட்ட வேலை செய்ய வருகிற சுனிலைக் கொண்டு விசாரிப்போமென்றால் அன்றைக்கென்று அவனும் வரவில்லை.

மறுநாள் நானும் நளினும் பொலிஸ் நிலையத்துக்குப் போனோம். வீட்டிற்குப் பொருட்கள் எதுவுங் காணாமற் போயினதா என்று கேட்டார்கள். இல்லை என்ற பிறகு வீட்டில் அசம்பாவிதமாக எதுவும் நடந்ததா என்று பொதுப்படக் கேட்டார்கள். இல்லையென்று சொல்லிக் குமாரி எழுதிய கடிதத்தைக் கேட்டார்கள். இல்லையென்று சொல்லிக் குமாரி எழுதிய கடிதத்தைக் காட்டினோம். யாராவது வெளியாட்களுடன் சினேகிதமுண்டா என்று கேட்டார்கள். அப்போது சுனில் பற்றி நினைவுக்கு வரவில்லை. இல்லை என்றோம். படம் ஒன்று கேட்டார்கள். கொடுத்தோம். காணவில்லை என்ற முறைப்பாட்டைப் புத்தகத்தில் எழுதி ஒப்பமிட்டு விட்டு நளினுடன் வீட்டுக்குத் திரும்பினேன்.

வீட்டுக்கு வந்த பிறகுதான் சுனிலின் நினைவு வந்தது. சுனிலுடன் ஓடிப்போயிருப்பாளோ என்று யோசனை ஓடியது. என்றாலும் யாரிடமுஞ் சொல்லவில்லை. ஆனாலும் மனதிலே அந்த நினைவு ஓடிக்கொண்டிருந்தது. இரவு கணவரிடஞ் சொன்னேன். ‘இருக்கலாம்’ என்று சொன்னார். ‘விசரி சொல்லியிருந்தால் நாங்களே கலியாணஞ் செய்வித்திருப்போமே’ என்றேன். ‘ம்’ என்றார். அதோடு அந்தக் கதை ஓய்ந்து விட்டது.

மறுநாள் சுனில் வந்தான். இரண்டு நாட்களாகக் காய்ச்சல். அதனாலேதான் வர

இயலவில்லை என்று விளங்கப்படுத்தினான். குமாரியைக் காணவில்லை என்று கேள்விப்பட்டதும் அவனுக்கு அதிர்ச்சியாயிருந்தது. ஊரிலிருந்து யாராவது வந்து கூட்டிச் சென்றிருப்பார்களா என்று கேட்டான். அப்போதுதான் சுமனசேகரவின் நினைவு வந்தது. ஆனால் சுமனசேகர நாங்கள் பதுனையிலிருந்து மாற்றலாகி நாவலப்பிட்டி போனபோது கடைசியாக வந்தான். களுத்துறைக்கு வந்த ஒன்றரை இரண்டு வருடங்களில் ஆள் வரவேயில்லை. நேற்று முதல்நாள் வந்திருக்கலாம். ஆனால் இரகசியமாக வரவேண்டிய தேவை இல்லையே. அதைவிட அவன் குமாரியுடன் தொடர்பு கொண்டதற்கு எந்தவிதமான தடயமும் இல்லை. எதற்கும், சுமனசேகர மூலம் விசாரிப்போமா என்று யோசித்தேன். என் கணவரிடங் கேட்டபோது அவருக்கு அதில் அதிகம் நம்பிக்கையிருந்ததாகத் தெரியவில்லை. 'பொலிசில் சொல்லியாயிற்று. அயலிலும் விசாரித்தாயிற்று. களுத்துறை பெரிய ஊர். கொஞ்சம் பார்த்துச் செய்யலாம்' என்றார். அவருடைய அசிரத்தை என் மனதிற்கு வருத்தமளித்தது.

குமாரி இல்லாத வீடு பழக்கப்பட்டு விட்டது. என்றாலும் குமாரி எங்கே? ஏன் போனாள் என்கிற கேள்வி மனதைக் குடைந்து கொண்டே இருந்தது. குமாரியை பற்றிப் பேசுவதை என் கணவர் தவிர்க்கிறார் என்ற எண்ணம் என் மனதினுள் வலுப்படத் தொடங்கியது. ரஜினி மட்டும் இடையிடையில் குமாரி இருந்தால் வீடு எவ்வளவு களையாக இருக்கும் என்று சொல்லுவாள். அவ்வளவோடு சரி. நான் மட்டுந்தான் குமாரியைப் பற்றி எப்போதும் நினைக்கிறேனா என்று யோசித்துக் கொள்வேன்.

வீட்டு வேலைக்கு வருகிற சிறுமிகளுடனும் இளம் பெண்களுடனும் ஆண்கள் தவறாக நடந்து கொள்ளுவது பற்றி இப்போதெல்லாம் பத்திரிகைகளில் அடிக்கடி செய்திகள் வருகின்றன. முன்பும் தவறாக நடந்து கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால் செய்திகள் மட்டும் வருவதில்லை. எனவே அந்தத் திசையிலும் மனம் ஓடியது.

வாசித்தவையும் கேள்விப்பட்டவையும் பலவேறு சாத்தியப்பாடுகளையும் மனதில்

எழுப்பினாலும் இப்போது எதையுமே உறுதிப்படுத்த வழியில்லை. குமாரியைச் சந்திக்க முடிந்தாலும் அவள் உண்மைக்குச் சாட்சியாவாளோ என்ற ஐயம் மனதில் எழுந்தது. கணவரிடம் எதையுமே கேட்க இயலாது. அவர் குமாரி போனதைப் பற்றிக் காட்டும் அக்கறையின்மை நடிப்பா அல்லது கோபத்தின் விளைவானதா? நானும் அவரிடம் எதையுங் கேட்கத் துணியவில்லை. ரஜினி

நான் குயிலானால்

நான் மயிலானால்
தோகை விரித்து ஆடுவேன்
என்பது உங்களுக்குத் தெரியும்
நான் குயிலானால்...

தெரியவில்லையா?
சொல்கிறேன் கேளுங்கள்
நான் தான்
எனக்கெனக் கூடு கட்டிய
முதல் குயிலாவேன்
மற்றக் குயில்களுக்கும்
கூடு கட்டக்
கற்றுக் கொடுப்பேன்
ஆம்
நான் குயிலானால்
கூடு கட்டத் தான்
கற்றுக் கொள்வேன்.

வனஜா நடராஜா

நான் பதற்றமாக இருப்பதைக் கண்டு மனத்துக்கு ஆறுதலாக ஏதாவது சொல்வாள். என்னால் மனதில் இருந்ததை வெளியே கொட்டுவதற்கு இயலவில்லை. எப்படியோ ஒரு சொல் வாய் தவறி வந்துவிட்டது. அவளும் ஒரு பெண் என்பதாலோ என்னவோ அவளுக்கு என் சிந்தனையோட்டம் விளங்கி விட்டது.

ஆனால் அவள் சொன்ன மறுமொழி என்னை அதிர வைத்தது. “அம்மா, நீங்கள் நினைக்கிற மாதிரி ஒரு ஆணின் துன்புறுத்தலாலே தான் குமாரி ஓடிப் போனாள் என்றால், அது ஏன் அப்பாவாக இருக்க வேண்டும்? அண்ணாவாக இருக்க முடியாதா?”

நளினுடன் அவளுக்கு ஒரு பகைமையும் இல்லை. ஆனால் அவள் எப்போதும் அப்பாவின் கட்சி. அவளுக்கு அந்த நேரத்தில் அகப்பட்ட ஆயுதம் அது. அதுவுஞ் சாத்தியந்தான் என்று என் சிந்தனை ஓடியது. கணவரைக் குற்றவாளியாக்க ஆயத்தமான என்னால் மகன் குற்றவாளி என்று கற்பனை செய்யவும் இயலவில்லையே. குற்ற உணர்வு என்னைக் குறுக்கியது.

நாங்கள் பேசியதை நளின் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான் என்று நான் நினைக்கவில்லை. ஆனால் அன்று இராச் சாப்பாட்டின் போது வேறெதையோ பற்றிப் பேசுவது போல “பெண்கள் மீதான பாலியற் துன்புறுத்தலுக்குப் பெண்களுங் காரணமாக இருக்கலாம்” என்று யார் முகத்தையும் பாராமற் கூறிவிட்டு அதற்கு ஒரு முக்கியத்துவமும் இல்லாதது போல “அம்மா இன்னும் இரண்டு இடியப்பம் போடுங்கள்” என்றான்.

வீட்டில் உள்ள ஒவ்வொருவரும் மற்ற மூன்று பேர் மீது சந்தேகப்பட முடியுமென்ற நிலையை அல்லவா அவன் எழுப்பியிருக்கிறான். ஒவ்வொரு சாத்தியப்பாட்டையும் நான் நினைத்துப் பார்க்கலாம். ஆனால் உண்மை மட்டுங் கைக்கெட்டாது தாரத் தூரப் போய்க் கொண்டிருந்தது. குமாரியைப் பற்றி இனிமேல் யோசிப்பதில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்தேன். முற்றாக இயலுமாயிருக்கவில்லை. ஏனெனில் வீட்டில் இருந்த பலவேறு பொருட்கள் அவளை நினைவூட்டின. ஆனாலும் மனம் எந்த விதமான விசாரணைகளையும் மேற்கொள்ளாது தடுக்கப் பழகி விட்டேன். குமாரி பற்றிய நல்ல நினைவுகள் மட்டுமே மனதிற் தோன்றி மறைந்தன.

குமாரி போய் மூன்று மாதங்கள் இருக்கும். எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்திருந்தது. வழக்கமாக யாரும் எனக்குக் கடிதம்

எழுதுவதில்லை. உறவினர்கள் தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொள்ளுகிறார்கள். பிறந்தநாள் திருமண நாள் நினைவு அட்டைகள் மட்டுமே தபாலில் வரும்.

கடிதம் குமாரியிடமிருந்து வந்திருந்தது.

என்றைக்கும் என்னுடைய நன்றிக்கும் அன்புக்கும் உரிய நோனா, நான் சொல்லாமற் போனது பற்றிக் கோபமாயிருப்பீர்கள். உங்களில் யார் முகத்தைப் பார்த்தும் நான் போகிறேன் என்று சொல்ல முடியாததாலேயே ஒரு கடிதம் வைத்து விட்டுப் போனேன். எங்கே போகிறேன் என்று சொன்னால் என்னைத் தேடி வந்து விடுவீர்கள். என்னுடைய வாழ்க்கைக்கான திட்டத்தை எவருடைய உதவியுமில்லாமல் என்னுடைய சொந்தப் பலத்திலேயே கொண்டு செல்ல எப்போதோ முடிவு செய்து விட்டேன். உங்கள் உதவியுடன் சேமித்த பணம் புத்தகத்தில் ஒன்றரை லட்சத்துக்கும் மேல் இருந்தது. அதை வைத்து ஒரு சிறு தையற் தொழில் தொடங்கினேன். இப்போது தொழில் நன்றாக நடக்கிறது. ஒரு தனியான ஆச்சியுடைய வீட்டில் அவருக்குத் துணையாக இருக்கிறேன்.

இந்த ஞாயிற்றைக் கிழமை உங்களை வந்து பார்க்க யோசிக்கிறேன். என்னுடைய வாழ்க்கையில் நான் உங்கள் மனதை எப்போதாவது வருத்தப்படுத்தியிருந்தால், தயவு செய்து மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள்.

உங்கள் உதவிகளை என்றைக்கும்
மறவாத
குமாரி

எல்லாவிதமான

சாத்தியப்பாடுகளையும் யோசிக்க
இயலுமாயிருந்த என்னால் ஏன் குமாரி
என்கிற பெண்ணுக்குள் சுயமரியாதையும்
சுதந்திர உணர்வும் உள்ள ஒரு
மனவலிமையுள்ள சீவன் கிருக்கிறது
என்று விளங்கவில்லை? அவள்
மட்டுமல்ல எவருமே என்
உடைமையல்ல என்பது மெல்ல மெல்ல
மனதிற் பதியத் தொடங்கியது.

விடுதலைப் பண்பாட்டின் வரலாறாகிய தோழர் சுனந்த புஷ்பகுமார

எதிலும் மகத்தானது, மேன்மையானது, உயரமானது, பெரியது, ஆழமானது போன்ற அடைமொழிகளைப் பாவித்து பெருமிதமும் திருப்தியும் அடைவது மனித சுபாவம். இதில் பலமும் இருக்கலாம். பலவீனமும் இருக்கலாம்.

மக்கள் இசைஞன், கலைஞன் என்று அழைக்கப்பட தகுதியுடைய தோழர் சுனந்த புஷ்பகுமாரவுடன் எங்களுக்கு இத்தனை வருடங்களாக உறவிருந்தது என்று சொன்னால் அக் காலம் மிகவும் குறுகியதாகப் போய் விடலாம். அதனால் 1462 நாட்களுக்கு மேல் உறவிருந்தது என்று கூறுவது சற்று நீண்டகாலம் போல் இருந்தது.

அவர் 62 வயதில் 2009 யூலை மாதம் 01ஆம் திகதி காலமாகிய போது அவர் இன்னும் சில காலத்திற்கு முன்பே எங்களுக்கு அறிமுகமாகியிருக்கலாமே என்று எண்ணிக் கவலைப்பட வேண்டியதாயிற்று. இலங்கையில் சமத்துவமான சமூகமொன்றை நிர்மானிப்பதற்கான அவரது பயணத்தில் பண்பாட்டு ரீதியில் பல விடயங்களைச் செய்துள்ளார். மேடை நாடகங்களையும் வீதி நாடகங்களையும் நடத்தியுள்ளார். அதைவிட, அவரின் தனிப் பாடல்களும் குழுப் பாடல்களும் மிகவும் பிரசித்தமானவை ஆகும். சிங்கள மக்கள் மத்தியில் பிரசித்தமான அவை சில வருடங்களுக்கு முன்பே தமிழ் மக்களுக்கு அறிமுகமாயின.

சர்வதேச ஒத்துழைப்பு மக்கள் அமையம் ஜனவரி முதலாம் திகதியன்று தொடர்ந்து நடத்தி வரும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு தினத்தையும், கியூபு தேசிய விடுதலையையும் நினைவு கூரும் விடுதலைப் பண்பாட்டு மாலைப் பொழுது நிகழ்ச்சியில் தொடர்ந்து பாடி வந்தார்.

2008 ஜனவரி முதலாம் திகதி நிகழ்ச்சியில் ச.ஓ.ம. அமையம் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு பண்பாட்டிற்கு அவர் செய்த பங்களிப்பிற்காக விருது வழங்கிக் கொளவித்தது. அவரின் சுகவீனம் காரணமாக 2009 ஜனவரி முதலாம் திகதி விடுதலைப் பண்பாட்டு மாலைப் பொழுதில் பாடும் போது தான் பாடும் இறுதி நிகழ்ச்சியாக இருக்கலாம் என்று கூறியதை மீட்டுப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது.

அவர் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் 35வது ஆண்டு விழாவிலும் பாடியுள்ளார். அவரார் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட கலைஞர்கள் மக்கள் மத்தியில் பண்பாட்டுத் துறைச் செயற்பாட்டாளர்களாக இருந்து வருகின்றனர்; சிலர் வர்த்தக ரீதியான கலையிலும் நட்சத்திரங்களாக இருக்கின்றனர்.

மத்திய வங்கியில் தொழில் செய்த அவர் 1980 பொதுவேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டதனால் வேலை நீக்கப்பட்ட 40 ஆயிரம் பேரில் ஒருவரானார். அவர் சில மாதங்களுக்கு முன்பே மீண்டும் அவர் செய்த தொழிலில் அமர்த்தப்பட்டார். தொழிலை மீள்பெற்றுக் கொள்வதற்காக அவர் போராடினாரேயன்றி எந்தவொரு முதலாளிய அரசியல்வாதிகளின் பின்னாலும் செல்லவில்லை.

வேலை நீக்கப்பட்டதிலிருந்து அவர் புகையிரதத்திலும், பொது இடங்களிலும் புரட்சிகரப் பாடல்களை இசைப்பதையே முழுநேர வேலையாக்கிக் கொண்டார். 'நடமாடும் கலைஞர்கள்' என்ற குழுவை அமைத்துச் செயற்பட்டு வந்தார். கிராமங்களுக்குச் சென்று இசை நிகழ்ச்சிகளையும், வீதி நாடகங்களையும் நடத்தி மக்களைச் சம்பந்தப்படுத்திப் பல பாடல்களையும், வீதி நாடகங்களையும் ஆக்கியுள்ளார்.

"நான் குணமாகி வெகு விரைவில் வந்து விடுவேன். பொதுவுடமைச் சமூகத்தை கட்டும் பணியில் நாம் முடிந்தளவு இணைந்து செயற்படலாம்" இவை அவரின் கடுமையான சுகவீனம் அவரை இறுதிப் பயணத்திற்கு அழைத்துச் சென்றுகொண்டிருக்கும் போது அவர் உதிர்ந்த வார்த்தைகள்.

அவர் குணமாகி வரவில்லை. ஆனால் அவர் சிங்கள-தமிழ் மக்களிடையேயான உறவுக்காய் உழைப்பவர்களில் ஒருவராக இருந்தார். அப் பாலத்தில் நாம் பிரயாணம் செய்யலாம். அவரின் நாடகங்களும், வீதி நாடகங்களும், பாடல்களும் எம்மிடம் இருக்கின்றன. அவற்றைச் சமூக மாற்றத்திற்காகப் பிரயோகிப்போம். அவர் நிறுத்திக் கொண்ட பயணத்தைத் தொடர்வோம்.

இ. தம்பையா

எஸ். எம். ஹனிபா அவர்களுக்கு அஞ்சல்

இஸ்லாமிய இலக்கிய நாயகரும் தமிழ் இலக்கிய செயற்பாட்டாளருமாயிருந்து ஈழத்திலக்கிய உலகில் நன்கறியப்பட்டவருமான சட்டத்தரணி எஸ்.எம்.ஹனிபா அண்மையில் தனது 82ஆவது வயதில் எம்மை விட்டுப் பிரிந்துள்ளார். 1927-06-24இல் கண்டி மாவட்டத்தில் ஹாரிஸ்பத்தவ தொகுதியில் உள்ள கல்ஹின்னையில் பிறந்தார். இஸ்லாமியக் கல்வியிலும் ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் புலமை மிக்கவரான எஸ்.எம்.ஹனிபா சிறு வயது முதல் தனது ஆற்றலை தமிழிலக்கிய உலகில் பயன்படுத்தினார்.

பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை எழுதி பேராசிரியர் ச.வித்தியானந்தன் நெறிப்படுத்திய 'சங்கிலி', 'உடையார் மிடுக்கு' ஆகிய நாடகங்களில் நடித்தார். 'இளங்கதிர்' சஞ்சிகை ஆசிரியராகவும் பணிபுரிந்தார்.

சட்டத்தரணியாக, கலைப்பட்டதாரியாக விளங்கிய எஸ்.எம்.ஹனிபா பத்திரிகையாளராக, நூல் வெளியீட்டாளராகவும் பணிபுரிந்தார். தினகரனில் 'சமுதாய உலகில்', 'திங்கள் விருந்து' ஆகியவற்றுக்குப் பொறுப்பாக

இருந்தார். க.கைலாசபதி தினகரன் ஆசிரியராய் இருந்த போது 'புதன் மலரை'ப் பொறுப்பேற்றார்.

டெய்லி நியூஸ் பத்திரிகை, இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்திலும் பொறுப்பேற்றுச் செயற்பட்டார். தனது எழுத்துக்களை மட்டுமன்றி ஏனைய எழுத்தாளர்களின் நூல்களையும் வெளியிட்டார். கல்ஹின்னையின் தமிழ் மன்றத்தின் முப்பதுக்கு மேற்பட்ட நூல்களை வெளியிடுவதில் முன்னின்று செயற்பட்டார். சமூகச் செயற்பாட்டாளராகக் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம், இஸ்லாமிய இயக்கங்களில் முன்னின்று செயற்பட்ட நல்ல பண்பாளராவார். அவருக்குத் தாயகம் ஏனைய இலக்கிய நெஞ்சங்களோடு கிணைந்து தனது அஞ்சலையைச் செலுத்துகிறது.

ரூபராணி ஜோசப் அவர்களுக்கு அஞ்சல்

இலங்கையின் பெண் எழுத்தாளர்களில் முத்திரை பதித்த ரூபராணி ஜோசப் அண்மையில் காலமானார்.

இவர் 50 வருடங்களுக்கு மேலாக கலை இலக்கிய, சமூக, நாடக, அரசியல், தொழிற்சங்கத் துறைகளில் காத்திரமான பங்களிப்புச் செய்தவராவார். இவர் ஒரு சிறந்த மேடைப் பேச்சாளராகவும் திகழ்ந்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவரது எழுத்துப் பணிகளுக்காக தேசிய சாஹித்திய மற்றும் மாகாண மட்ட விருதுகள் கிடைத்துள்ளன. இவருக்கு சொல்லின் செல்வி, கலையரசி, கலாரூபி, கலாஜோதி, நடிப்பரசி, கலாபூசணம் போன்ற பட்டங்களும் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

இவர் எழுதிய நூல்களில் ஏணியும், தோணியும், இல்லை இல்லை, ஒரு வித்தியாசமான விளம்பரம், ஒரு தாயின் மடியில் போன்ற நூல்கள் பரவலான வரவேற்பைப் பெற்றன. இறுதியாக இவர் எழுதி வெளியிட்ட நூல் அம்மாவின் ஆலோசனைகள் என்பதாகும். இந்நூல் பிள்ளைகளுக்கு வழங்கும் அறிவியல் ஆலோசனைகளாக அமைந்தது. 'விஜய்' பத்திரிகையில் தொடர்ந்து வெளிவந்த கதைகள் போன்ற விவரண ஆக்கங்களின் தொகுப்பாக இந்நூல் அமைந்தது.

கண்டி நல்லாயன் மகளிர் கல்லூரியில் விஞ்ஞான ஆசிரியராக கால்நூற்றாண்டு காலம் கடமையாற்றிய இவர் பிள்ளைகளை ஆற்றுப்படுத்தலில் மிக ஆர்வம் செலுத்தினார். இவரது கதைகளிலும் கட்டுரைகளிலும் கூட அத்தகைய சிந்தனைகள் அள்ளித் தெளிக்கப்பட்டிருக்கும். இவரது இழப்பு எழுத்துலகத்துக்கு மாத்திரமன்றி முழு தமிழினத்துக்கும் இழப்பாகும்.

இவரது இழப்பினால் தயருற்றிருக்கும் குடும்பத்தினருக்கும் மற்றோருக்கும் தாயகம் தனது அனுதாபங்களைப் பகிர்ந்து கொள்கிறது.

மஹ்முட் டர்விஷ்

முற்றுக்கை காத்திருக்கிறது
புயலொன்றின் நடுவே
சாய்ந்த படிக்கட்டொன்றில் அது காத்திருக்கிறது.

நாம் தனித்திருக்கிறோம்
இடையிடையே வானவில் வருகை தர
நமது தனித்திருப்பிற் போதை கொள்ளுமளவுக்கு
நாம் தனித்திருக்கிறோம்.

எமக்குக் கடல்கடந்து சகோதர சகோதரியர் ஊர்...
எம் பால் நோக்கி அழுகின்ற
எம்மை நேசிக்கும் அன்பான சகோதரியர்...
“முற்றுக்கை இங்கிருந்தால் என்று நினைக்கிறேன் அப்போது நான்”
என்று இரகசியமாகச் சொல்வர்.
அவர்களால் வசனத்தை முடிக்க இயலாது.
எம்மைத் தனியே விடாதீர். இல்லை
எம்மைத் தனியே விடாதீர்.

எமது இழப்புக்கள் நாளுக்கு இரண்டிற்கும் எட்டிற்குமிடையே
பத்துப் பேருக்குக் காயம்
இருபது வீடுகள் போய்விட்டன.
கவிதையினதும் நாடகத்தினதும்
முடியாத ஓவியத்தினதும் நாளங்களைப் பாதிக்கும்
கட்டுமானச் சேதத்திற்கும் மேலாக
நாற்பது ஒலிவந் தோப்புக்கள் அழிக்கப்பட்டன

2002, ஆங்கிலத்தில் ரம்ஸீஸ் அமுன்,
தமிழில் மணி

முற்றுக்கை நடுவே...

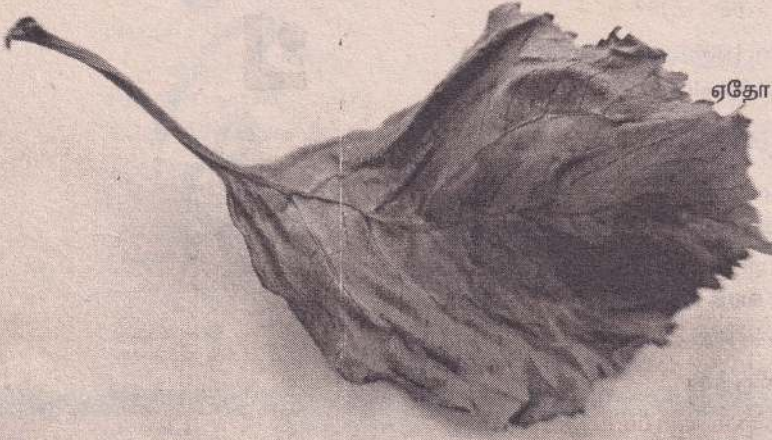
சருகு

விதியென்னுங் காற்றில் விரைந்தலையும் ஓர் சருகு
எதுவரைக்கும் இவ்வாறு
தனைத்தான் அறியாது அலைந்த படியிருக்கும்?
எந்நேரம் இச்சருகு
ஏதோ ஒருவெளியில் அடங்கி அமைதி பெறும்?

ஒரு மரத்தில் ஓட்டி உயிரோட்ட இலையாகி
அந்த மரம் வாழ ஆதார சக்தி தந்து
நின்ற பொழுதின் நினைவுகளே...
துணை என்ற ஒன்றால் இருக்குதது!

ஒரு நாள் மரத்தோடு
கொண்ட உறவும் கூடிப் பிறந்திருந்த
எண்ணிலா இலை தளிர் பூ என்னும் சகோதரரின்
பாசமும் பற்றும் பளபளப்பும்
பூண்டயிர்த்துக் கால மழையில் களித்துக்
கணங்கணமாய் முதிர்ந்து
முதுமைச் சூமையுணர்ந்து
மரம் விட்டு உதிர்ந்து,
நொடியில் உலர்ந்து, பொருளற்று, எதற்கும் பயனற்றுப்
பிரயோசனம் யார்க்கும்
இல்லை எனத் தனித்து, எவ்வுறவும் விட்டறுத்து,
வல்லமை தொலைத்து
வருங்காற்றுக் கலைக்கையிலே
போகுமிடம் புரியாமல் போய்க்கொண்டிருக்கிறது..
விதியென்னும் காற்றில் விரைந்தலையும் இச்சருகு
எதுவரைக்கும் இவ்வாறு தனைத்தான் அறியாது
அலைந்த படியிருக்கும்?
எந்நேரம் வரும்போது
ஏதோ ஒரு வெளியில் அடங்கி இது ஓயும்?

த. ஜெயசீலன்

முட்கம்பித் தீவு : 7

புவனம்

எங்கிருந்தோ வந்தனர்.
 அகதி முகாங்களைப் பார்த்தனர்.
 அறிக்கைகளைச் சமர்ப்பித்தனர்.
 உணவு, உறைவிடம்,
 கழிப்பறை என எதனையுமே
 குறை கூற கியலாகு என்று
 அவர்கள் மெச்சியது அகதி
 முகாங்களையா அவர்கள் தங்கியிருந்த
 ஐந்து நட்சத்திர ஹோட்டலையா
 என்று நிச்சயமில்லை.
 ஏனெனில் நீச்சற் தடாகம் பற்றியும்
 குளிருட்டப்பட்ட மண்டபம் பற்றியும்
 அவர்களது அறிக்கையில் எதுவுமே
 கூறப்பட்டிருக்கவில்லை.

முட்கம்பித் தீவு : 8

புவனம்

எல்லா வினாக்கட்கும் எப்போதுஞ்
 சரியான விடைகள் கிடைப்பதில்லை : இங்கே
 எந்த வினாவுமே
 சரியான விடைக்கன்றி
 எதிர்பார்த்த விடைக்காகவே வினவப்படுகிறது.
 குழுக்கிற முட்கம்பி வரிசைகட்குக் குறுக்காக
 வினவப்படும் ஒவ்வொரு வினாவும்
 எதிர்பார்க்கப்பட்ட விடையையே பெறுகிறது.
 என்றோ
 தனித்தனியாகவும்
 இணை இணையாகவும்
 கொத்துக் கொத்தாகவும்
 எதிர்பார்த்திராத விடைகள் வரத் தொடங்கும்
 அன்று
 எதிர்பார்த்திராத இடங்களிலிருந்து
 எதிர்பாராவிதமான வினாக்களும் எழுப்பப்படும்.

மனித நினைவுக் கெட்டா
நெடுங் காலத்துக்கு முன்
சூரிய சந்திரர்கள் மறைக்கப்பட்ட
குருட்டு இரவில்
வலியால் துடித்தபடி
ஒரு தாய்
ஒரு குழந்தையை சன்றாள்

முதற் சகோதரன்
முதற் சகோதரனைக் கொன்று புதைத்த
அவ்விருட் கணத்தில்
அக் குழந்தை கண்திறந்து அழுதது

பிறகு
கொலைகள் மலிந்த காரிருளில்
பொய்கள் வெற்றிக்களிப்பில் முன்னேற
ஏமாற்றுக்கள் அருகில் நெருங்கிவர
புன்னகைகளுக்குள் குத்துக்கத்திகள் ஒளிந்திருக்க
அக்குழந்தை வலிமை பெற்றது, வளர்ந்தது

அவன்
தாய்ப்பாலின் சுவையை விரும்பாது
போர்க்களங்களையும் குருதியையும் நாடினான்
அவை கண்ணிற்பட்ட போதெல்லாம் சிரித்தான்

அவன் நடமாடத் தொடங்கினான்
இரவுபோல் அவன் மேனி கறுத்தது
நெருப்பைக் கக்கும் கண்கள் உருண்டன
பற்களும் நகங்களும் நீண்டன

ஒருநாள்
கல்வாரியில்
வேதனையைக் கண்ணுற்ற அவன்
அதை உறிஞ்சி
மேலும் ஆறடி வளர்ந்தான்

பூதகிரி

இவ்வாறு நெடிதுயர்ந்து
பயங்கர வடிவெடுத்து நின்ற அவனை
எம்முன்னோர் நன்கு ஊட்டி வளர்த்தனர்

பஞ்சத்தில்
போரின் வகைகளில்
கல் சுமந்து முன்கியபடி
சவுக்கடி பட்டுக் கொண்டு
வந்த அடிமைகளின்
பாலைவனத்து வலியில்
அவன் ஊட்டம் பெற்றான்

வாழ்க்கைச் சகடம்
இரவுக்குள் ஊர்ந்தது
நூற்றாண்டுகளின் வலியோடும்
பாவச் சமையோடும்
இப்பொழுது
பூதத்தின் பயங்கரப்பசி
உலகை உலுக்குகிறது

ஆம், நாங்களும் அதற்கு ஊட்டமளித்தோம்
மலைபோலக் குவிந்த துயரங்களால்
உலகப் போர்களின் குருதியால்
என்றும் புகையும் ஹிரோஷிமாவின் சவாலையால்
ஒன்றையொன்று விழுங்கும்
பேராசை பிடித்த சாம்ராச்சியங்களால்
தகர்ந்த இலட்சிய இடிபாடுகளால்
நாங்களும் அதற்கு ஊட்டமளித்தோம்

நாங்கள் கொடுக்கக் கொடுக்கப்
பூதம் மூர்க்கம் கொண்டு வளர்கிறது, அதன் பசி
கனன்றெழுகிறது
அது விண்ணைவு ஓங்கி எழுகிறது

அதன் கைகள் எங்கெல்ல நோக்கி நீளுகின்றன
அதன் வாய் அகலத் திறக்கிறது
தர்மத்தின் கண்ணீரையும் சத்தியத்தின் குருதியையும்
அதற்குட் சொரிகிறோம்

இல்லை, போதாது
சிரித்துக் குலங்கியபடி பூதம் குனிகிறது
எங்கள் மண்ணைத் தன்கைகளில் ஏந்துகிறது
நிமிர்ந்து பூதகாரமாக நிற்கிறது
அதன் நாக்கு மண்ணின்
ஒவ்வொரு மூலையையும் நக்குகிறது
பூதம் அதைச் சப்பத் தொடங்குகிறது

அதன் நச்சு மூச்சால் ஆகாயம் நிரம்புகிறது
என் நெஞ்சத் துடிப்பு நலிகிறது
பூதத்தை எதிர்கொள்ள
என் கையில் இருப்பது
ஒரு புல்லாங்குழல் மட்டுமே

புல்லாங்குழலை ஊதி யாரை அழைப்பது?
யாரைத் தேடுவது?
எங்கள் தாயைச் சமுத்திரத்திலிருந்து
மீட்ட வராகம்* போன்று
வலிமைபடைத்த ஒருவனைத்
தேடுகிறேன் நான்

மலையாள முலம் : B.சுகதகுமாரி
ஆங்கில வடிவம் : B.ஹ்ருதயகுமாரி
தமிழாக்கம் : சோ. பத்மநாதன்

* வராகம்: பன்றி. விஷ்ணுவின் பன்றி அவதாரம்.
அமிழ்த்தப்பட்ட பூமித்தாயை மீட்டது.

